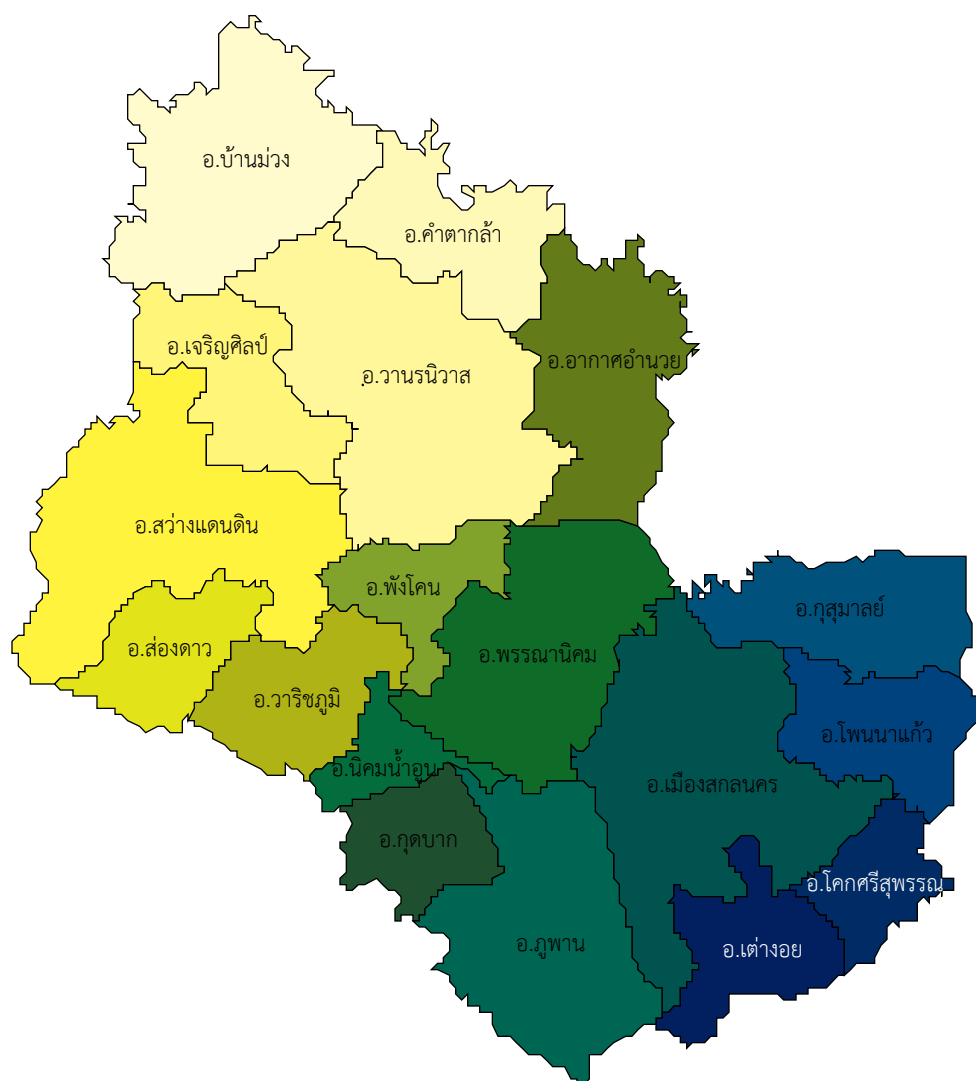

แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ จังหวัดสกลนคร

บทสรุปผู้บริหาร

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) ซึ่งเป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 เป็นการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง ชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัดโดยโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2557) มีวัตถุประสงค์หลักคือ

- 1) บูรณาการข้อมูลสารสนเทศระดับพื้นที่เพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด สนับสนุนการตัดสินใจเชิงพื้นที่
- 2) พัฒนาสมรรถนะของบุคลากรด้านสถิติขององค์กรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพ ด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ

การดำเนินโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มีขั้นตอนการดำเนินงานหลักประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลจังหวัดก่อนการลงพื้นที่ : ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพ ประเด็นยุทธศาสตร์ เพื่อกำหนดผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ก่อนทำการนัดหมาย เพื่อนำเสนอข้อมูลผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

ขั้นตอนที่ 2 นัดหมายลงพื้นที่ : ดำเนินการนัดหมายเพื่อนำเสนอผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด โดยเป็นการดำเนินงานร่วมกันระหว่าง ที่ปรึกษานิเทศ ที่มที่ปรึกษาจังหวัด และสถิติจังหวัด ในการเตรียมความพร้อมทั้งข้อมูล รูปแบบการนำเสนอ และจัดเตรียมเอกสาร

ขั้นตอนที่ 3 สรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) : นำเสนอผลการศึกษาประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ที่ได้กำหนดเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด พร้อมขอข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และกำหนดนัดหมายการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด

ขั้นตอนที่ 4 ประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด : จัดเตรียมเนื้อหาการประชุมคณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ โดยมีเรื่องนำเสนอเพื่อพิจารณาสำคัญ คือ การรับร่างแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ที่มีเนื้อหาสำคัญประกอบด้วย ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาของจังหวัด พร้อมแผนผังรายการสถิติทางการที่แสดงชุดข้อมูล ตามห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ประเด็นยุทธศาสตร์ ผลการวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาการเก็บข้อมูล (Data Gap Analysis) และแนวทางการพัฒนา

ขั้นตอนที่ 5 จัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด : ดำเนินการจัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด ให้สมบูรณ์และเป็นไปตามมติที่ประชุม ที่ให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการเก็บข้อมูล เพื่อให้มีข้อมูลสำคัญ จำเป็น ที่สนับสนุนการดำเนินงานด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ต่อไป

โดยในการดำเนินงานโครงการครั้งนี้ คาดว่าประโยชน์ที่จังหวัดจะได้รับ คือ

- ยกระดับคุณภาพข้อมูลเพื่อการตัดสินใจระดับจังหวัดให้มีมาตรฐานทางวิชาการ
- สร้างมาตรฐานการทำงานร่วมกันระหว่าง กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัด และสำนักงานสถิติจังหวัด

- สนับสนุนการรายงานการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ ให้กับผู้ว่าราชการจังหวัด และสำนักงานจังหวัด ทั้งนี้จังหวัดสกลนคร ได้ดำเนินงานครบทั้ง 5 ขั้นตอนแล้ว โดยมีสรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์ จังหวัดทั้ง 4 ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่นำไปสู่การพัฒนาห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) และจัดทำแผนผังสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์ พร้อมผลวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาข้อมูล (Data Gap Analysis) ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “ข้าว” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 41 รายการ เป็นรายการข้อมูลปกติ 34 รายการ ไม่มีรายการสถิติที่ต้องพัฒนาระบบการเก็บ และรายการสถิติทางการที่ไม่มีการเก็บข้อมูล 7 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “ผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 22 รายการ เป็นรายการข้อมูลปกติ 22 รายการ ไม่มีรายการสถิติที่ต้องพัฒนาระบบการเก็บ และไม่มีรายการสถิติที่ยังไม่มีการเก็บข้อมูล

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขัน โดยเลือกศึกษาประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “สังคมแห่งการเรียนรู้” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 39 รายการ เป็นรายการข้อมูลปกติ 14 รายการ ไม่มีรายการสถิติที่ต้องพัฒนาระบบการเก็บ และรายการสถิติทางการที่ไม่มีการเก็บข้อมูล 25 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน โดยเลือกศึกษาประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “ทรัพยากรน้ำ” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 35 รายการ เป็นรายการข้อมูลปกติ 27 รายการ ไม่มีรายการที่ต้องพัฒนาระบบการเก็บ และรายการสถิติทางการที่ไม่มีการเก็บข้อมูล 8 รายการ

คำนำ

ด้วยภารกิจตามพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มาตรา 6 (1) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติมีหน้าที่ในการจัดทำแผนแม่บทเกี่ยวกับการดำเนินงานทางสถิติของรัฐ เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เพื่อให้การดำเนินงานด้านสถิติของประเทศมีความเป็นเอกภาพ ข้อมูลสถิติมีมาตรฐาน ลดความซ้ำซ้อนของการจัดทำสถิติ นำไปสู่การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐและใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศร่วมกัน และมาตรา 6 (7) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติบูรณาการข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ เพื่อจัดทำฐานข้อมูลสถิติและสารสนเทศของประเทศ ดังนั้น สำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้จัดทำแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 ซึ่งผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2553 และเพื่อให้การแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยไปสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม สอดรับกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 หมวด 1 การบริหารบ้านเมืองที่ดี มาตรา 6 (1) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน (3) มีประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ และ (6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ จึงจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงบริบทให้เหมาะสมกับการดำเนินงาน โดยการปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้ง คณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว

ในปี พ.ศ. 2557 นี้ สำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้ดำเนินงาน “โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด” ซึ่งเป็นโครงการต่อเนื่องจากการดำเนินงานที่ผ่านมา (พ.ศ. 2555 - 2556) ที่มุ่งเน้นการสนับสนุนการบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ซึ่งคณะกรรมการนโยบายบริหารราชการจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ มีนโยบายให้กลุ่มจังหวัดมียุทธศาสตร์ที่เน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจที่นำการพัฒนาสังคมและเป็นยุทธศาสตร์ที่ต้องการการบูรณาการข้อมูล การทำงานอย่างมีส่วนร่วม รวมทั้งเสริมสร้างกระบวนการบริหารยุทธศาสตร์ของจังหวัด ที่มีความต้องการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์เป็นอย่างมาก รายงานฉบับนี้จึงได้จัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนการพัฒนาข้อมูลสนับสนุนการบริหารงานจังหวัดต่อไป

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	ก – ข
คำนำ	
อภิธานศัพท์	i - iv
บทที่ 1 : บทนำ	
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด	3
บทที่ 2 : ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด	5
2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด	5
2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัด	16
2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)	18
2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และข้อเสนอแนะแนว ทางการดำเนินงาน	24
บทที่ 3 : ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	29
3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	39
3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	47
3.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	59
บทที่ 4 : บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ	
4.1 สรุปสถานการณ์การสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดในปัจจุบัน	69
4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต	73
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	
ภาคผนวก ข : ตารางเปรียบเทียบตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)	
ภาคผนวก ค : รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata: OS Metadata)	
ภาคผนวก ง : CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	
– คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
– เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
– รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
– ประมวลผลการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม	18
แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	69
แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	70
แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	71
แผนภาพที่ 5 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	72

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 : ผลិតภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสกลนคร ณ ราคาตลาด (GPP) ปี พ.ศ. 2552 – 2554	6
ตารางที่ 2 : ข้อมูลพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดสกลนคร (10 อันดับแรกที่มีพื้นที่ปลูกมากที่สุด) ปี พ.ศ. 2555	7
ตารางที่ 3 : ข้อมูลผลิตภัณฑ์ที่สำคัญของจังหวัดสกลนคร ปี พ.ศ. 2553 - 2555	8
ตารางที่ 4 : จำนวนผู้มาเยี่ยมเยือนและรายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดสกลนคร ปี พ.ศ. 2554 - 2555	10
ตารางที่ 5 : สัดส่วนผู้อยู่ในระบบประกันสังคมภาคบังคับและภาคสมัครใจต่อกำลังแรงงานในจังหวัดสกลนคร ปี พ.ศ. 2555	11
ตารางที่ 6 : อัตราการเจ็บป่วยด้วยโรคที่เฝ้าระวังจังหวัดสกลนคร 5 อันดับแรก ปี พ.ศ. 2556	13
ตารางที่ 7 : สถิติจำนวนคดีอาญา 5 กลุ่ม ปี พ.ศ. 2554 – 2556	13
ตารางที่ 8 : พื้นที่ป่าไม้จังหวัดสกลนคร ปี พ.ศ. 2536 - 2552	15
ตารางที่ 9 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	20
ตารางที่ 10 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	22
ตารางที่ 11 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	23
ตารางที่ 12 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	29
ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าว”	31
ตารางที่ 14 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าว”	37
ตารางที่ 15 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ	38
ตารางที่ 16 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	39
ตารางที่ 17 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)”	41
ตารางที่ 18 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)”	46
ตารางที่ 19 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	47
ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สังคมแห่งการเรียนรู้”	49
ตารางที่ 21 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “สังคมแห่งการเรียนรู้”	56
ตารางที่ 22 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่	57
ตารางที่ 23 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	59
ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ทรัพยากรน้ำ”	61
ตารางที่ 25 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “ทรัพยากรน้ำ”	67
ตารางที่ 26 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่	68
ตารางที่ 27 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก	76

อภิธานศัพท์

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ (76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด) มีการใช้เครื่องมือและรูปแบบเอกสารต่างๆ ซึ่งประกอบด้วยคำศัพท์ และคำย่อหลากหลาย ทั้งนี้เพื่อให้การขยายผลการดำเนินงานมีความเข้าใจตรงกัน มีการทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงได้รวบรวมคำศัพท์และคำย่อต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน มาให้ความหมาย หรือคำจำกัดความที่ใช้ในการดำเนินงานโครงการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด แสดงดังตารางต่อไปนี้

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	เครื่องมือสำคัญในการกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาการเก็บข้อมูลสถิติที่สำคัญและจำเป็นต่อการบริหารงานยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดในระยะสั้น 1 ปี และระยะกลาง 4 ปี ซึ่งจะกำหนดกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพสถิติทางการ ว่ามีรายการใดบ้าง จะพัฒนาอย่างไร หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ พร้อมทั้งระบุระยะเวลา (Baseline) ที่ต้องดำเนินการด้วย
ผังสถิติทางการ	<p>รายการข้อมูลสถิติที่สำคัญ และจำเป็นที่สามารถตอบสนองการณ ยุทธศาสตร์ และสภาพปัญหาในระดับพื้นที่ ซึ่งราชการส่วนภูมิภาค หรือคณะผู้บริหารจังหวัดมีความจำเป็นต้องใช้ในการวางแผนระดับนโยบายจังหวัด ทั้งแผนปฏิบัติงานและการจัดสรรงบประมาณในแผนงานและโครงการ โดยผังสถิติทางการ จะประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ตารางแผนผังสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ ซึ่งประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none"> 1.1 ชื่อชุดข้อมูล - ตัวชี้วัดที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ที่เป็นการรอบแนวคิดในการกำหนดประเภทกิจกรรมและกระบวนการเพื่อกำหนดรายละเอียดของข้อมูล 1.2 รายการสถิติทางการที่สำคัญ พร้อมคุณลักษณะของข้อมูล ว่าเป็นข้อมูลระดับนามบัญญัติ (Nominal Scale) หรือข้อมูลระดับอันดับ (Ordinal Scale) หรือข้อมูลระดับช่วงชั้น (Interval Scale)/ข้อมูลระดับอัตราส่วน (Ratio Scale) 1.3 สถานะการเก็บข้อมูลในปัจจุบันว่ามีการจัดเก็บหรือไม่ 1.4 วิธีการจัดเก็บข้อมูล 1.5 ความถี่ในการจัดเก็บข้อมูล 1.6 หน่วยงานผู้รับผิดชอบ 2. รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata) ซึ่งจะมีรายละเอียดสำคัญ 5 ส่วน ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> 2.1 การผลิต/จัดทำสถิติทางการ เป็นส่วนแรกที่จะแนะนำรายละเอียดกระบวนการจัดทำระเบียบการค้นคว้า เพื่อความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์ต่อไป โดยมีรายละเอียดที่สำคัญ คือ <ol style="list-style-type: none"> 2.1.1 ชื่อโครงการ/งาน/ทะเบียน/รายงาน 2.1.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ สัมภาษณ์ สํารวจ ทะเบียน และรายงาน 2.1.3 มาตรฐานการจำแนกข้อมูล 2.1.4 รูปแบบการจัดเก็บข้อมูล ได้แก่ จัดเก็บในรูปเอกสาร/รายงาน จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูลดิจิทัล และฐานข้อมูล

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
	<p>2.1.5 ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล</p> <p>2.1.6 ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล</p> <p>2.2 การเผยแพร่สถิติทางการ เป็นส่วนที่ใช้ตรวจสอบความถูกต้องและเป็นปัจจุบันของสถิติทางการประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ</p> <p>2.2.1 วิธีการเผยแพร่</p> <p>2.2.2 ความถี่ในการเผยแพร่</p> <p>2.2.3 ระดับการเข้าถึงข้อมูล</p> <p>2.3 สถิติทางการ จะประกอบไปด้วย ชื่อสถิติทางการ ปีที่จัดทำ สาขา หมวดหมู่ รวมถึงวิธีการคำนวณที่ได้มาซึ่งสถิติทางการ (ที่เป็นตัวชี้วัด) โดยในหนึ่งการผลิตอาจมีสถิติทางการมากกว่า 1 รายการสถิติทางการก็ได้</p> <p>2.4 คำนิยามที่สำคัญ</p> <p>2.5 หน่วยงานรับผิดชอบผลิต/จัดทำข้อมูล เพื่อระบุแหล่งที่มาและเจ้าของข้อมูลประกอบไปด้วย 7 ส่วน คือ</p> <p>2.5.1 กลุ่ม/ฝ่าย</p> <p>2.5.2 สำนัก/ศูนย์/กอง</p> <p>2.5.3 กรม/หน่วยงาน</p> <p>2.5.4 กระทรวง</p> <p>2.5.5 โทรศัพท์</p> <p>2.5.6 โทรสาร</p> <p>2.5.7 E-mail address</p>
รายการสถิติทางการ	ข้อมูลที่ใช้บรรยายเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริง (facts) ของเรื่องต่างๆ ที่ต้องการศึกษา เช่น สถิติจำนวนผู้ป่วย สถิติจำนวนคนเกิด สถิติจำนวนคนตาย เป็นต้น
รายการข้อมูล (Data List)	ข้อเท็จจริง (facts) ที่เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ซึ่งอาจเป็นข้อเท็จจริงที่เป็นตัวเลข เช่น จำนวนผู้ป่วยที่ติดเชื้อ HIV ในหมู่บ้าน ราคาของพืชผักและผลไม้ต่างๆ ในหมู่บ้าน เป็นต้น หรืออาจเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่ใช่ตัวเลข เช่น การศึกษา หรือ อาชีพของคนในหมู่บ้าน เป็นต้น
ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)	การกำหนดคุณสมบัติพิเศษของจังหวัดว่ามีลักษณะพิเศษในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดได้อย่างไร ซึ่งกลยุทธ์ในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดนั้น จังหวัดสามารถเลือกแนวทางกลยุทธ์ได้หลายรูปแบบ อาทิ ตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัด มีหน้าที่เพื่อให้เกิดความเข้าใจชัดเจนว่า จากลักษณะพิเศษของจังหวัดนั้นแล้ว จังหวัดจะมีทิศทางอย่างไร มีคู่แข่งหรือไม่ คือจังหวัดใด หรือมีการพัฒนาเชิงเปรียบเทียบด้านใด (Benchmarking) ทั้งนี้ เพื่อจะสามารถกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณของการพัฒนาได้ และจะช่วยในการสร้างการรับรู้ศักยภาพของจังหวัดได้
ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)	ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการคัดเลือก ซึ่งมีความโดดเด่น สามารถนำมาพัฒนาและส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในจังหวัดได้เป็นอย่างดี

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI)	เป็นประเด็นปัญหาที่สำคัญทางด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีหลายเรื่องและหลายประเด็น ดังนั้นในการศึกษาภายใต้โครงการฯ ที่มีข้อจำกัดด้านเวลานั้น จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดขอบเขตการศึกษา โดยเลือกหัวข้อสำคัญที่มาจากทฤษฎีสถานการณ์ปัจจุบันของด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมีความสำคัญ จำเป็น เร่งด่วน หรือเป็นหัวข้อที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดระบุให้มีความสำคัญในการดำเนินงาน ซึ่งจะต้องวางแผนทางป้องกัน แก้ไข และมีแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการ เพื่อเป็นประโยชน์ให้พื้นที่ และ/หรือสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดได้ต่อไป
ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC)	เป็นแนวคิดที่แบ่งกิจกรรมภายในองค์กร เป็น 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้า โดยการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่า จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่าที่องค์กรส่งมอบให้แก่ลูกค้า โดยแต่ละกิจกรรมในห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) มีส่วนช่วยก่อให้เกิดคุณค่าทั่วทั้งองค์กร ซึ่งแต่ละกิจกรรมเป็นพื้นฐานในการสร้างคุณค่าขององค์กรให้กับลูกค้า ด้วยการเริ่มต้นแยกแยะองค์ประกอบของทรัพยากรต่างๆ จึงมีการกำหนดโครงการและจัดสรรงบประมาณเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มสูงสุดให้กับองค์กร
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	เป็นห่วงโซ่มูลค่ารูปแบบกลางที่ได้จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาภาพรวมของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด สามารถแบ่งแนวทางการพัฒนาเป็น 3 ด้าน คือ เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งประเด็นในแต่ละด้านจะมีประเด็นย่อยรวม 14 เรื่อง ในแต่ละเรื่องจะมีการจัดทำห่วงโซ่มูลค่าแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาพื้นที่
ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์ (Value Chain ยุทธศาสตร์)	การปรับห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปเป็นห่วงโซ่มูลค่าที่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในแต่ละประเด็น ซึ่งจะต้องเลือกผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์นั้นๆ การจัดทำห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์จะแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) เป็นการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ให้กับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF)	ปัจจัยที่สำคัญที่ต้องทำให้มีหรือเกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ หรือคือ เป็นการให้หลักการ แนวทาง หรือวิธีการที่องค์กรจะสามารถบรรลุวิสัยทัศน์ได้ แต่ละองค์กร จะมีปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเป้าหมายหลัก ที่เป็นรูปธรรมในการเชื่อมโยงการปฏิบัติงาน ทุกระดับ ให้มุ่งไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้เจ้าหน้าที่และผู้บริหารขององค์กรรู้ว่าต้องทำอะไรบ้าง เพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ขององค์กรตอบสนองวิสัยทัศน์ หากปราศจากปัจจัยสู่ความสำเร็จแล้ว วิสัยทัศน์ขององค์กรจะไม่ได้มีการตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเสมือนเครื่องมือ หรือวิธีการฝึกการแยกแยะและวิเคราะห์ปัจจัยสำคัญที่จะเร่งดำเนินการให้ดีที่สุด เพื่อการบรรลุเป้าหมายการประกอบกิจการ ที่เหนือกว่าในกลุ่มอุตสาหกรรมนั้นๆ
ตัวชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicator : KPI)	ตัวชี้วัดผลสำเร็จของงาน หรือ ตัวบ่งชี้สมรรถนะหลัก หรือตัวชี้วัดผลงานหลัก เป็นเครื่องมือหนึ่ง ในการช่วยประเมินผลความสำเร็จขององค์กรได้ชัดเจนมากขึ้น ธุรกิจหลายแห่ง มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงานตั้งแต่ระดับองค์กร และแตกลงมาสู่ระดับฝ่าย แผนก ซึ่งตัวชี้วัด เหล่านี้ มักจะเป็นเครื่องมือในการบอกว่าหน่วยงานนั้นๆ ทำงานได้ตามเป้าหมายหรือ ได้ตามมาตรฐานตัวชี้วัดผลงานที่กำหนดหรือไม่ ถ้าทำได้ก็หมายความว่าผลงาน ของหน่วยงานนั้นเป็นที่น่าพอใจ หรือมีผลงานที่ได้มาตรฐาน แต่สิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้เลย ก็คือ การที่หน่วยงานจะสามารถบรรลุผลตามตัวชี้วัดที่กำหนดได้นั้น พนักงานในหน่วยงาน จะต้องช่วยกันทำงานเพื่อให้หน่วยงานได้ผลสำเร็จของงานตามเป้าหมายที่กำหนด ดังนั้น พนักงานในหน่วยงานจึงจำเป็นต้องมีตัวชี้วัดผลงาน เพื่อเป็นเครื่องมือในการประเมินผลงาน ของพนักงานแต่ละคนว่า ทำงานขนาดไหนจึงจะได้มาตรฐานที่กำหนด หรือสำเร็จตาม เป้าหมาย

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยเริ่มมีการดำเนินงานเกี่ยวกับสถิติของประเทศมาประมาณ 100 ปี โดยมีสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) ทำหน้าที่เป็นหน่วยสถิติกลางผลิตสถิติในทุกสาขา โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติจากการสำรวจ นอกจากนั้นยังมีหน่วยงานภาครัฐจำนวนมากที่ผลิตสถิติจากระบบการรายงานงานทะเบียน โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติที่เกี่ยวข้องกับภารกิจและการดำเนินงานของหน่วยงาน จนถึงปัจจุบันมีการผลิตสถิติในเกือบทุกสาขาโดยหน่วยงานภาครัฐจำนวนมาก แม้ว่าการผลิตสถิติภายใต้ระบบดังกล่าวมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ก็เป็นการพัฒนาที่ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เป็นการพัฒนาเพื่อตอบสนองประโยชน์ในการใช้งานของแต่ละหน่วยงานซึ่งมีข้อจำกัดด้านบุคลากร งบประมาณ ฯลฯ แตกต่างกันไป ส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำด้านมาตรฐานและคุณภาพของงานด้านสถิติ และในบางกรณีเกิดความซ้ำซ้อนและสิ้นเปลืองในการดำเนินงาน

แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 เป็นแผนแม่บทฉบับแรก นับตั้งแต่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มีเป้าประสงค์ที่จะพัฒนาระบบสถิติของประเทศให้เข้มแข็งและก้าวหน้าอย่างเป็นระบบเพื่อให้สถิติเป็นฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศอย่างมีคุณภาพ และได้กำหนดวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีระบบสถิติที่ทุกหน่วยงานร่วมกันขับเคลื่อนเพื่อให้เกิดสถิติทางการที่ใช้ในการพัฒนาประเทศ” ยุทธศาสตร์ของแผนแม่บทระบบสถิติฯ ได้แก่

- การบริหารจัดการระบบสถิติอย่างมีประสิทธิภาพโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แผนพัฒนาสถิติสาขาต่างๆ รวม 21 สาขา
- การพัฒนาสถิติให้มีมาตรฐานโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แนวทางการปฏิบัติที่ดีสำหรับการผลิตสถิติ และการประเมินคุณภาพสถิติ
- การให้บริการสถิติอย่างทั่วถึงโดยมีเครื่องมือสำคัญคือระบบการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนสถิติระหว่างหน่วยงานต่างๆ

ทั้งนี้ หน่วยงานต่างๆ ผลิตสถิติจำนวนมากเพื่อตอบสนองการใช้ประโยชน์หลากหลายวัตถุประสงค์ แต่แผนแม่บทระบบสถิติฯ จะครอบคลุมการบริหารจัดการเฉพาะ “สถิติทางการ” ซึ่งเป็นสถิติที่มีความสำคัญจำเป็นต่อการกำหนดนโยบายและติดตามสถานการณ์การพัฒนาระดับชาติระดับสาขา และระดับพื้นที่เท่านั้น โดยคณะอนุกรรมการสถิติรายสาขา และพื้นที่จะทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการบริหารจัดการสถิติแต่ละสาขา และพื้นที่ ภายใต้กรอบนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสถิติของประเทศ และรายงานความก้าวหน้าและปัญหาอุปสรรคต่อคณะกรรมการจัดระบบสถิติประเทศไทย 3 ด้าน (ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

การปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้งคณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2554 อีกทั้งในปี พ.ศ. 2555 ได้มีการบูรณาการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่

โดยนำร่องใน 10 จังหวัด (กำแพงเพชร นครสวรรค์ อุทัยธานี ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท พระนครศรีอยุธยา ปราจีนบุรี และนครนายก) ผลลัพธ์ที่ได้คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และในปี พ.ศ. 2556 ได้ขยายการดำเนินการในระดับกลุ่มจังหวัด โดยนำร่องใน 2 กลุ่มจังหวัดคือกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 (ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (สกลนคร นครพนม มุกดาหาร) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดดังกล่าว

สำนักงานสถิติแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การพัฒนาระบบสถิติเชิงพื้นที่รองรับการพัฒนาประเทศในระดับต่อไป ที่มีความต้องการหน่วยงานสนับสนุนด้านข้อมูลเพื่อการบริหารยุทธศาสตร์ระดับสูง และเป็นงานที่มีความสำคัญในการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ของประเทศสู่ยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของจังหวัด สำนักงานฯ จึงได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพฯ) เป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานที่ได้มีการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 จะมีการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ใน 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

ทั้งนี้ โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ดำเนินการในรูปแบบของการมีส่วนร่วม และการบูรณาการของส่วนราชการที่เป็นหน่วยจัดเก็บข้อมูลในพื้นที่ คือ คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ หน่วยงานในจังหวัดที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ สถิติจังหวัด หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และหัวหน้ากลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสารจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการร่วม ด้วยการกำหนดรูปแบบของชุดข้อมูลที่ได้จากกระบวนการทางสถิติและข้อมูลทะเบียนของหน่วยงานภาครัฐ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปพร้อมๆ กัน รวมถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานสถิติจังหวัดและหน่วยราชการในภูมิภาค ผ่านการให้คำปรึกษา และแนะนำ (Coaching) ของที่ปรึกษา และอบรมบุคลากรของสำนักงานสถิติจังหวัด 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ให้สามารถบูรณาการข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ และตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ เพื่อการผลิตและการใช้ข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจอย่างเป็นระบบและเป็นประโยชน์ในการพัฒนาพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

โดยจังหวัดสกลนคร ได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพและประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด เพื่อจัดทำผังสถิติทางการของข้อมูลที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่ รวมทั้งมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการเสร็จสมบูรณ์แล้ว จึงได้จัดทำแผนพัฒนาสถิติจังหวัดสกลนครฉบับนี้ขึ้นเพื่อสรุปผลการดำเนินงาน และนำเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสำคัญในการพัฒนาพื้นที่ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อทบทวนข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ออกเป็น 21 สาขา (Sector) ตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูล (Verify Data) วิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ขาดหายแต่มีความสำคัญและจำเป็น (Data Gap Analysis) ที่ต้องใช้ในการจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งของภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งกำหนดหน่วยงานที่จะต้องรับผิดชอบในการจัดทำข้อมูลที่ยังไม่มีหน่วยงานใดดำเนินการ และเชื่อมโยง/บูรณาการข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.2 เพื่อจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศ (ผังสถิติทางการระดับจังหวัด) ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์หลักของจังหวัด และจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัดที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) รวมถึงวาระแห่งชาติ

1.2.3 เพื่อสร้างวัฒนธรรมการใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศ สนับสนุนการตัดสินใจในระดับพื้นที่ ตลอดจนสร้างโอกาสการเข้าถึงข้อมูลยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของประชาชน

1.2.4 เพื่อสร้างเครือข่ายการทำงานและสร้างความมีส่วนร่วมของหน่วยงานจัดเก็บข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.5 เพื่อพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีความเป็นมืออาชีพด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์ในระดับพื้นที่ และมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการนำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่เข้าเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนา 4 ปี และแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด

1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดในโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดครั้งนี้ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1.3.1 ศึกษาทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดด้านประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดของจังหวัด และศึกษาทบทวนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

1.3.2 วิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ตัวชี้วัดการพัฒนา กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.3.3 ปรับปรุงห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จากแบบมาตรฐาน (Generic Value Chain : GVC) เป็นรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าที่ครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

1.3.4 กำหนดเป็นความหมายของสถิติทางการตำแหน่งยุทธศาสตร์/ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพของจังหวัดที่ได้ดำเนินการศึกษาในครั้งนี้

1.3.5 ทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา และสรุปรวบรวมรายการข้อมูลสถิติของแต่ละห่วงโซ่มูลค่าเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดที่มีการจัดทำในปัจจุบัน เพื่อจัดทำเป็นร่างผังรายการสถิติทางการ

1.3.6 ประชุมคณะทำงานในระดับจังหวัด เพื่อการจัดทำผังสถิติทางการระดับจังหวัดและแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ เพื่อคัดเลือกรายการสถิติทางการที่มีความสำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจให้เป็น “สถิติทางการ”

1.3.7 ศึกษาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) พร้อมวิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ที่เลือกจัดทำผังรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจ กับแนวทางการดำเนินการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะผ่าน 13 แผนงาน เพื่อเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ของจังหวัด และจัดทำเป็นข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานในลำดับต่อไป

1.3.8 จัดทำ “ผังสถิติทางการ” ที่แสดงชื่อรายการสถิติ ตัวชี้วัด วิธีการจัดเก็บ ความถี่ในการจัดเก็บ รูปแบบการจัดเก็บและหน่วยงานรับผิดชอบ ทั้งนี้สถิติทางการในผังสถิติทางการบางรายการอาจจะยังไม่มีผลิต หรือขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การพัฒนาในลำดับต่อไป

1.3.9 สรุปข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและเสนอแผนการพัฒนาในอนาคต

บทที่ 2

ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยเนื้อหา 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.1 – 2.3) เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของจังหวัด ศักยภาพในด้านต่างๆที่สำคัญ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด โดยรวบรวมและศึกษาทบทวนข้อมูลจากรายงานแผนพัฒนาจังหวัดสกลนครระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) และส่วนที่สอง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.4 และ 2.5) เป็นการวิเคราะห์ของทีมที่ปรึกษาเกี่ยวกับความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดฯ กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) รวมไปถึงข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด

จังหวัดสกลนคร ตั้งอยู่ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ห่างจากกรุงเทพมหานครโดยทางรถยนต์ ประมาณ 647 กิโลเมตร มีขนาดพื้นที่ประมาณ 9,605.76 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 6,003,602 ไร่ แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 18 อำเภอ ประกอบด้วย

1. อำเภอเมืองสกลนคร	10. อำเภอเจริญศิลป์
2. อำเภอสว่างแดนดิน	11. อำเภอโพนนาแก้ว
3. อำเภอวานรนิวาส	12. อำเภอภูพาน
4. อำเภอพรรณานิคม	13. อำเภอคำตากล้า
5. อำเภอบ้านม่วง	14. อำเภอโคกศรีสุพรรณ
6. อำเภออากาศอำนวย	15. อำเภอส่องดาว
7. อำเภวาริชภูมิ	16. อำเภอเต่างอย
8. อำเภอพังโคน	17. อำเภอนิคมน้ำอูน
9. อำเภอกุสุมาลย์	18. อำเภอกุดบาก

ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นที่ราบสูงล้อมรอบด้วยภูเขาและป่าไม้ พื้นที่อยู่สูงกว่าระดับน้ำทะเลประมาณ 172 เมตร ทางทิศใต้ของจังหวัดเป็นที่ราบสูงบนเทือกเขาภูพาน มีที่ราบระหว่างหุบเขา และมีพื้นที่แบบลูกคลื่นลอนลาดอยู่บางบริเวณ ทางทิศตะวันออกและทิศเหนือมีพื้นที่แบบลูกคลื่นลอนลาด ทิศตะวันตกส่วนใหญ่เป็นที่ราบสลับกับพื้นที่แบบลูกคลื่นลอนลาด ส่วนพื้นที่ตอนกลางเป็นที่ราบต่ำเหมาะแก่การทำนา

2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด

2.2.1 ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี พ.ศ. 2554 มีค่าเท่ากับ 40,710 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2553 เท่ากับ 1,148 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.90 และมีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (GPP per capita) ในปี พ.ศ. 2554 เท่ากับ 35,094 บาท เพิ่มขึ้นจาก 34,266 บาท ในปีก่อนหน้า หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.42

โครงสร้างเศรษฐกิจจังหวัดสกลนคร พิจารณาจากผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ในปี พ.ศ. 2554 ขึ้นอยู่กับสาขาเกษตรกรรม สาขาการศึกษา สาขาการบริหารราชการฯ และสาขา การขายส่งขายปลีกฯ เป็นสำคัญตามลำดับ

การขยายตัวทางเศรษฐกิจ พบว่า ภาคเกษตรหดตัวลงเล็กน้อยเนื่องจากการผลิตในภาคเกษตรทั้งในหมวดเพาะปลูก ปศุสัตว์ การผลิตในหมวดป่าไม้ และหมวดประมงลดลง ส่วนภาคนอกเกษตร ขยายตัวต่อเนื่อง เนื่องมาจากการขยายตัวของสาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและ คมนาคม สาขาตัวกลางทางการเงิน สาขาบริหารราชการและการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคม ภาคบังคับ สาขาการศึกษา สาขาการบริการด้านสุขภาพฯ และสาขาการให้บริการด้านชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคลอื่นๆ

ตารางที่ 1 : ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสกลนคร ณ ราคาตลาด (GPP) ปี พ.ศ. 2552 – 2554

รายการ	มูลค่า (ล้านบาท)			โครงสร้าง (ร้อยละ)		
	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554p	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554p
ภาคเกษตร	9,421	9,706	9,141	25.1	24.5	22.5
สาขาเกษตรกรรม ลำสัตว์และป่าไม้	9,302	9,592	9,023	24.8	24.2	22.2
สาขาประมง	118	114	117	0.3	0.3	0.3
ภาคนอกการเกษตร	28,057	29,856	31,569	74.9	75.5	77.5
สาขาเหมืองแร่และย่อยหิน	2	2	2	-	-	-
สาขาอุตสาหกรรม (การผลิต)	3,512	4,575	4,013	9.4	11.6	9.9
สาขาไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	561	574	589	1.5	1.5	1.4
สาขาการก่อสร้าง	2,268	2,083	1,789	6.1	5.3	4.4
สาขาการขายส่ง การขายปลีก ซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและในครัวเรือน	4,233	4,253	4,101	11.3	10.8	10.1
สาขาโรงแรมและภัตตาคาร	233	229	227	0.6	0.6	0.6
สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าฯ	1,130	1,139	1,262	3.0	2.9	3.1
สาขาตัวกลางทางการเงิน	2,158	2,264	2,505	5.8	5.7	6.2
สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ฯ	2,478	2,440	2,397	6.6	6.2	5.9
สาขาการบริหารราชการและ ป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันฯ	3,174	3,585	4,212	8.5	9.1	10.3
สาขาการศึกษา	6,550	7,081	8,754	17.5	17.9	21.5
สาขาการบริการด้านสุขภาพและ สังคมสงเคราะห์	989	903	945	2.6	2.3	2.3
สาขาการให้บริการด้านชุมชน สังคมและบริการส่วนบุคคลอื่นๆ	697	647	715	1.9	1.6	1.8
สาขาถูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	70	81	58	0.2	0.2	0.1

ตารางที่ 1 : ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสกลนคร ณ ราคาตลาด (GPP) ปี พ.ศ. 2552 – 2554 (ต่อ)

รายการ	มูลค่า (ล้านบาท)			โครงสร้าง (ร้อยละ)		
	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554p	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554p
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)	37,477	39,562	40,710	100	100	100
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว GPP Per Capita (บาท)	32,646	34,266	35,094	-	-	-
จำนวนประชากร (1,000 คน)	1,148	1,155	1,160	-	-	-

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2556 (อ้างอิงใน
แผนพัฒนาจังหวัดสกลนคร 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, บทที่ 1:
ตารางที่ 4.1.2, หน้า 65)

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

2.2.2 ศักยภาพด้านการเกษตร

จังหวัดสกลนครมีพื้นที่ทำการเกษตร 2,687,563 ไร่ แยกเป็นนาข้าว 2,146,181 ไร่
พืชสวน 286,400 ไร่ และพืชไร่ 254,982 ไร่ โดยพืชที่เกษตรกรนิยมทำการเพาะปลูก ได้แก่
ข้าวเจ้า ข้าวเหนียว ยางพารา มันสำปะหลัง และอ้อยโรงงาน ตามลำดับ รายละเอียดตามตารางที่ 2

การเกษตรกรรมที่สำคัญอันดับ 1 ของจังหวัดสกลนคร คือ การผลิตข้าวระดับ
พรีเมียม (Premium) โดยผลิตภัณฑ์ข้าวของจังหวัดส่วนใหญ่ส่งไปขายยังจังหวัดใกล้เคียง เช่น
ข้าวหอมมะลิ ส่งขายจังหวัดนครพนม อุตรดิตถ์ และกรุงเทพฯ ประมาณ 78,458 ตันต่อปี ข้าวเหนียว
ส่งขายมุกดาหาร อำนาจเจริญ อุตรดิตถ์ นครพนม ประมาณ 113,766 ตันต่อปี ส่วนข้าวกล้องงอก หรือข้าวฮาง
เป็นสินค้าส่งออกไปยังต่างประเทศ โดยในปี พ.ศ. 2555 ส่งออกไปยังประเทศจีน (20 ตัน) ฮองกง (20 ตัน)
เวียดนาม (5 ตัน) และ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (2 ตัน)

ตารางที่ 2 : ข้อมูลพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดสกลนคร (10 อันดับแรกที่มีพื้นที่ปลูกมากที่สุด)
ปี พ.ศ. 2555

รายการพืช	เนื้อที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่เกี่ยวเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)
1. ข้าวเจ้า	701,472	661,320	310,490	470
2. ข้าวเหนียว	1,444,709	1,160,742	574,567	495
3. ยางพารา	286,400	89,000	197,400	220
4. มันสำปะหลัง	208,189	208,189	512,740	3,100
5. อ้อยโรงงาน	24,645	24,645	222,101	9,012
6. มะเขือเทศบริโภคสด	8,765	8,765	34,184	3,900
7. ข้าวโพดฝักสด	3,450	3,450	5,589	1,620
8. มะม่วง	2,900	2,740	4,699	1,715
9. แตงโม	2,320	2,320	6,218	2,680
10. พริก	1,880	1,880	2,538	1,350

ที่มา : กรมส่งเสริมการเกษตร (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดสกลนคร 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน
ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, บทที่ 1: ตารางที่ 4.5.2, หน้า 74)

ในด้านการปศุสัตว์ ปี พ.ศ. 2555 มีเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ จำนวน 109,689 ครัวเรือน มีพื้นที่ปลูกหญ้า/พืชอาหารสัตว์ 15,215.25 ไร่ มีการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจหลายชนิด อาทิ โคเนื้อ โคนม กระบือ สุกร ไก่พื้นเมือง ไก่เนื้อ ไก่ไข่ เป็ดเทศ เป็ดเนื้อ เป็ดไข่ แพะ แกะ ห่าน ไก่วง นกกระทา เป็นต้น รายละเอียดจำนวนการผลิตแสดงดังตารางที่ 3

ในภาพรวม ปี พ.ศ. 2555 เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2554 พบว่าจำนวนพื้นที่ และจำนวนสัตว์เลี้ยงมีจำนวนลดลง สาเหตุส่วนใหญ่ คือ 1) เกษตรกรหันไปประกอบอาชีพอื่นที่ให้ผลตอบแทนมาก 2) พื้นที่ปลูกพืชอาหารสัตว์ทุ่งหญ้าสาธารณะสำหรับเลี้ยงสัตว์ลดลง 3) ราคาสัตว์บางชนิดมีความผันผวนต้นทุนการผลิตสูง 4) อาหารสัตว์ราคาแพง 5) เกิดโรคระบาด 6) แรงงานไม่เพียงพอ 7) เกษตรกรขายผลผลิตได้ราคาต่ำ 8) การเลี้ยงสัตว์บางชนิดเข้าสู่ระบบ Contract Farming 9) มีสินค้าจากต่างประเทศเข้ามาแข่งขันทางการตลาด และ 10) ปัญหาภัยธรรมชาติ ในขณะที่เดียวกันรูปแบบ และวิธีการเลี้ยงสัตว์ของเกษตรกรได้มีการปรับเปลี่ยนจากรายย่อยเป็นฟาร์มขนาดกลางและใหญ่ มีการเลี้ยงปศุสัตว์ที่มีคุณภาพทำให้ผลผลิตสูงเพื่อมูลค่าทางการเกษตร

ตารางที่ 3 : ข้อมูลปศุสัตว์ที่สำคัญของจังหวัดสกลนคร ปี พ.ศ. 2553 - 2555

รายการ	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555
จำนวนครัวเรือนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ (ราย)	109,610	108,833	109,689
จำนวนพื้นที่ปลูกหญ้า/พืชอาหารสัตว์ (ไร่)	13,435	16,004	15,215.25
จำนวนสัตว์ที่เลี้ยง (ตัว)			
- โคเนื้อ	207,142	202,384	197,454
- โคนม	3,925	3,992	3,991
- กระบือ	78,108	78,135	78,333
- ไก่ (ไก่เนื้อ ไก่ไข่ ไก่พื้นเมือง)	N/A	N/A	2,229,970
- เป็ด (เป็ดเทศ เป็ดเนื้อ เป็ดไข่)	N/A	N/A	291,070
- สุกร	N/A	N/A	49,162

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสกลนคร (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดสกลนคร 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำส่ง สำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, บทที่ 1: ตารางที่ 4.5.3, .4, .5, .6, หน้า 76-79)

หมายเหตุ : N/A (Not Applicable) ไม่มีข้อมูล

การประมงของจังหวัดสกลนคร เป็นการประมงน้ำจืดแบบเลี้ยงในบ่อดิน และเลี้ยงในกระชัง ปี พ.ศ. 2555 มีเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ จำนวน 10,906 ราย พื้นที่ 11,645.31 ไร่ ผลผลิต 2,740,820 กิโลกรัม มูลค่าเป็นเงิน 152,819,316 บาท ชนิดสัตว์น้ำ ที่เพาะเลี้ยงหลัก ได้แก่ ปลานิล ปลาดุก และปลาดูบ

นอกจากนี้ยังมีการประมงจากแหล่งน้ำธรรมชาติ โดยแหล่งน้ำที่เป็นแหล่งทำการประมงหลักๆ ของจังหวัด ได้แก่ แหล่งน้ำปด (เขื่อนน้ำอูน หนองหาร เขื่อนน้ำพุง) จำนวน 939 แห่ง พื้นที่ 256,958 ไร่ และแหล่งน้ำเปิด (คลอง แม่น้ำ ห้วยอูน แม่น้ำสงคราม ล้าก้า) พื้นที่ 1,286 กิโลเมตร มีชาวประมงจับจากแหล่งน้ำ จำนวน 10,851ราย เรือประมง 146 ลำ เครื่องมือทำประมง อาทิ ตาข่าย แห เบ็ด เป็นต้น ชนิดสัตว์น้ำที่ชาวประมงนิยมจับจากแหล่งน้ำ ได้แก่ ปลาหมอช้างเหยียบ ปลาช่อน และปลาหมอ โดยในปี พ.ศ. 2555 มีผลผลิตการจับปลาประมาณ 2,337,720 กิโลกรัมต่อปี มูลค่าเป็นเงิน 90,904,272 บาท

2.2.3 ศักยภาพด้านอุตสาหกรรม

จังหวัดสกลนคร มีโรงงาน ในปี พ.ศ. 2555 รวมจำนวน 1,495 โรงงาน ลดลงจากปี พ.ศ. 2554 จำนวน 801 โรงงาน มีเงินลงทุนรวม 4,366.335 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2554 จำนวน 244.823 ล้านบาท และแรงงานจำนวน 5,815 คน ลดลงจากปี 2554 จำนวน 723 คน¹

สาขาอุตสาหกรรมที่มีการลงทุนมากที่สุด 3 อันดับแรกของจังหวัด ได้แก่

- อุตสาหกรรมอาหาร ประกอบด้วยการผลิตน้ำแข็ง นมพาสเจอร์ไรส์ ข้าวและข้าวเหนียว ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น 55 โรงงาน เงินลงทุน 641.656 ล้านบาท คนงาน 573 คน
- อุตสาหกรรมเกษตร ประกอบด้วยการผลิตเกี่ยวกับเมล็ดพืช ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร เช่น สีส้ม การกะเทาะเปลือกถั่วลิสง การปรับปรุงคัดแยกเมล็ดพันธุ์พืช เป็นต้น ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น 996 โรงงาน เงินลงทุน 624.332 ล้านบาท คนงาน 1,405 คน
- อุตสาหกรรมอื่นๆ เช่น การผลิตกระแสไฟฟ้า รองลงมาได้แก่ การซ่อมเคาะฟันสิ่รถยนต์ และการผลิตเกลือสินเธาว์ ตามลำดับ ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น 70 โรงงาน เงินลงทุน 1,323.486 ล้านบาท คนงาน 665 คน

2.2.4 ศักยภาพด้านการท่องเที่ยวและบริการ

สถานการณ์การท่องเที่ยวของจังหวัดสกลนครพบว่า ในปี พ.ศ. 2555 มีจำนวนผู้เยี่ยมชมเยือนปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 33.51 และมีสัดส่วนจำนวนของนักท่องเที่ยวพักค้างคืนมากกว่านักท่องเที่ยว โดยผู้มาเยี่ยมชมเยือนคนไทยปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 33.47 และชาวต่างชาติปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 40.47 ปัจจัยที่ส่งเสริมให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวมาจากเทศกาลงานประเพณีที่เป็นที่รู้จักในหมู่นักท่องเที่ยว อาทิ ประเพณีแห่ปราสาทผึ้ง และเทศกาลแห่ดาวคริสต์มาสที่หมู่บ้านท่าแร่ (ชุมชนคาทอลิก) ซึ่งเป็นหมู่บ้านที่มีประชากรนับถือศาสนาคริสต์มากที่สุดในประเทศไทยและมีบ้านเรือนสถาปัตยกรรมแบบฝรั่งเศสที่งดงามดึงดูดนักท่องเที่ยว ช่วยสร้างสีสันให้กับการท่องเที่ยวในจังหวัด รวมถึงการเดินทางมาเยี่ยมชมพระตำหนักภูพานราชนิเวศน์ อุทยานแห่งชาติภูพาน และทำบุญไหว้พระที่วัดพระธาตุเชิงชุม วัดป่าสุทธาวาส พิพิธภัณฑ์อาจารย์ฝั้น อาจาโร

ลักษณะการเดินทางท่องเที่ยว ผู้เยี่ยมชมเยือนคนไทยเป็นการเดินทางท่องเที่ยวภายในภูมิภาคเดียวกันมากที่สุด รองลงมาคือกรุงเทพฯ โดยนิยมเดินทางมาเป็นกลุ่มทั้งในรูปแบบครอบครัว เพื่อน แต่ไม่นิยมเดินทางโดยผ่านตัวแทนหรือบริษัทนำเที่ยว ส่วนใหญ่เป็นการเดินทางจากกลุ่มแรงงานคืนถิ่นที่กลับมาเยี่ยมญาติ รวมทั้งเป็นการท่องเที่ยวจากคนในจังหวัดใกล้เคียงในช่วงเทศกาลวันหยุด สำหรับผู้เยี่ยมชมเยือนชาวต่างชาติเป็นการเดินทางมาท่องเที่ยวเป็นหลัก โดยมาจากเอเชียมากที่สุด รองลงมาคือยุโรป และอเมริกา ตามลำดับ นิยมจัดการเดินทางมาเอง โดยใช้รถส่วนตัวเป็นพาหนะในการเดินทางมากที่สุด โดยมีวัตถุประสงค์หลักคือการท่องเที่ยว การติดต่อธุรกิจและการมาเยี่ยมญาติหรือเพื่อน

¹ สถิติจำนวนโรงงาน เงินลงทุน และแรงงาน อ้างอิงจาก แผนพัฒนาจังหวัดสกลนคร 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, บทที่ 1: ตารางที่ 4.6.1, หน้า 82

ในด้านระยะเวลาพำนักรเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวพักค้างคืนประมาณ 2.45 วัน มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันประมาณ 751.35 บาท รวมรายได้ทั้งหมดจากการท่องเที่ยวภายในจังหวัด สกลนคร เป็นเงินทั้งสิ้น 1,344 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 26.96

ตารางที่ 4 : จำนวนผู้มาเยี่ยมเยือนและรายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดสกลนคร ปี พ.ศ. 2554 - 2555

รายการ	ปี 2554	ปี 2555	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
จำนวนผู้มาเยี่ยมเยือน (คน)	752,884	920,277	+33.51
- คนไทย (คน)	748,469	915,835	+33.47
- ชาวต่างประเทศ (คน)	4,415	4,442	+40.47
รายได้จากการท่องเที่ยว (ล้านบาท)	1,058.42	1,343.71	+26.96
- คนไทย (ล้านบาท)	1,049.08	1,333.64	+27.13
- ชาวต่างประเทศ (ล้านบาท)	9.35	10.07	+7.70
ระยะเวลาพำนักรเฉลี่ย (วัน)	N/A	2.45	
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวัน (บาท)	N/A	751.35	

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดสกลนคร 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, บทที่ 1, หน้า 117)

หมายเหตุ : N/A (Not Applicable) ไม่มีข้อมูล

2.2.5 ศักยภาพด้านสังคม และคุณภาพชีวิต

2.2.5.1 ประชากรและแรงงาน

จังหวัดสกลนครมีประชากร ในปี พ.ศ. 2555 จำนวน 1,129,174 คน มีบ้าน 330,608 หลัง แบ่งเป็นชายจำนวน 564,186 คน หญิง 564,988 คน

มีประชากรวัยแรงงานทั้งหมด 606,374 คน แยกเป็นแรงงานที่ต้องเข้าระบบประกันสังคมภาคบังคับ จำนวน 139,699 คน และภาคสมัครใจ จำนวน 466,675 คน ในจำนวนนี้มีแรงงานที่ลงทะเบียนอยู่ในระบบประกันสังคมแล้ว รวมจำนวน 53,069 คน (รวมทั้งภาคบังคับ และสมัครใจ) คิดเป็นร้อยละ 10.12 ของกำลังแรงงานทั้งหมด ซึ่งยังมีสัดส่วนผู้อยู่ในระบบประกันสังคมต่อกำลังแรงงานทั้งหมดอยู่ในระดับที่ต่ำ โดยยังมีผู้ที่ไม่อยู่ในระบบประกันสังคมคิดเป็น ร้อยละ 89.88

ตารางที่ 5 : สัดส่วนผู้อยู่ในระบบประกันสังคมภาคบังคับและภาคสมัครใจต่อกำลังแรงงานในจังหวัด
สกลนคร ปี พ.ศ. 2555

ประเภทแรงงาน	จำนวนรวม (คน)	แรงงานที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป (คน)	แรงงานที่อยู่ในระบบ ประกันสังคม	คงเหลือ (คน)
แรงงานของจังหวัด	606,374	82,158	53,069	471,147
แรงงานที่ต้องเข้าระบบ ประกันสังคมภาคบังคับ	139,699	13,463	26,914	99,322
แรงงานที่ต้องเข้าระบบ ประกันสังคมภาคสมัครใจ	466,675	68,695	26,155	371,825

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดสกลนคร (ณ วันที่ 30 กันยายน 2556) (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดสกลนคร 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1: ตารางที่ 4.7.5, หน้า 96)

2.2.5.2 การศึกษา

ข้อมูลจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1² พบว่าในปี พ.ศ. 2556 จังหวัดสกลนครมีโรงเรียนเปิดสอนการศึกษาในระบบขั้นพื้นฐาน ในสังกัดของ ภาครัฐ จำนวน 659 โรง และสังกัดภาคเอกชน 66 โรง มีนักเรียน จำนวน 100,632 คน มีอัตราส่วน นักเรียน 30-40 คน ต่อ 1 ห้องเรียน อัตราส่วนครู 1 คนต่อนักเรียนประมาณ 18 คน

ส่วนการศึกษานอกระบบและตามอัธยาศัย มีผู้ลงทะเบียนเรียน ในปี การศึกษา 2556 จำนวน 5,600 คน และมีผู้สำเร็จการศึกษาจำนวน 5,136 คน คิดเป็นอัตราผู้สำเร็จการศึกษา ร้อยละ 91.71 นอกจากนี้ พบว่ามีจำนวนผู้สนใจการศึกษานอกระบบและตามอัธยาศัยเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า

นอกจากนี้ยังมีสถานศึกษาเปิดสอนในระดับอาชีวศึกษา จำนวน 4 แห่ง มีนักเรียนระดับ ปวช. และ ปวส. รวม 2,275 คน มีครูและครูจ้างสอนรวม 288 คน และมีมหาวิทยาลัย ราชภัฏสกลนคร เปิดสอนระดับปริญญาตรีและปริญญาโท โดยในปีการศึกษา 2556 มีนักศึกษาทั้งหมด จำนวน 17,046 คน

2.2.5.3 การสาธารณสุข

ปี พ.ศ. 2556 จังหวัดสกลนครมีบุคลากรในสายงานแพทย์ที่ปฏิบัติงาน ในหน่วยงานและโรงพยาบาล จำนวนทั้งสิ้น 215 คน อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากร ของจังหวัดสกลนคร เท่ากับ 1:5,384 ซึ่งใกล้เคียงกับเกณฑ์มาตรฐานกระทรวงที่กำหนดไว้ที่ แพทย์ 1 คน ต่อประชากร 5,750 คน สาเหตุส่วนหนึ่งที่ทำให้อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรจังหวัดสกลนครยังไม่ผ่านเกณฑ์เนื่องจาก แพทย์ จำนวนหนึ่งได้ลาออกจากราชการ และลาศึกษาต่อ ซึ่งตามข้อมูลตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554 – 2556 มีแพทย์ ลาออกสะสมจำนวนทั้งสิ้น 28 คน ซึ่งแนวโน้มการลาออกของแพทย์ลดลง สำหรับเหตุผล ในการลาออก ของแพทย์มี 2 ประการ คือ ลาออกเพื่อไปศึกษาต่อ ร้อยละ 64.29 และลาออกเพื่อไปประกอบธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 35.71 โรงพยาบาลที่ยังขาดแคลนแพทย์ ส่วนใหญ่เป็นโรงพยาบาลขนาดใหญ่ มีจำนวนเตียงตั้งแต่ 90 เตียงขึ้นไปได้แก่ โรงพยาบาลศูนย์สกลนคร โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชสว่างแดนดิน โรงพยาบาลวานรนิวาส และโรงพยาบาลชุมชนขนาดเล็กมีจำนวนเตียง 10 - 30 เตียง ได้แก่ รพ.ส่องดาว รพ.เต่างอย รพ.กุสุมาลย์ รพ.เจริญศิลป์ รพ.นิคมน้ำอูน และรพ.กุดบาก ส่วนในสายงานทันตแพทย์ มีจำนวนทั้งสิ้น 55 คน อัตรา 1:21,047 ยังมีความขาดแคลน

² อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดสกลนคร 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, บทที่ 1: ตารางที่ 3.1.1, .2, .3, .6, หน้า 9-11.

สายงานเภสัชกรรมมีจำนวนทั้งสิ้น 95 คน อัตรา 1:12,185 ยังมีความขาดแคลน และสายงานพยาบาลวิชาชีพ มีจำนวน 985 คน อัตรา 1:1,173 ซึ่งยังมีความขาดแคลนจำนวนมาก เมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่นในกลุ่มจังหวัดเดียวกัน (นครพนม และมุกดาหาร) สายงานแพทย์ของ จังหวัดสกลนคร ยังมีความขาดแคลนน้อยกว่าจังหวัดนครพนม ส่วนสายงานทันตแพทย์ เภสัชกร และ พยาบาลวิชาชีพ พบว่าทั้ง 3 สายงาน จังหวัดสกลนคร นครพนมและมุกดาหาร มีความขาดแคลน เช่นเดียวกัน

จังหวัดสกลนคร มีการพัฒนาคุณภาพบริการ (Quality of service) ตามแผนการพัฒนาคุณภาพบริการของจังหวัด เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการด้านสุขภาพ อย่างมีมาตรฐาน มีความปลอดภัย และเพื่อการมีสุขภาวะที่ดี โดยมีการบูรณาการการดำเนินงานของสถานบริการสุขภาพ ในจังหวัดสกลนครทุกระดับ (ระดับปฐมภูมิ ระดับทุติยภูมิและระดับตติยภูมิ) ครอบคลุมโรงพยาบาลศูนย์ 1 แห่ง โรงพยาบาลชุมชน 17 แห่ง และโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม 1 แห่ง เพื่อให้เอื้อต่อการ เข้าถึงบริการ ส่งเสริมให้มีความต่อเนื่องในการจัดบริการ ภายใต้เกณฑ์มาตรฐานโรงพยาบาลและบริการ สุขภาพฉบับเฉลิมพระเกียรติฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี ของสถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล (องค์การมหาชน) หรือ (สรพ.) ซึ่งผลลัพธ์ในการพัฒนาดังกล่าว ทำให้เกิดการพัฒนาคุณภาพบริการ ของโรงพยาบาลที่ต่อเนื่องส่งผลต่อการดูแลผู้ป่วย หรือผู้รับบริการอย่างครอบคลุมตามเป้าหมาย ของโรงพยาบาลในการรักษาพยาบาลตามมาตรฐาน

มีโรงพยาบาลที่พัฒนาคุณภาพด้วยระบบ HA จำนวนทั้งสิ้น 19 แห่ง มีโรงพยาบาลผ่านการรับรองคุณภาพ HA และ Re – acc HA จำนวน 11 แห่ง คิดเป็นอัตราการสอบผ่าน คุณภาพ ร้อยละ 57.89

อัตราการเจ็บป่วยด้วยโรคที่เฝ้าระวัง 5 อันดับแรกของจังหวัดสกลนคร ปี 2554 พบว่า โรคที่มีอัตราการเจ็บป่วยสูงสุดได้แก่ โรคอุจจาระร่วง รองลงมาคือ ไข้ไม่ทราบสาเหตุ ตาแดง สุกใส และอาหารเป็นพิษ ในปี 2555 โรคที่มีอัตราการเจ็บป่วยสูงสุด ได้แก่ อุจจาระร่วง ไข้ไม่ทราบสาเหตุ ตาแดง อาหารเป็นพิษและปอดบวม และในปี 2556 โรคที่มีอัตราป่วยสูงสุดคือ โรคอุจจาระร่วง รองลงมาคือ ไข้ไม่ทราบสาเหตุ อาหารเป็นพิษ ตาแดง และไข้เลือดออก โดยสรุปในรอบ 3 ปีที่ผ่านมาโรคที่มีอัตราการเจ็บป่วยสูงสุด ติดอันดับหนึ่งคือ โรคอุจจาระร่วง ซึ่งเป็นปัญหาสาธารณสุข ที่สำคัญ ของประชาชนชาวจังหวัดสกลนคร

นอกจากนี้ยังมีโรคเบาหวานและความดันโลหิตสูง ซึ่งจัดเป็นปัญหา สุขภาพในกลุ่มโรคเรื้อรังของจังหวัด ซึ่งมีแนวโน้มประชากรป่วยเป็นโรคเบาหวานเพิ่มมากขึ้นทุกปี

ตารางที่ 6 : อัตราการเจ็บป่วยด้วยโรคที่เฝ้าระวังจังหวัดสกลนคร 5 อันดับแรก ปี พ.ศ. 2556

ลำดับ	โรค	จำนวนคนป่วย (ราย)	อัตราป่วย/แสนประชากร
1	อุจจาระร่วง	10,788	935.55
2	ไข้ไม่ทราบสาเหตุ	9,831	852.55
3	อาหารเป็นพิษ	1,421	123.23
4	ตาแดง	1,197	103.80
5	ไข้เลือดออก	608	52.73

ที่มา : รง. 506 งานระบาดวิทยา สสจ.สกลนคร (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดสกลนคร 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, บทที่ 1: ตารางที่ 3.7.5, หน้า 51)

2.2.5.4 ปัญหายาเสพติด และอาชญากรรม

จากสถิติการรับแจ้งและจับกุมคดีอาญา 5 กลุ่ม ในพื้นที่ของจังหวัดสกลนคร พบว่า ในปี พ.ศ. 2556 มีแนวโน้มเกิดอาชญากรรมลดลง รวมไปถึงมีอัตราส่วนในการจับกุมได้มากขึ้น

ตารางที่ 7 : สถิติจำนวนคดีอาญา 5 กลุ่ม ปี พ.ศ. 2554 – 2556

ประเภทคดี	ต.ค.54 - ก.ย.55		ต.ค.55 - ก.ย.56		เปรียบเทียบ	ผลการจับกุม
	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ	เพิ่ม/ลด	(ร้อยละ)
1. คดีอุกฉกรรจ์สะเทือนขวัญ	20	16	16	14	-4	87.50
2. คดีชีวิต ร่างกาย และเพศ	173	123	148	108	-25	72.97
3. คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	140	96	109	63	-31	57.80
4. คดีที่น่าสนใจ	172	67	163	53	-9	32.52
5. คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย (รวม)	3,407	3,945	3,152	4,090	-255	129.76

ที่มา : กองกำกับการสืบสวนตำรวจภูธรจังหวัดสกลนคร (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดสกลนคร 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, บทที่ 1: ตารางที่ 7.1, หน้า 148)

ในส่วนของปัญหายาเสพติดในพื้นที่ พบว่า ยาเสพติดที่ระบาดในพื้นที่ ได้แก่ ยาบ้า และกัญชา มีพื้นที่ควรเฝ้าระวังด้านการค้ายาเสพติด 3 อำเภอแรก คือ อำเภอเมืองสกลนคร อำเภอสว่างแดนดิน อำเภอคำตากล้า ส่วนพื้นที่ที่มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดมาก คือ อำเภอเมืองสกลนคร อำเภอดอนจาน และอำเภอดงเจริญ โดยผู้เสพส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มเยาวชน ผู้ว่างงาน กลุ่มผู้ใช้แรงงาน สถานที่ที่ควรเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของยาเสพติด ได้แก่ ร้านเกมส์ ร้านอินเทอร์เน็ต สถานบันเทิง หอพัก บ้านเช่า บังกะโล รีสอร์ท และอพาร์ทเมนต์ เป็นต้น

2.2.6 ศักยภาพด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.2.6.1 ทรัพยากรดิน

ดินในพื้นที่จังหวัดสกลนคร แบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ ได้แก่ บริเวณเทือกเขาทางตอนใต้เป็นดินบนภูเขาที่ลาดเชิงเขาทั่วไป ส่วนบริเวณที่ราบเป็นดินเกิดบนที่ราบชั้นบันไดสูงที่เก่าๆ ของลำน้ำดินเกิดบนที่ราบชั้นบันไดสูงที่เก่าๆ ของลำน้ำ เป็นดินที่มีความสมบูรณ์ต่ำมากดินส่วนใหญ่เป็นดินปนทราย ซึ่งมีโครงสร้างไม่คงทนเมื่อมีฝนตกทำให้เกิดการกัดกร่อน ผิวดินสูง โดยเฉพาะบริเวณที่ว่างเปล่าเป็นเหตุให้ดินถูกน้ำที่ซึมลงไปชะล้างอาหารและสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อพืชลงไปยังส่วนลึกพื้นเขตของรากพืชที่จะดูดเอามาเลี้ยงลำต้นได้การปรับปรุงดินทำได้ค่อนข้างลำบาก เพราะการใส่ปุ๋ยอย่างเดียวยังไม่เพียงพอจะต้องดูแลเรื่องการชลประทานและการจัดการบำรุงรักษาดินอื่นๆ พร้อมกันไปด้วย

นอกจากปัญหาความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำแล้ว จังหวัดสกลนครยังประสบปัญหาด้านดินเค็มตามผลการสำรวจของกรมพัฒนาที่ดิน พบว่าจังหวัดมีพื้นที่ดินเค็มระดับต่างๆ คือ กลุ่มที่มีเกลือมาก 203.64 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 2 ของพื้นที่รวมทั้งจังหวัด กลุ่มที่มีเกลือปานกลาง 156.57 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 2 กลุ่มที่มีเกลือปนอยู่ 1,363.06 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 14 และที่สูงประกอบด้วยหินที่มีเกลืออีก 1,433.18 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 15 ซึ่งปัญหาดินเค็มนั้นเกิดจากการทำเกลือของคนในพื้นที่ และนอกจากปัญหาข้างต้นแล้ว ยังมีปัญหาดินทรุดตัวอีกด้วย

2.2.6.2 ทรัพยากรน้ำ

- แหล่งน้ำผิวดินตามธรรมชาติ จังหวัดสกลนคร มีแม่น้ำ ห้วย ลำธาร คลอง จำนวน 270 สาย ซึ่งในจำนวนนี้มีที่ใช้งานได้ในฤดูแล้ง จำนวน 266 สาย มีหนอง บึง จำนวน 202 แห่ง ที่มีสภาพใช้งานได้ในฤดูแล้งทุกแห่ง และมีแหล่งน้ำอื่นๆ อีกจำนวน 11 แห่ง ที่มีสภาพใช้งานได้ในฤดูแล้งทุกแห่งเช่นเดียวกัน แหล่งน้ำที่สำคัญของจังหวัดสกลนคร นอกจากน้ำฝนแล้วยัง ได้แก่ น้ำท่า ซึ่งประกอบด้วย แหล่งน้ำธรรมชาติหลายสาย อันมีต้นน้ำอยู่ในบริเวณ เทือกเขาภูพาน ลำน้ำที่สำคัญ ได้แก่ ลำน้ำสงคราม ลำน้ำยาม ลำน้ำอูน ลำน้ำพุง ลำน้ำก่ำ พื้นที่ชุ่มน้ำหนองหาร

- แหล่งน้ำใต้ดิน (บ่อบาดาล) โดยทั่วไปเกิดจากรอยแตกชั้นหินแข็ง ให้ปริมาณน้ำทดแทนน้อย ระหว่าง 10-50 แกลลอนต่อนาที ส่วนพื้นที่ตอนใต้ของจังหวัดบริเวณเทือกเขาภูพานให้ปริมาณน้ำทดแทนน้อยมากไม่เกิน 10 แกลลอนต่อนาที นอกจากนั้นในบางบริเวณยังประสบปัญหาบ่อไม่มีน้ำ เป็นน้ำกร่อย หรือน้ำเค็ม

- แหล่งน้ำชลประทาน จังหวัดสกลนครมีอ่างเก็บน้ำที่ก่อสร้างแล้วเสร็จในเขตจังหวัดสกลนคร จำนวน 295 แห่ง มีระบบกระจายน้ำ 140 แห่ง ความจุ 1,172.06 ล้านลูกบาศก์เมตร พื้นที่ชลประทาน 478,862 ไร่ แยกเป็น โครงการขนาดใหญ่จำนวน 3 แห่ง โครงการขนาดกลางจำนวน 41 แห่ง โครงการขนาดเล็ก จำนวน 201 แห่ง และโครงการสูบน้ำด้วยไฟฟ้า จำนวน 50 แห่ง นอกจากนี้ยังมีพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาด้านระบบกระจายน้ำ จำนวน 140 แห่ง และยังมีพื้นที่ที่ต้องพัฒนาอีกจำนวน 155 แห่ง

2.2.6.3 ทรัพยากรป่าไม้

พื้นที่ป่าไม้จังหวัดสกลนครในปัจจุบัน พบในบริเวณที่อยู่ใกล้กับแนวเทือกเขาภูพานเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนั้นจะกระจายเป็นหย่อมๆ ตามท้องที่อำเภอต่างๆ ภายในจังหวัด สำหรับสภาพป่าไม้ที่ยังคงความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติอยู่จะพบในท้องที่อำเภอภูพาน อำเภอสองดาว อำเภอเต่างอย และอำเภอโคกศรีสุพรรณ โดยป่าที่พบส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นป่าผลัดใบ ป่าเต็งรัง ประเภtp่าแดง และป่าโปร่ง พันธุ์ไม้ที่สำคัญที่พบ ได้แก่ ไม้เต็ง ไม้รัง ไม้พลวง ไม้ยาง ไม้ประดู่ ไม้มะค่าโมง ไม้มะค่า ไม้แดง และไม้ไผ่ป่า เป็นต้น

ตารางที่ 8 : พื้นที่ป่าไม้จังหวัดสกลนคร ปี พ.ศ. 2536 - 2552

ปี พ.ศ.	พื้นที่ (ตร.กม.)	พื้นที่ (ไร่)	ร้อยละของพื้นที่จังหวัด
2536	1,417	885,625	14.75
2538	1,393	870,625	14.5
2541	1,361	850,625	14.17
2547	2,048	1,280,000	21.32
2552	1,910.90	1,193,750	19.89

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสกลนคร (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดสกลนคร 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, บทที่ 1: ตารางที่ 5.1.1, หน้า 121)

2.2.6.4 สิ่งแวดล้อมอื่นๆ

- **คุณภาพน้ำ** จากการตรวจสอบคุณภาพน้ำจากแหล่งน้ำหนองหาร แม่น้ำอูน และแม่น้ำสงคราม พบว่า คุณภาพน้ำเฉลี่ยจัดอยู่ในเกณฑ์ดี – เสื่อมโทรม โดยปัญหาที่พบ คือ มีค่าปริมาณโคลิฟอร์มแบคทีเรีย และปริมาณฟิคอลโคลิฟอร์มแบคทีเรียค่อนข้างสูง โดยเฉพาะแม่น้ำสงครามยังพบว่ามีค่าไนโตรเจนค่อนข้างสูงด้วย

- **ระบบบำบัดน้ำเสีย** เทศบาลเมืองสกลนครและเทศบาลตำบลท่าแร่ ประสบปัญหาเกี่ยวกับประสิทธิภาพของระบบบำบัดน้ำเสีย ในช่วงฤดูแล้งเพราะปริมาณน้ำที่เข้าสู่ระบบน้อยกว่าที่ออกแบบไว้ แต่ในช่วงฤดูฝนสามารถบำบัดน้ำเสียได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- **ขยะมูลฝอย** มีศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยรวม 5 แห่ง ซึ่งยังไม่มีระบบฝังกลบที่ถูกหลักสุขาภิบาลจำนวน 2 แห่ง ยังขาดงบประมาณสนับสนุนในการศึกษาและออกแบบระบบ โดยพื้นที่เทศบาลตำบลสว่างแดนดินเป็นแกนนำ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรวม 25 แห่ง ร่วมจัดตั้งศูนย์ฯ และพื้นที่เทศบาลตำบลวานรนิวาสเป็นแกนนำ อำเภอและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรวม 35 แห่ง ร่วมจัดตั้งศูนย์ฯ

2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและตัวชี้วัด

วิสัยทัศน์จังหวัด

“จังหวัดนวัตกรรมต้นแบบนำเศรษฐกิจพอเพียง”

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

1. การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์

มีการพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร สู่ความมั่นคงและยั่งยืน

กลยุทธ์

- 1) เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทั้งในเชิงปริมาณ คุณภาพ และมาตรฐาน
- 2) สร้างความเข้มแข็งของสถาบันเกษตรกร

ตัวชี้วัด

- 1) มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด सकलนคร (GPP) ภาคเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ 3
- 2) จำนวนฟาร์มที่ผ่านมาตรฐาน (GAP) เพิ่มขึ้น 400 แปลง/ฟาร์ม
- 3) ร้อยละของจำนวนสถาบันเกษตรกรผ่านเกณฑ์มาตรฐานของกรมส่งเสริม

สหกรณ์ของจำนวนสถาบันที่นำมาจัด ร้อยละ 80

2. การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์

- 1) มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนในจังหวัดให้มีคุณภาพมาตรฐานระดับอาเซียน

กลยุทธ์

- 1) สร้างขีดความสามารถในการค้า การลงทุน
- 2) สนับสนุนการท่องเที่ยว 3 ธรรม
- 3) เพิ่มศักยภาพในการคมนาคมขนส่ง

ตัวชี้วัด

- 1) จำนวนผู้ประกอบการ SMEs เพิ่มขึ้น 26 ราย
- 2) จำนวนผลิตภัณฑ์ชุมชนได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้น ร้อยละ 10
- 3) รายได้จากการจำหน่ายสินค้าของผู้ร่วมกิจกรรมเพิ่มขึ้น ร้อยละ 10
- 4) หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบเพิ่มขึ้น 72 หมู่บ้าน

3. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขัน

เป้าประสงค์

- 1) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี และดำรงชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 2) มีการพัฒนาครอบครัว ชุมชนและสังคมให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต

กลยุทธ์

- 1) ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 2) เสริมสร้างการเรียนรู้ และทักษะของคนทุกกลุ่ม

ตัวชี้วัด

- 1) คร่าวเรือนที่ผ่านเกณฑ์ จปฐ.เพิ่มขึ้น ร้อยละ 3
- 2) อำเภอผ่านเกณฑ์การประเมินสุขภาพดีวิถีไทยเพิ่มขึ้น ร้อยละ 5
- 3) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรอายุ 15-59 ปี 9.4 ปี
- 4) ค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสายสามัญและอาชีวะสูงขึ้น ร้อยละ 4
- 5) ประชาชนวัยเรียนทุกระดับได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานและจบภายในกำหนด

ร้อยละ 95

- 6) การยกระดับฝีมือแรงงานให้มีทักษะเพิ่มขึ้น ร้อยละ 70
- 7) องค์กรสตรีได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้น ร้อยละ 10

4. การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน

เป้าประสงค์

- 1) เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกัน และฟื้นฟูป่าอนุรักษ์ ป่าต้นน้ำ เขิงบูรณาการ
- 1) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมทั้งในเมืองและชนบท
- 2) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำให้เป็นระบบ

กลยุทธ์

- 1) มีพื้นที่ป่าอนุรักษ์และป่าต้นน้ำได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟูให้มีความอุดมสมบูรณ์ควบคู่
การส่งเสริมสนับสนุนปลูกป่าไม้เศรษฐกิจชุมชน
- 2) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดการขยะในพื้นที่ได้อย่างดี

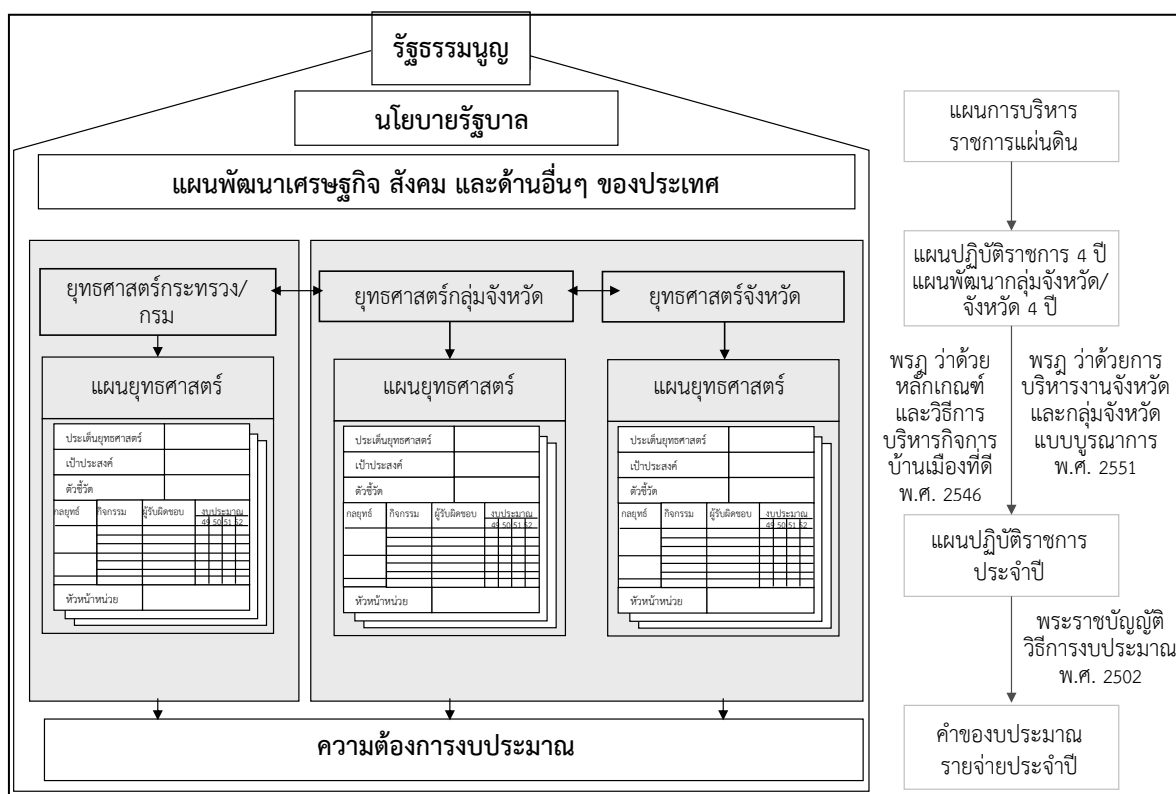
ตัวชี้วัด

- 1) จำนวนแหล่งน้ำในพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนา ร้อยละ 25

2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)

ภายใต้กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และการแปลง แผนพัฒนาในระดับพื้นที่ดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการประจำปีนั้น **หนึ่งในกรอบแนวคิด ตั้งต้นที่สำคัญยิ่ง คือ “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ”** ในช่วงเวลานั้นๆ เนื่องด้วย ความสอดคล้องระหว่างทิศทางการพัฒนาพื้นที่ซึ่งถูกกำหนดโดยแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่ม จังหวัด กับแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจะเป็นกลไกหลักของ หน่วยงานภาคีการพัฒนาในระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัดได้นำไปเสนอ เพื่อขอรับงบประมาณสนับสนุน การดำเนินงานตามแผนงานและโครงการต่างๆ ในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และสังคมในภาพรวมได้อย่างยั่งยืน ดังสามารถสรุปได้ตามแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิด การพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม

จากโครงสร้างความสัมพันธ์ที่ได้สรุปข้างต้นนั้น “แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)” จึงเป็นกรอบแนวคิดเชิงยุทธศาสตร์ที่สำคัญยิ่ง ในการจัดทำ และทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ปี พ.ศ. 2558 - 2561 ทั้งนี้ แนวทางการพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ให้ความสำคัญกับการสร้างภูมิคุ้มกันเป็นลำดับแรก โดยภูมิคุ้มกันในกรณีนี้ หมายถึงรวมถึงการสร้าง ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ การเตรียมความพร้อมรองรับการเปิดเสรีทางการค้า

ระดับต่างๆ การสร้างเกราะคุ้มกันทางสังคม รวมถึงการป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยสรุปสาระสำคัญของแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้ ดังต่อไปนี้³

(1) การพัฒนาศักยภาพคนไทยในเรื่องการคิด วิเคราะห์ ใฝ่เรียนรู้ มีคุณธรรมจริยธรรม ควบคู่กับการเสริมสร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในระดับชุมชน

(2) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีกระบวนการผลิตที่เน้นการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคมให้มีคุณภาพและครอบคลุมอย่างทั่วถึง

(3) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และส่งเสริมบทบาทภาคประชาสังคมและธุรกิจเอกชนให้เป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคมไทย

(4) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับห่วงโซ่อุปทานของธุรกิจไทยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับธุรกิจไทยในตลาดภูมิภาคและตลาดโลก

(5) การส่งเสริมความร่วมมืออย่างเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาค รวมทั้งพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่เชื่อมโยงภูมิภาคเอเชียใต้

(6) การเตรียมความพร้อมของไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ทักษะแรงงาน และปรับกฎ ระเบียบ ให้สอดคล้องกับกติกาของอาเซียน

(7) การปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ และการใช้ที่ดินเพื่อสนับสนุนความมั่นคงด้านอาหาร รวมทั้งปรับปรุงกระจายการถือครองที่ดินให้เป็นธรรม

(8) การยกระดับขีดความสามารถของไทยในการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ

(9) การส่งเสริมการสร้างความเป็นธรรมในสังคม โดยยึดหลักการบริหารจัดการแบบธรรมาภิบาล เพิ่มประสิทธิภาพการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนากลไกการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียม

³ สรุปประเด็นโดย ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประกอบการประชุมวันที่ 30 มี.ค. 2555

อนึ่ง แนวทางการพัฒนาประเทศดังกล่าวจึงสอดคล้องกับวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศไทย
 ในระยะเวลา 5 ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 คือ “สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค
 เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง” โดยมีเป้าหมายของแผนฯ รวมถึงตัวชี้วัดการพัฒนา
 ตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 9 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
(1) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทย เพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้น ความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน ไม่ต่ำกว่า 5 คะแนน	<ul style="list-style-type: none"> - ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข - ดัชนีความสงบสุข - สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ที่มีรายได้สูงสุด ร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำ ร้อยละ 10 - สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน - สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครอง ทางสังคม - ดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน
(2) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคม มีความเข้มแข็งมากขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย - ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม - สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและ อินเทอร์เน็ตความเร็วสูง - จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา - อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ - ดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว
(3) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของ ประเทศ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 3 ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทาง เศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ - อัตราเงินเฟ้อ - ผลิตภาพการผลิตรวม - อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของ ประเทศ - สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
(4) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้ง เพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ	<ul style="list-style-type: none"> - คุณภาพน้ำและอากาศ - ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ - สัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับ ลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมใน ประเทศต่อหัว

เพื่อให้การพัฒนาประเทศบรรลุวัตถุประสงค์ และมีแนวทางที่สอดคล้องกับเป้าหมาย และตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงได้กำหนด ประเด็นยุทธศาสตร์ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ไว้ 6 ประเด็นหลัก ดังนี้

(1) **ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม** ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถ ในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถ เพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่าง มีคุณค่าและศักดิ์ศรี รวมทั้งสนับสนุนการสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วม และตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบ ตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม

(2) **ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน** ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มี ภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม การส่งเสริมการ เรียนรู้ตลอดชีวิต และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม

(3) **ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน** ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรตลอด ห่วงโซ่การผลิต การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร การสร้างความมั่นคงด้านอาหาร และพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน อีกทั้งยังครอบคลุมถึงการปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

(4) **ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน** ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียม และ เป็นธรรม และการบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีเสถียรภาพ

(5) **ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทาง เศรษฐกิจและสังคม** ให้ความสำคัญกับการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายใต้ กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่างๆ การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับ อนุภูมิภาค การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจ ในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทย ในต่างประเทศ และการเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว เป็นต้น

(6) **ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน** ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การปรับกระบวนทัศน์การพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคม คาร์บอนต่ำ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการเตรียมความพร้อมรองรับกับภัยพิบัติทางธรรมชาติ เป็นสำคัญ

ในการนี้ คณะทำงานที่ปรึกษาได้สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่าง 4 ประเด็น ยุทธศาสตร์ และ 3 ตัวชี้วัดของจังหวัดสกลนครกับประเด็นยุทธศาสตร์ และตัวชี้วัดภายใต้แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 แสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 10 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และประเด็น ยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ประเด็นยุทธศาสตร์แผนฯ 11	ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสกลนคร
(1) การสร้างความเป็นธรรมในสังคม	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขัน
(2) การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขัน
(3) การสร้างสมดุลและความมั่นคงของอาหารและพลังงาน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
(4) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
(5) การสร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
(6) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล ยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดมีความสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ในทุกด้าน ทั้งการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้ การสร้างสมดุลและความมั่นคงทางอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ การสร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ทั้งนี้ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 เป็นเรื่องการบริหารจัดการสำนักงาน จึงไม่นำมาเชื่อมโยงด้วย

ตารางที่ 11 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ตัวชี้วัดตามแผนฯ 11	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี การพัฒนาจังหวัดสกลนคร
(1) ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำร้อยละ 10 สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน	- รายได้ต่อหัวต่อปีของประชากรที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 5 จากปีที่ผ่านมา
(2) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับ การศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว	-ไม่มีตัวชี้วัดที่สอดคล้อง-
(3) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อ ผลิตรวมภาพการผลิตรวม อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	- มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสกลนคร (GPP) ภาคเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ 3 จากปีที่ผ่านมา - จำนวนฟาร์มที่ผ่านมาตรฐาน GAP เพิ่มขึ้นอย่างน้อยปีละ 100 แปลง/ฟาร์ม
(4) คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว	-ไม่มีตัวชี้วัดที่สอดคล้อง-

ตัวชี้วัดการพัฒนาของจังหวัดสอดคล้องกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 เฉพาะด้านการกระจายรายได้ของประชาชนในพื้นที่ และอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของจังหวัด แต่ไม่มีการระบุตัวชี้วัดรวมในด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษา หรือการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.5.1 ความเป็นมาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)

จากยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555 - 2559) และแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ฉบับที่ 2 ของประเทศไทย (พ.ศ.2552 - 2556) ได้วางแนวทางหลักในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ของประเทศไทย ได้แก่ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ และพัฒนาบริการภาครัฐผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสร้างโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ดังนั้นเพื่อให้เกิดโครงการที่เป็นรูปธรรม กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยสำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) (สโร.) จึงจัดทำโครงการจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) ขึ้นโดยถือเป็นนโยบายเร่งด่วนภายใต้แนวคิดการพัฒนาประเทศไปสู่ “Smart Thailand” ซึ่งประกอบไปด้วย Smart Network Smart Government และ Smart Business ทั้งนี้ในระยะแรกของโครงการได้กำหนดให้ “จังหวัดนครนายก” เป็นต้นแบบของจังหวัดที่จะดำเนินการให้บริการรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์เพื่อก้าวสู่การเป็น “Smart Province” เนื่องด้วยความเหมาะสมของขนาดพื้นที่จังหวัดและความพร้อมทั้งด้านสถานที่ราชการ สถานที่ท่องเที่ยว การเกษตร และจะขยายผลไปสู่จังหวัดอื่นๆ ต่อไป

ทั้งนี้ สำหรับโครงการ Smart Thailand ประกอบด้วยกิจกรรมหลักที่สำคัญได้แก่

(1) กิจกรรม Smart City หรือ Smart Province ซึ่งได้ดำเนินการนำร่องที่จังหวัดนครนายก โดยจะทำให้เกิดการบริหารงานราชการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้บริการข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับประชาชนในระดับท้องถิ่น

(2) กิจกรรม Smart Citizen Info. (การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริการภาครัฐโดยใช้ประโยชน์จากบัตรประจำตัวประชาชน) ซึ่งเป็นการใช้ประโยชน์จาก Smart Card ตามนโยบายของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยเป็นระบบที่จะช่วยให้นำบัตรประชาชนแบบ Smart Card มาใช้บริการอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐได้

เป้าหมายโครงการ Smart Thailand

(1) ประชาชนได้รับความสะดวกและรวดเร็วในการตรวจสอบข้อมูลการให้บริการ และสนับสนุนความช่วยเหลือตามมาตรการต่างๆ รวมถึงข้อมูลสิทธิที่ตนพึงได้รับจากบริการภาครัฐผ่านบัตรประจำตัวประชาชน (Smart Card) ผ่านศูนย์บริการร่วมโครงการ Smart Citizen Info

(2) ประชาชนสามารถทำธุรกรรม หรือขั้นตอนทางราชการต่างๆ ด้วยอิเล็กทรอนิกส์ให้เป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ณ จุดบริการครบวงจรแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service)

(3) สร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพของระบบบริการภาครัฐแบบบูรณาการผ่านระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกลางภาครัฐ

2.5.2 ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE) และตัวชี้วัดสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

สำหรับโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/ 18 กลุ่มจังหวัดที่ได้ศึกษาในครั้งนี้นั้น นอกจากจะทำการศึกษาลักษณะที่มีศักยภาพของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue) รวมถึงกำหนดตัวชี้วัด/รายการข้อมูลที่จะสะท้อนถึงศักยภาพของผลิตภัณฑ์หรือประเด็นปัญหานั้นๆ แล้ว การศึกษาในครั้งนี่ยังได้ทำการศึกษาแนวโน้มในการจัดทำยุทธศาสตร์และตัวชี้วัดของแต่ละจังหวัดว่ามีความสอดคล้องกับแนวทางของจังหวัดอัจฉริยะหรือไม่ เพียงใด เพื่อเป็นกรอบในการพิจารณาปรับปรุงตัวชี้วัดให้มีหลักการ ทิศทางที่สอดคล้องต่อการพัฒนาพื้นที่ให้เป็นจังหวัดอัจฉริยะต่อไปในอนาคต

ในเบื้องต้นจากการศึกษาจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของจังหวัดนครนายกดังที่ได้ศึกษาไว้ในรายงานฉบับที่แล้วนั้น จะพบว่าตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของจังหวัดนครนายก มีกรอบการกำหนดตัวชี้วัดที่เน้น เป้าหมาย 5 ตัวชี้วัดในการพัฒนาเพื่อให้กรอบการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในแต่ละด้านมีมิติในการพิจารณาได้ละเอียดและชัดเจนนั้น คณะที่ปรึกษาได้จัดทำกรอบตัวชี้วัดภายใต้กรอบเป้าหมายทั้ง 5 ด้านที่สอดคล้องกับจังหวัดนครนายกไว้ และได้มีการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในกรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัดไว้ ดังนี้

ด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE)

(1) ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น

(P : Gross Province Product)

- การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง, ภูมิภาค, ท้องถิ่น)
- การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น
- คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น

(2) รายได้ประชากรต่อหัวต่อปีของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น

(I : Per Capita Income)

- ประชาชนพึ่งพาตนเองได้
- การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)
- การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น
- จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น
- จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น

(3) การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น

(D : Distribution of Income)

- ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบลสหกรณ์เทศบาล

และสหกรณ์จังหวัด

- การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น
- การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์เพิ่มขึ้น
- การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล่างสู่บน และบนสู่ล่างเพิ่มขึ้น
- การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละจังหวัดและ

ภูมิภาคอาเซียนเพิ่มขึ้น

(4) ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น

(H : Gross Happiness Index)

- สุขภาพแข็งแรง
- มีความรู้สอดคล้องกับทักษะ
- ใช้ชีวิตแบบพอเพียง
- ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้
- มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น
- มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น
- ไม่มีหนี้สิน
- มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ
- มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง
- มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี
- มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน
- ไม่มีความผิด
- ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น
- ได้รับการบริการของรัฐที่ดี
- ได้รับการคุ้มครองรักษาสิทธิ
- มีจิตอาสา
- เลี้ยงลูกได้ดี
- ครอบครัวอบอุ่น
- จิตใจเบิกบาน

(5) ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง

(E : Government Expense)

- บุคลากร
- มอบอำนาจและกระจายอำนาจ
- ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง
- ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์
- ลดการเดินทาง
- ลดเวลาการปฏิบัติ
- ทำงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน (Outsource - Contact out - PPP)
- ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร

นอกจากด้านคุณภาพชีวิตแล้วนั้น คณะที่ปรึกษายังได้จัดกลุ่มตัวชี้วัดที่จะสะท้อนมิติด้านสังคมอุดมปัญญา เพื่อเป็นตัวชี้วัดที่จะบอกถึงการอยู่ร่วมกันโดยสงบและเป็นสังคมของผู้มีปัญญาในการอยู่ร่วมกันอย่าง สงบ สันติและสร้างสรรค์

ด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

- (1) สันติภาพและสันติสุข คือ เป้าหมายร่วม (P : Peaceful)
- (2) ปรับตัว คือ สิ่งที่ต้องกระทำ (A : Adjustment)
- (3) เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน (R : Reason)
- (4) เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต (K : Knowledge)
- (5) พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ (S : Sufficiency)

ซึ่งมีรายละเอียดและการเปรียบเทียบระหว่างตัวชี้วัดในด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE) และด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS) กับการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในกรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัด/กลุ่มจังหวัด รายละเอียดตามภาคผนวก ข ของรายงานฉบับนี้

2.5.3 สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยง และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

แนวทางการสร้างจังหวัดอัจฉริยะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะก่อให้เกิดผลดีต่อประเทศชาติในหลายด้าน ได้แก่ ประชาชนจะได้รับการบริการจากภาครัฐได้สะดวกรวดเร็วขึ้น รัฐสามารถใช้ข้อมูลในการวางแผนงานด้านการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐใช้ข้อมูลในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพตรงต่อความต้องการ และประชาชนสามารถใช้เครื่องมือด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ในการติดต่อสื่อสารหรือการขอรับบริการจากภาครัฐได้อย่างกว้างขวาง โดยอาศัยหลักการบริหารแบบบูรณาการ สามารถเชื่อมโยง 5 ภาคส่วนสำคัญ ได้แก่ ส่วนท้องถิ่นและชุมชน หน่วยงานส่วนท้องถิ่น หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค หน่วยงานราชการส่วนกลาง และภาคเอกชนเข้าด้วยกัน เมื่อทุกภาคส่วนทำงานเชื่อมโยงกันจนเป็นระบบ จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ การประสานงาน และการสั่งการให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์ช่วยลดระยะเวลาและรายจ่าย ซึ่งเป็นผลดีทั้งรัฐ เอกชนและประชาชน ซึ่งผลที่ได้รับคือการพัฒนาและศักยภาพที่ก้าวกระโดดของจังหวัดและประเทศชาติ

อย่างไรก็ตามการจะสร้างให้เกิดจังหวัดอัจฉริยะนั้น นอกจากแนวทางในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) มาใช้เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการแบบบูรณาการดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้วนั้น ยังต้องอาศัยประเด็นสำคัญอื่นๆ อาทิ การสร้างสังคมที่สงบสุข มีรายได้ ความมั่นคงปลอดภัย ใฝ่รู้เพื่อสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพเข้าสู่สังคมและพัฒนาไปพร้อมๆ กับการเจริญเติบโตของเทคโนโลยี จึงได้เกิดการกำหนดตัวชี้วัด “จังหวัดอัจฉริยะ” ในนิยามใหม่ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นจังหวัดที่นำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการงานของจังหวัดให้บูรณาการได้เท่านั้น แต่จังหวัดอัจฉริยะใหม่ที่ใช้เป็นกรอบในการศึกษาครั้งนี้ จะหมายความรวมถึงความยกระดับให้แต่ละจังหวัดมีแผนการบริหารจัดการงานที่ดี มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการมุ่งเน้นการพัฒนาให้ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น บนพื้นฐานของความสงบสุข สันติ สามัคคี ใฝ่รู้ เพื่อสร้างสรรค์สังคมใหม่ที่น่าอยู่ร่วมกัน

การกำหนดตัวชี้วัดของแต่ละจังหวัดในแผนพัฒนาจังหวัดที่ปรากฏในภาคผนวก ข ของรายงานฉบับนี้นั้น ยังไม่สอดคล้องกับตัวอย่างตัวชี้วัดของจังหวัดอัจฉริยะที่คณะที่ปรึกษาได้นำเสนอเป็นตัวอย่างไม่มากนัก เนื่องจากแต่ละจังหวัดมุ่งเน้นจัดทำตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาฯ และโครงการส่วนใหญ่จะเป็นตัวชี้วัดมาตรฐานทั่วไป ที่เน้นเชิงปริมาณ หรือในบางตัวชี้วัดอาจวัดได้ยากทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ ในขณะที่ตัวชี้วัดที่ที่ปรึกษาได้ตั้งขึ้นมาเพื่อสะท้อนการเป็นจังหวัดอัจฉริยะในนิยามใหม่นั้น จะเน้นตัวชี้วัดที่จะสะท้อนเชิงคุณภาพของคุณภาพชีวิตประชาชนที่มีคุณภาพมากขึ้นและเป็นตัวชี้วัดที่สะท้อนความสุขของสังคม เป็นต้น

บทที่ 3

ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยการวิเคราะห์การจัดเก็บข้อมูลรายการสถิติทางการที่สำคัญและจำเป็นของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) และ/หรือ ประเด็นสำคัญ (Critical Issue) แยกตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด รวมไปถึงการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติทางการที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) พร้อมสรุปแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บ ซึ่งเป็นการเรียบเรียงและรวบรวมข้อมูลจากการประชุมคณะกรรมการสถิติระดับจังหวัดสกลนคร เมื่อวันที่ 18 มีนาคม 2557

3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

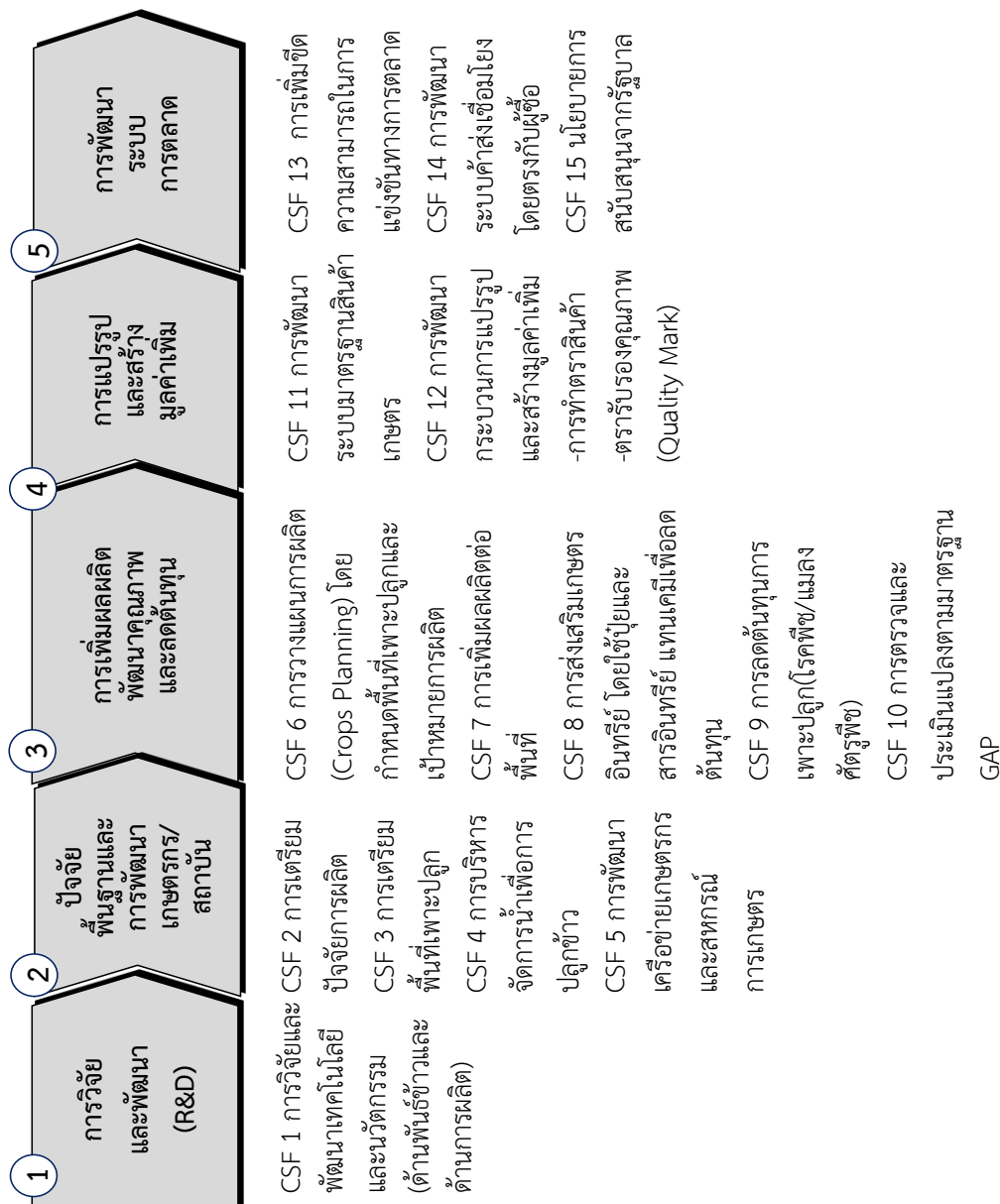
3.1.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “ข้าว”

ตารางที่ 12 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการ ด้านเศรษฐกิจ/สังคม/ สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
การพัฒนาการเกษตรและ อุตสาหกรรมเกษตรตามหลัก เศรษฐกิจพอเพียง	เศรษฐกิจ -> การเกษตร	ข้าว
สรุปเหตุผลสนับสนุน <ul style="list-style-type: none">- ข้าวเป็นพืชที่เพาะปลูกและสร้างมูลค่าให้จังหวัดสูงสุด และสูงที่สุดในกลุ่มภาคอีสานตอนบน 2 โดยจากข้อมูลปี 2555 สกลนครผลิตข้าวได้มากถึง 805,516 ตัน เป็นมูลค่า 11,681 ล้านบาท และมีโรงสีข้าวในพื้นที่มากถึง 1,750 โรง จากทั้งหมด 1,957 โรงในกลุ่มจังหวัด		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

VC ยุทธศาสตร์ที่ 1: Product Champion ข้าว

3.1.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณท์ที่มีศักยภาพ “ข้าว”

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าว”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC1 : การวิจัยและพัฒนา (R&D) และโครงสร้างพื้นฐาน						
CSF 1 นโยบายรัฐบาล	KPI 1.1 การประกัน/จํานําราคา	Data 1.1.1 ข้อมูลระดับราคาการประกัน/จํานําราคา	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานการค้าภายในจังหวัด
		Data 1.1.2 ข้อมูลจํานวนเกษตรกรที่ผ่านเงื่อนไขโครงการ	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด
CSF 2 ปัจจัยการผลิต - พื้นที่เพาะปลูก - ปริมาณน้ำ - พันธุ์ข้าว - คุณภาพดิน - ผลกระทบสิ่งแวดล้อม - การตรวจสอบสารเคมีที่ตกค้าง	KPI 2.1 จํานวนผลผลิตข้าวของจังหวัด	Data 2.1.1 ข้อมูลพื้นที่ปลูกข้าวนาปี (ไร่)	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด
		Data 2.1.2 ข้อมูลพื้นที่ปลูกข้าวนาปรัง (ไร่)	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด
		Data 2.1.3 ข้อมูลพื้นที่เก็บเกี่ยวข้าวนาปี (ไร่)	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด
		Data 2.1.4 ข้อมูลพื้นที่เก็บเกี่ยวข้าวนาปรัง (ไร่)	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด
		Data 2.1.5 ข้อมูลผลผลิตข้าวนาปี (ไร่)	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด
		Data 2.1.6 ข้อมูลผลผลิตข้าวนาปรัง (ไร่)	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด
		Data 2.1.7 ข้อมูลผลผลิตข้าวนาปีเฉลี่ยต่อ (กก)	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าว” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 2.1.8 ข้อมูลผลผลิตข้าวนาปรังเฉลี่ยต่อไร่ (ก.ก.)	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด
	KPI 2.2 จำนวนพื้นที่บริหารจัดการน้ำในเขต/นอกเขตชลประทาน	Data 2.2.1 ข้อมูลพื้นที่ชลประทาน (ไร่)	มี	ทะเบียน	รายปี	โครงการชลประทานสกลนคร
		Data 2.2.2 ข้อมูลแหล่งน้ำ (แห่ง)	มี	ทะเบียน	รายปี	โครงการชลประทานสกลนคร
		Data 2.2.3 ข้อมูลพื้นที่เพาะปลูกข้าวในเขตชลประทาน (ไร่)	มี	ทะเบียน	รายปี	โครงการชลประทานสกลนคร
		Data 2.2.4 ข้อมูลพื้นที่เพาะปลูกข้าวนอกเขตชลประทาน (ไร่)	มี	ทะเบียน	รายปี	โครงการชลประทานสกลนคร
	KPI 2.3 จำนวนพันธุ์ข้าว	Data 2.3.1 ข้อมูลพันธุ์ข้าวที่เกษตรกรนิยมปลูก (ชื่อพันธุ์ข้าว)	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์วิจัยข้าวสกลนคร
		Data 2.3.2 ข้อมูลแหล่งที่มาของเมล็ดพันธุ์ข้าว	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์วิจัยข้าวสกลนคร

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าว” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 2.4 จำนวนพื้นที่เพาะปลูกข้าวที่มีการปรับปรุงคุณภาพดิน	Data 2.4.1 ข้อมูลชนิดของดินที่มีความเหมาะสมสำหรับปลูกข้าว	มี	สำรวจ	รายปี	สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัดสกลนคร
		Data 2.4.2 ข้อมูลค่าวิเคราะห์ดินในแต่ละพื้นที่ (ข้อมูลชุดดินระดับตำบล)	มี	สำรวจ	รายปี	สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัดสกลนคร
	KPI 2.5 ผลกระทบจากสารเคมีตกค้าง	Data 2.5.1 ข้อมูลร้านขายสารเคมีเพื่อการเกษตร (ร้าน)	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด
		Data 2.5.2 ข้อมูลเกษตรกรที่ผ่านการตรวจสอบสารเคมีตกค้าง (ราย)	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด
	KPI 2.6 ต้นทุนการปลูกข้าวเฉลี่ยต่อไร่	Data 2.6.1 ข้อมูลต้นทุนการปลูกข้าวเฉลี่ยต่อไร่	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์สกลนคร
CSF 3 การพัฒนาเทคโนโลยีเครื่องจักร - วิธีการเตรียมการเพาะปลูก - วิธีการเพาะปลูก - การป้องกันโรคและแมลงศัตรูพืช	KPI 3.1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบต้นทุนวิธีเพาะปลูกที่ทำให้ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่สูงสุด	Data 3.1.1 ข้อมูลเปรียบเทียบ การลดต้นทุนในการทำนาโดยวิธีการต่างๆ (เช่นการทำนาดำ นาวาน้ำ)	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด
		Data 3.1.2 ข้อมูลเนื้อที่ความเสียหายจากโรคพืช (ไร่)	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าว” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 3.1.3 ข้อมูลเนื้อที่ความเสียหายจากแมลงศัตรูพืช (ไร่)	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด
		Data 3.1.4 ข้อมูลเนื้อที่ความเสียหายจากภัยธรรมชาติ (ไร่)	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด
CSF 4 ระบบมาตรฐานสินค้าเกษตร (Standardization)	KPI 4.1 มาตรฐานการผลิตและผลผลิตข้าว	Data 4.1.1 ร้อยละการปลอมปนจากเมล็ดพันธุ์ข้าว วัชพืชปะปนทำให้คุณภาพข้าวเสียไป	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว สกลนคร/ ศูนย์ข้าวชุมชน/ สำนักงานเกษตรจังหวัด
CSF 5 การถ่ายทอดเทคโนโลยีและองค์ความรู้	KPI 5.1 การวิจัยพัฒนาองค์ความรู้	Data 5.1.1 ข้อมูลโครงการงานวิจัยเพื่อลดต้นทุนการผลิต	มี	รายงาน	รายปี	ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว สกลนคร/ ศูนย์วิจัยข้าวสกลนคร
		Data 5.1.2 ข้อมูลความสำเร็จของโครงการงานวิจัย	มี	รายงาน	รายปี	ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว สกลนคร/ ศูนย์วิจัยข้าวสกลนคร

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าว” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC2 : การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพและลดต้นทุน						
CSF 6 แผนการผลิต	KPI 6.1 การวางแผนการผลิต (Crop planning)	Data 6.1.1 ข้อมูลจำนวนรอบของการเพาะปลูก (crop)	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด
CSF 7 ระบบเพิ่มผลผลิต	KPI 7.1 ความสำเร็จของการส่งเสริมการปลูกข้าว	Data 7.1.1 ข้อมูลผลผลิตต่อไร่ของการส่งเสริมการผลิต	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด
CSF 8 การเกษตรกรรมแบบผสมผสานและเกษตรอินทรีย์	KPI 8.1 การลดต้นทุนโดยใช้การเกษตรแบบผสมผสาน	Data 8.1.1 ข้อมูลการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ของเกษตรกรเฉลี่ยต่อไร่	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด
		Data 8.1.2 ข้อมูลการใช้ปุ๋ยเคมีของเกษตรกรเฉลี่ยต่อไร่	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด
CSF 9 การติดตามประเมินผลเบื้องต้นและการตรวจรับรอง	CSF 9.1 ร้อยละของพื้นที่ปลูกข้าวที่ผ่านการตรวจประเมินแปลงเบื้องต้น	Data 9.1.1 ข้อมูลรายชื่อเกษตรกรที่ผ่านการตรวจประเมินแปลงเบื้องต้น	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์วิจัยข้าวสกลนคร
VC3 : การแปรรูป และการสร้างคุณค่า						
CSF 10 เทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว	KPI 10.1 จำนวนโรงสีและกำลังการผลิต	Data 10.1.1 ข้อมูลโรงสีข้าวและกำลังการผลิต	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด

ตารางที่ 13 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าว” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 10.1.2 ข้อมูลลานตากข้าว	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานสหกรณ์จังหวัด/ สำนักงานการค้าภายในจังหวัด
CSF 11 กระบวนการแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม	KPI 11.1 จำนวนผลผลิตที่แปรรูปจากข้าว	Data 11.1 ข้อมูลชนิดของการแปรรูป (ผลิตภัณฑ์)	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานการค้าภายในจังหวัด
		Data 11.2 ข้อมูลกลุ่มผู้ผลิตที่แปรรูป	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด
VC4 : การขนส่งสินค้าและการจัดการบริการสินค้า (logistics)						
CSF 12 ศูนย์กระจายสินค้า (Logistics Center)/ความเหมาะสมของทำเลที่ตั้ง	KPI 12.1 จำนวนสถานที่ตั้งที่เหมาะสมในการกระจายสินค้า	Data 12.1.1 ข้อมูลเที่ยวรถ เข้า - ออก	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด
		Data 12.1.2 ข้อมูลปริมาณรถที่รองรับการขนส่งได้	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด
CSF 13 มาตรฐาน ผู้ซื้อผู้ขาย	KPI 13.1 จำนวนผู้ซื้อผู้ขายในการจัดซื้อในตลาดทั่วไป	Data 13.1.1 ข้อมูลผู้ซื้อผู้ขายในการจัดซื้อในตลาดทั่วไป	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด
VC5 : การพัฒนาระบบการตลาด						
CSF 14 ขีดความสามารถในการแข่งขันทางการตลาด	KPI 14.1 เปรียบเทียบความได้เปรียบของผู้ประกอบการกับจังหวัดอื่น	Data 14.1.1 ข้อมูลต้นทุนการขนส่งของจังหวัดอื่น	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด

3.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าว”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มมูลค่าผลผลิตการเกษตรและพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตร ซึ่งมี Product Champion คือ “ข้าว” นั้น มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 41 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 34 รายการ และที่เหลือจำนวน 7 รายการเป็นรายการสถิติที่ขาดความพร้อมในการนำมาใช้ซึ่งสามารถแยกกลุ่มตามประเภทปัญหา ดังนี้

ตารางที่ 14 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าว”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5
		(5 CSFs, 10 KPIs)	(4 CSFs, 4 KPIs)	(2 CSFs, 2 KPIs)	(2 CSFs, 2 KPIs)	(1 CSF, 1 KPI)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	34 (82.93 %)	26	5	3	-	-
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนากระบวนการจัดเก็บ	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	7 (17.07%)	2	-	1	3	1
รวม	41 (100%)	28	5	4	3	1

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

กลุ่มรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ แสดงดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 3.1.2 ข้อมูลเนื้อที่ความเสียหายจากโรคพืช (ไร่)	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด	- กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน
Data 4.1.1 ร้อยละการปลอมปนจากเมล็ดพันธุ์ข้าว วัชพืช ปะปนทำให้คุณภาพข้าวเสียไป	ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวสกลนคร/ศูนย์ข้าวชุมชน/สำนักงานเกษตรจังหวัด	- กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน
Data 10.1.2 ข้อมูลลานตากข้าว	สำนักงานสหกรณ์จังหวัด และสำนักงานการค้าภายในจังหวัด	- จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล
Data 12.1.1 ข้อมูลเที่ยวรถเข้า - ออก	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด	- จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูลและการใช้ข้อมูล
Data 12.1.2 ข้อมูลปริมาณรถที่รองรับการขนส่งได้	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด	- กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน
Data 13.1.1 ข้อมูลผู้ซื้อผู้ขายในการจัดซื้อในตลาดทั่วไป	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด	- กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่าง ๆ ให้ชัดเจน
Data 14.1.1 ข้อมูลต้นทุนการขนส่งของจังหวัดอื่น	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด	- จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล

3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว

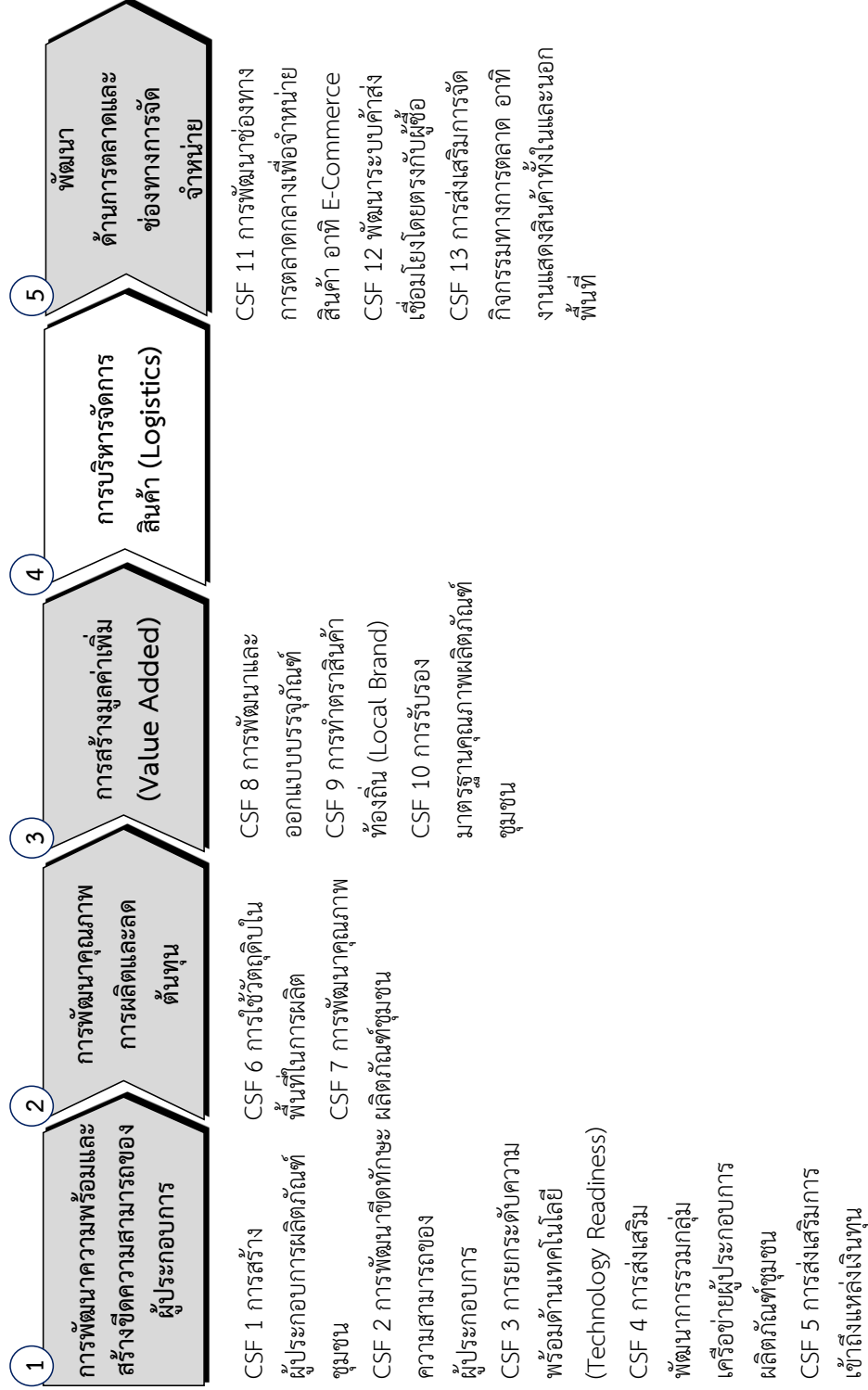
3.2.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “ผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)”

ตารางที่ 16 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการค้า เศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) / ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
การพัฒนาการค้า การลงทุนและ การท่องเที่ยว	เศรษฐกิจ -> การค้าและการลงทุน	ผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)
สรุปเหตุผลสนับสนุน - จังหวัดสกลนคร เป็นแหล่งรวมสินค้าและผลิตภัณฑ์ชุมชนที่หลากหลาย รวมถึงเป็นศูนย์กลาง การจำหน่ายสินค้าที่สำคัญของภาคอีสาน โดยกรมพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทยได้เลือกเป็นที่จัดงาน แสดงสินค้าบ่อยครั้ง ทั้งนี้ ผลิตภัณฑ์สำคัญ คือ ผ้าไหมคราม		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ยุทธศาสตร์ที่ 2: Product Champion ผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)

3.2.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑที่มีศักยภาพ “ผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)”

ตารางที่ 17 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC1 : การพัฒนาความพร้อมและสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการ						
CSF 1 การสร้างผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน	KPI 1.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน	Data 1.1 จำนวนผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด
	KPI 1.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผู้เข้ารับการอบรมโครงการฝึกอบรมผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน	Data 1.2 จำนวนผู้เข้ารับการอบรมโครงการฝึกอบรมผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด
CSF 2 การพัฒนาขีดทักษะความสามารถของผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน	KPI 2.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผู้ประกอบผลิตภัณฑ์ชุมชนที่เข้ารับการฝึกอบรมทักษะฝีมือและการบริหารจัดการ	Data 2.1 จำนวนผู้ประกอบผลิตภัณฑ์ชุมชนที่เข้ารับการฝึกอบรมทักษะฝีมือและการบริหารจัดการ	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด

ตารางที่ 17 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 3 การยกระดับความพร้อมด้านเทคโนโลยี (Technology Readiness)	KPI 3.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนเข้าร่วมอบรมด้าน IT และ E-Commerce	Data 3.1 จำนวนผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนเข้าร่วมอบรมด้าน IT และ E - Commerce	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด
	KPI 3.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีเว็บไซต์หรือทำธุรกรรมทาง E-Commerce	Data 3.2 จำนวนผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีเว็บไซต์หรือทำธุรกรรมทาง E - Commerce	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด
CSF 4 การส่งเสริม พัฒนาการรวมกลุ่มเครือข่ายผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน	KPI 4.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน	Data 4.1 จำนวนกลุ่มผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด
CSF 5 การส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งเงินทุน	KPI 5.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ขอรับสินเชื่อจากธนาคารและสถาบันการเงิน	Data 5.1 จำนวนผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ขอรับสินเชื่อจากธนาคารและสถาบันการเงิน	มี	ทะเบียน	รายปี	ธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรฯ และสถาบันการเงิน อื่นๆ
	KPI 5.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าสินเชื่อจากธนาคารและสถาบันการเงินที่ปล่อยให้ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน	Data 5.2 มูลค่าสินเชื่อจากธนาคารและสถาบันการเงินที่ปล่อยให้ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน	มี	ทะเบียน	รายปี	ธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรฯ และสถาบันการเงิน อื่นๆ

ตารางที่ 17 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC2 : การพัฒนาคุณภาพ การผลิตและลดต้นทุน						
CSF 6 การใช้วัตถุดิบในพื้นที่ในการผลิต	KPI 6.1 สัดส่วนการใช้วัตถุดิบในพื้นที่ (Local Content)	Data 6.1 ข้อมูลสัดส่วนการใช้วัตถุดิบในพื้นที่ (Local Content)	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด
	KPI 6.2 มูลค่าการใช้วัตถุดิบในพื้นที่ (Local Content)	Data 6.2 ข้อมูลมูลค่าการใช้วัตถุดิบในพื้นที่ (Local Content)	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด
CSF 7 การพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน	KPI 7.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ได้รับรางวัลระดับประเทศ	Data 7.1 จำนวนผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ได้รับรางวัลระดับประเทศ	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด
	KPI 7.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ได้รับการรับรองของจังหวัด	Data 7.2 จำนวนผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ได้รับการรับรองของจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด
VC3 : การสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value Added)						
CSF 8 การพัฒนาและออกแบบบรรจุภัณฑ์	KPI 8.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของสินค้าที่มีการออกแบบบรรจุภัณฑ์ที่ทันสมัย	Data 8.1 จำนวนสินค้าที่มีการออกแบบบรรจุภัณฑ์ที่ทันสมัย	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด
CSF 9 การทำตราสินค้าท้องถิ่น (Local Brand)	KPI 9.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์ที่มีตราสินค้าเป็นของตนเอง	Data 9.1 จำนวนผลิตภัณฑ์ที่มีตราสินค้าเป็นของตนเอง	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด

ตารางที่ 17 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 9.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของของผลิตภัณฑ์ชุมชนที่จดทะเบียนตราสินค้ากับกระทรวงพาณิชย์	Data 9.2 จำนวนของผลิตภัณฑ์ชุมชนที่จดทะเบียนตราสินค้ากับกระทรวงพาณิชย์	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด
CSF 10 การรับรองมาตรฐานคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน	KPI 10.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ผ่านการรับรองมาตรฐานคุณภาพ	Data 10.1 จำนวนผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ผ่านการรับรองมาตรฐานคุณภาพของจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด/สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด
VC4 : การบริหารจัดการสินค้า (Logistics)						
VC5 : พัฒนา ด้านการตลาดและช่องทางการจัดจำหน่าย						
CSF 11 การพัฒนาช่องทางการตลาดกลางเพื่อจำหน่ายสินค้า อาทิ E - Commerce	KPI 11.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีเว็บไซต์หรือทำธุรกรรมทาง E - Commerce	Data 11.1 จำนวนผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีเว็บไซต์หรือทำธุรกรรมทาง E - Commerce	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด
CSF 12 การพัฒนาระบบค้าส่ง เชื่อมโยงโดยตรงกับผู้ซื้อ	KPI 12.1 จำนวนจุดจำหน่ายสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชนของจังหวัด	Data 12.1 ข้อมูลจุดจำหน่ายสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชนของจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด
	KPI 12.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชนของจังหวัดทั้งภายในจังหวัดและการส่งสินค้าไปขายทั่วประเทศ	Data 12.2 มูลค่าการจำหน่ายสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชนของจังหวัด ทั้งภายในจังหวัด และการส่งสินค้าไปขายทั่วประเทศ	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด

ตารางที่ 17 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 13 การส่งเสริมการจัดกิจกรรมทางการตลาด อาทิ งานแสดงสินค้าทั้งในและนอกพื้นที่	KPI 13.1 จำนวนการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย	Data 13.1 ข้อมูลการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดสกลนคร
	KPI 13.2 จำนวนผู้ประกอบการที่เข้าร่วมงานจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย	Data 13.2 ข้อมูลจำนวนผู้ประกอบการที่เข้าร่วมงานจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด
	KPI 13.3 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายสินค้าในงานจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย	Data 13.3 มูลค่าการจำหน่ายสินค้าในงานจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด

3.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 22 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บครบถ้วนและพร้อมสำหรับการใช้งานรวมทั้งสิ้น 22 รายการ

ตารางที่ 18 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล รายการ (%)	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5
		(5 CSFs, 8 KPIs)	(2 CSFs, 4 KPIs)	(3 CSFs, 4 KPIs)	-	(3 CSFs, 6 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บ เป็นปกติ	22 (100%)	8	4	4	-	6
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนา กระบวนการจัดเก็บ	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการ จัดเก็บ ต้องพัฒนาการ จัดเก็บต่อไป	-	-	-	-	-	-
รวม	22 (100%)	8	4	4	-	6

หมายถึง : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขัน

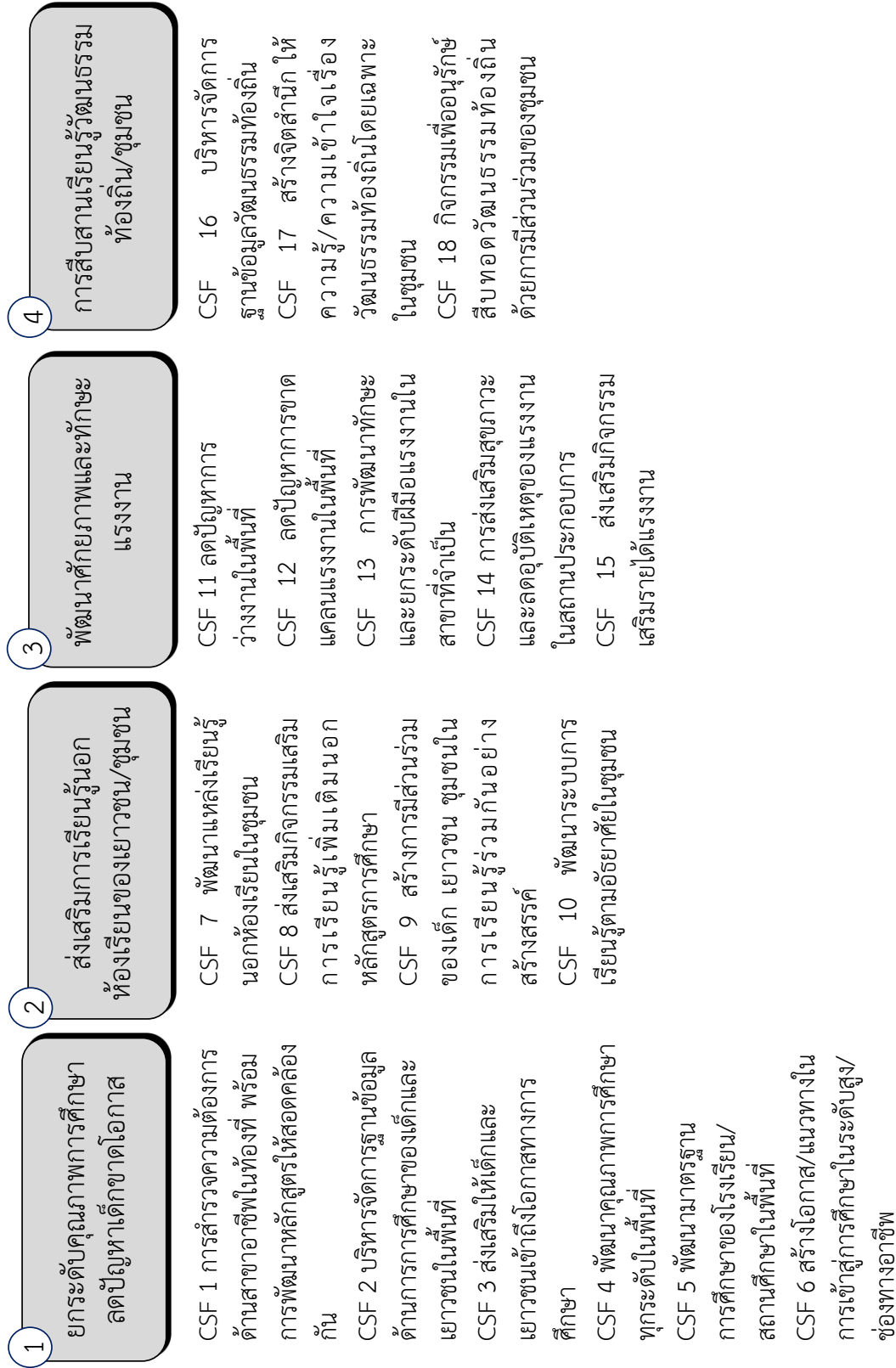
3.3.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) “พัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้ (Learning Society)”

ตารางที่ 19 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขัน	สังคม -> พัฒนาคุณภาพชีวิต	สังคมแห่งการเรียนรู้
สรุปเหตุผลสนับสนุน - จังหวัดสกลนครมีจำนวนประชากรที่ไม่มีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ โดยประชากรส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมและต่ำกว่า (HAI Index) อย่างไรก็ดี แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัดก็ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ โดยส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานเตรียมคนให้พร้อมรองรับอาชีพ เพื่อสร้างขีดความสามารถให้กับจังหวัดในสาขาเศรษฐกิจที่สำคัญ		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ยุทธศาสตร์ที่ 3: ประเด็นปัญหาสำคัญ “พัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้ (Learning Society)”

3.3.2 ผังสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “สังคมแห่งการเรียนรู้”

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สังคมแห่งการเรียนรู้”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 1 : ยกระดับคุณภาพการศึกษาลดปัญหาเด็กขาดโอกาส						
CSF 1 สำรวจความต้องการด้านสาขาอาชีพในท้องที่ พร้อมการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกัน	KSF 1.1 จำนวนตำแหน่งงานว่าง จำแนกตามอาชีพ วุฒิการศึกษา อายุ อุตสาหกรรม	Data 1.1 ข้อมูลตำแหน่งงานว่าง จำแนกตามอาชีพ วุฒิการศึกษา อายุ อุตสาหกรรม	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานจัดหางานจังหวัด
	KSF 1.2 ประมาณการความต้องการแรงงาน จำแนกตามอุตสาหกรรม อาชีพ (จำนวน และวุฒิการศึกษา)	Data 1.2 ข้อมูลประมาณการความต้องการแรงงาน จำแนกตามอาชีพ วุฒิการศึกษา อายุ อุตสาหกรรม	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานจัดหางานจังหวัด
CSF 2 บริหารจัดการฐานข้อมูลด้านการการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่	KPI 2.1 จำนวนงบประมาณในการจัดเก็บและพัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านการการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่	Data 2.1 ข้อมูลงบประมาณในการจัดเก็บและพัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านการการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
CSF 3 กิจกรรมเพื่อช่วยเหลือ/สนับสนุนเด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา	KPI 3.1 จำนวนงบประมาณในการสนับสนุนเด็กและเยาวชนด้อยโอกาสทางการศึกษา กิจกรรมในการพัฒนาเยาวชน	Data 3.1 ข้อมูลงบประมาณในการสนับสนุนเด็กและเยาวชนด้อยโอกาสทางการศึกษา กิจกรรมในการพัฒนาเยาวชน	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สังคมแห่งการเรียนรู้” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 3.2 จำนวนกิจกรรมในการสนับสนุนเด็กและเยาวชนด้วยโอกาสทางการศึกษา กิจกรรมในการพัฒนาเยาวชน	Data 3.2 ข้อมูลจำนวนกิจกรรมในการสนับสนุนเด็กและเยาวชนด้วยโอกาสทางการศึกษา กิจกรรมในการพัฒนาเยาวชน	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
	KPI 3.3 สัดส่วนของโรงเรียนที่มีการสนับสนุนเด็กและเยาวชนด้วยโอกาสทางการศึกษา	Data 3.3 ข้อมูลสัดส่วนของโรงเรียนที่มีการสนับสนุนเด็กและเยาวชนด้วยโอกาสทางการศึกษา	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
	KPI 3.4 จำนวนผู้เรียนด้วยโอกาส จำแนกตามระดับการศึกษา เพศ ประเภท ความพิการ	Data 3.4 ข้อมูลผู้เรียนด้วยโอกาส จำแนกตามระดับการศึกษา เพศ ประเภท ความพิการ	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
	KPI 3.5 จำนวนเด็กด้วยโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำแนกตามรายชั้น ระดับการศึกษา เพศ	Data 3.5 ข้อมูลเด็กด้วยโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำแนกตามรายชั้น ระดับการศึกษา เพศ	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
CSF 4 พัฒนาคุณภาพการศึกษาทุกระดับในพื้นที่	KPI 4.1 จำนวนงบประมาณด้านการศึกษา	Data 4.1 ข้อมูลงบประมาณด้านการศึกษา	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
	KPI 4.2 สัดส่วนของนักเรียนที่สอบผ่านเกณฑ์การสอบมาตรฐาน	Data 4.2 ข้อมูลสัดส่วนของนักเรียนที่สอบผ่านเกณฑ์การสอบมาตรฐานของประเทศ	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สังคมแห่งการเรียนรู้” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 4.3 สัดส่วนของอาจารย์ต่อนักเรียน	Data 4.3 ข้อมูลสัดส่วนของอาจารย์ต่อนักเรียน	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา
CSF 5 ปรับปรุงมาตรฐานการบริหาร การศึกษาให้กับสถานศึกษา	KPI 5.1 สัดส่วนของสถานศึกษาที่ได้รับการ ตรวจสอบ และการประเมิน การดำเนินงานตามมาตรฐาน	Data 5.1 ข้อมูลสัดส่วนของสถานศึกษาที่ได้รับการ ตรวจสอบ และการประเมิน การดำเนินงานตามมาตรฐาน	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา
	KPI 5.2 สัดส่วนความพึงพอใจในการบริหาร การศึกษาของผู้ปกครอง	Data 5.2 ข้อมูลสัดส่วนความพึงพอใจใน การบริหารการศึกษาของผู้ปกครอง	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา
CSF 6 สร้างโอกาส/แนวทางในการเข้า สู่การศึกษาในระดับสูง/ช่องทาง อาชีพ	KPI 6.1 อัตราการเรียนต่อในระดับสูง ตั้งแต่ ปริญญาตรีขึ้นไป	Data 6.1 ข้อมูลอัตราการเรียนต่อในระดับสูง ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา
	KPI 6.2 อัตราการมีงานทำของผู้จบการศึกษา ในแต่ละระดับชั้น	Data 6.2 ข้อมูลอัตราการมีงานทำของผู้จบ การศึกษาในแต่ละระดับชั้น	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา
VC 2 : ส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียนของเยาวชน/ชุมชน						
CSF 7 พัฒนาแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียน ในชุมชน	KPI 7.1 จำนวนงบประมาณในการพัฒนา สนับสนุนแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียน	Data 7.1 ข้อมูลงบประมาณในการพัฒนา สนับสนุนแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียน (เช่น ห้องสมุดชุมชน แหล่งเรียนรู้ เป็นต้น)	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานส่งเสริม การศึกษานอกระบบและ การศึกษาตามอัธยาศัย

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สังคมแห่งการเรียนรู้” (ต่อ)

หัวข้อคุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 7.2 จำนวนแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนในชุมชน	Data 7.2 ข้อมูลแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนในชุมชน	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
	KPI 7.3 จำนวนผู้เข้ามาใช้บริการแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียน	Data 7.3 ข้อมูลผู้เข้ามาใช้บริการแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียน	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
CSF 8 ส่งเสริมกิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมนอกหลักสูตรการศึกษา	KPI 8.1 จำนวนกิจกรรม/โครงการส่งเสริมเรียนรู้ในชุมชน	Data 8.1 ข้อมูลกิจกรรม/โครงการส่งเสริมเรียนรู้ในชุมชน	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
	KPI 8.2 จำนวนงบประมาณในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชุมชน	Data 8.2 ข้อมูลงบประมาณในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชุมชน	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
CSF 9 สร้างการมีส่วนร่วมของเด็กเยาวชน ชุมชนในการเรียนรู้ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์	KPI 9.1 การสำรวจความต้องการของเนื้อหาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชุมชน	Data 9.1 ข้อมูลความต้องการของเนื้อหาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชุมชน	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย
	KPI 9.2 จำนวนอาสาสมัครกิจกรรม/โครงการในชุมชน	Data 9.2 ข้อมูลอาสาสมัครกิจกรรม/โครงการในชุมชน	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สังคมแห่งการเรียนรู้” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 10 พัฒนาระบบการเรียนรู้ตาม อรรถาภิธานชุมชน	KPI 10.1 มีการพัฒนาระบบ E-Learning ในการให้ความรู้ด้านต่างๆ	Data 10.1 ข้อมูลมีการพัฒนาระบบ E-Learning ในการให้ความรู้ด้านต่างๆ	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานส่งเสริม การศึกษานอกระบบและ การศึกษาตามอัธยาศัย
	KPI 10.2 มีการพัฒนา Website ในการ ให้ความรู้ด้านต่างๆ	Data 10.2 ข้อมูลมีการพัฒนา Website ในการ ให้ความรู้ด้านต่างๆ	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานส่งเสริม การศึกษานอกระบบและ การศึกษาตามอัธยาศัย
VC 3 : พัฒนาศักยภาพและทักษะแรงงาน						
CSF 11 ลดปัญหาการว่างงานในพื้นที่	KPI 11.1 อัตราการว่างงาน จำแนกตามเพศ อายุและวุฒิการศึกษา	Data 11.1 ข้อมูลอัตราการว่างงาน จำแนก ตามเพศ อายุและวุฒิการศึกษา	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานสถิติจังหวัด
CSF 12 ลดปัญหาการขาดแคลนแรงงาน ในพื้นที่	KPI 12.1 จำนวนกิจกรรมตลาดนัดแรงงาน เพื่อสร้างโอกาสเชื่อมโยงระหว่าง ผู้ประกอบการและแรงงานในจังหวัด	Data 12.2 ข้อมูลกิจกรรมตลาดนัดแรงงาน เพื่อสร้างโอกาสเชื่อมโยงระหว่าง ผู้ประกอบการและแรงงานในจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานจัดหางาน จังหวัด
CSF 13 การพัฒนาทักษะและยกระดับ ฝีมือแรงงานในสาขาที่จำเป็น	KPI 13.1 จำนวนแรงงานฝีมือเทียบเป็น สัดส่วนกับแรงงานไม่มีฝีมือ	Data 13.1 ข้อมูลแรงงานฝีมือเทียบเป็นสัดส่วน กับแรงงานไม่มีฝีมือ	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานจัดหางานจังหวัด/ ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงาน จังหวัด
	KPI 13.2 จำนวนสถานประกอบการที่มี การฝึกอบรมทักษะแรงงาน	Data 13.2 ข้อมูลสถานประกอบการที่มี การฝึกอบรมทักษะแรงงาน	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานจัดหางานจังหวัด/ ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงาน จังหวัด

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สังคมแห่งการเรียนรู้” (ต่อ)

หัวข้อคุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 13.3 จำนวนกิจกรรม/โครงการ การฝึกอบรมทักษะฝีมือแรงงาน ที่จัดขึ้นโดยภาครัฐ	Data 13.3 ข้อมูลกิจกรรม/โครงการการฝึกอบรม ทักษะฝีมือแรงงานที่จัดขึ้นโดยภาครัฐ	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานจัดหางานจังหวัด/ ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงาน จังหวัด
	KPI 13.4 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการ การฝึกอบรมทักษะฝีมือแรงงาน ที่จัดขึ้นโดยภาครัฐ	Data 13.4 ข้อมูลผู้เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการ การฝึกอบรมทักษะฝีมือแรงงานที่ จัดขึ้นโดยภาครัฐ	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานจัดหางานจังหวัด/ ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงาน จังหวัด
CSF 14 การส่งเสริมสุขภาพและลด อุบัติเหตุของแรงงานในสถาน ประกอบการ	KPI 14.1 จำนวนอุบัติเหตุของแรงงานที่เกิด ขณะทำงานในสถานประกอบการ	Data 14.1 ข้อมูลอุบัติเหตุของแรงงานที่เกิด ขณะทำงานในสถานประกอบการ	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานสวัสดิการและ คุ้มครองแรงงานจังหวัด
	KPI 14.2 อัตราการเจ็บป่วยของแรงงานที่เกิด ขณะทำงานในสถานประกอบการ	Data 14.2 ข้อมูลอัตราการเจ็บป่วยของแรงงาน ที่เกิดขณะทำงานในสถานประกอบการ	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานสวัสดิการและ คุ้มครองแรงงานจังหวัด
CSF 15 ส่งเสริมกิจกรรมเสริมรายได้ แรงงาน	KPI 15.1 จำนวนการจัดกิจกรรมฝึกอบรม อาชีพเสริมให้แรงงาน	Data 15.1 ข้อมูลการจัดกิจกรรมฝึกอบรมอาชีพ เสริมให้แรงงาน	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานจัดหางานจังหวัด/ ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงาน จังหวัด
	KPI 15.2 จำนวนแรงงานที่เข้าร่วมการจัด กิจกรรมฝึกอบรมอาชีพเสริมเพื่อ สร้างรายได้	Data 15.2 ข้อมูลแรงงานที่เข้าร่วมการจัด กิจกรรมฝึกอบรมอาชีพเสริมเพื่อ สร้างรายได้	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานจัดหางานจังหวัด/ ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงาน จังหวัด

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สังคมแห่งการเรียนรู้” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 4 : การสืบสานเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่น/ชุมชน						
CSF 16 การบริหารจัดการฐานข้อมูลวัฒนธรรมท้องถิ่น	KPI 16.1 จำนวนฐานข้อมูลวัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัด	Data 16.1 ข้อมูลฐานข้อมูลวัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด
CSF 17 การสร้างจิตสำนึก ให้ความรู้/ความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมท้องถิ่น	KPI 17.1 สัดส่วนของเยาวชนและประชาชนทั่วไปที่ผ่านการประเมินขีดความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และศาสนา	Data 17.1 ข้อมูลสัดส่วนของเยาวชนและประชาชนทั่วไปที่ผ่านการประเมินขีดความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และศาสนา	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด
CSF 18 การส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ด้านภาษา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา	KPI 18.1 จำนวนงบประมาณในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชุมชน	Data 18.1 ข้อมูลงบประมาณในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชุมชน	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด สำนักงานพระพุทธศาสนา
	KPI 18.2 จำนวนของกิจกรรมด้านการเรียนรู้ในชุมชน	Data 18.2 ข้อมูลของกิจกรรมด้านการเรียนรู้ในชุมชน	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด/ สำนักงานพระพุทธศาสนา
	KPI 18.3 จำนวนจุด/พื้นที่ที่นำเสนอเนื้อหาด้านภาษา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา ตามสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัด	Data 18.3 ข้อมูลจุด/พื้นที่ที่นำเสนอเนื้อหาด้านภาษา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา ตามสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัด	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด/ สำนักงานพระพุทธศาสนา

3.3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของประเด็นปัญหาสำคัญ “สังคมแห่งการเรียนรู้”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขัน ซึ่งมี Critical Issue สังคมแห่งการเรียนรู้ (Learning Society) มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 39 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 14 รายการ และที่เหลือจำนวน 25 รายการเป็นรายการสถิติที่ขาดความพร้อมในการนำมาใช้ซึ่งสามารถแยกกลุ่มตามประเภทปัญหา ดังนี้

ตารางที่ 21 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “สังคมแห่งการเรียนรู้”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล รายการ (%)	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4
		(6 CSFs, 15 KPIs)	(4 CSFs, 9 KPIs)	(5 CSFs, 10 KPIs)	(3 CSFs, 5 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	14 (35.90%)	2	-	10	2
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนากระบวนการจัดเก็บ	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	25 (64.10%)	13	9	-	3
รวม	39 (100%)	15	9	10	5

หมายถึง : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ตารางที่ 22 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 2.1 ข้อมูลงบประมาณในการจัดเก็บและพัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่	<ul style="list-style-type: none"> - สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย - สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา - สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา 	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่าง ๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บการประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
Data 3.1 ข้อมูลงบประมาณในการสนับสนุนเด็กและเยาวชนด้อยโอกาสทางการศึกษา กิจกรรมในการพัฒนาเยาวชน		
Data 3.2 ข้อมูลจำนวนกิจกรรมในการสนับสนุนเด็กและเยาวชนด้อยโอกาสทางการศึกษา กิจกรรมในการพัฒนาเยาวชน		
Data 3.3 ข้อมูลสัดส่วนของโรงเรียนที่มีการสนับสนุนเด็กและเยาวชนด้อยโอกาสทางการศึกษา		
Data 3.4 ข้อมูลผู้เรียนด้อยโอกาสจำแนกตามระดับการศึกษา เพศ ประเภทความพิการ		
Data 3.5 ข้อมูลเด็กด้อยโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำแนกตามรายชั้น ระดับการศึกษา เพศ		
Data 4.1 ข้อมูลงบประมาณด้านการศึกษา		
Data 4.2 ข้อมูลสัดส่วนของนักเรียนที่สอบผ่านเกณฑ์การสอบมาตรฐานของประเทศ		
Data 4.3 ข้อมูลสัดส่วนของอาจารย์ต่อนักเรียน		
Data 5.1 ข้อมูลสัดส่วนของสถานศึกษาที่ได้รับการตรวจสอบและการประเมินการดำเนินงานตามมาตรฐาน		
Data 5.2 ข้อมูลสัดส่วนความพึงพอใจในการบริหารการศึกษาของผู้ปกครอง		

ตารางที่ 22 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 6.1 ข้อมูลอัตราการเรียนต่อในระดับสูง ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป		
Data 6.2 ข้อมูลอัตราการมีงานทำของผู้จบการศึกษาในแต่ละระดับชั้น		
Data 7.1 ข้อมูลงบประมาณในการพัฒนา สนับสนุนแหล่งเรียนรู้ นอกห้องเรียน (เช่น ห้องสมุดชุมชน แหล่งเรียนรู้ เป็นต้น)		
Data 7.2 ข้อมูลแหล่งเรียนรู้ นอกห้องเรียนในชุมชน		
Data 7.3 ข้อมูลผู้เข้ามาใช้บริการ แหล่งเรียนรู้ นอกห้องเรียน		
Data 8.1 ข้อมูลกิจกรรม/โครงการ ส่งเสริมเรียนรู้ นอกห้องเรียน		
Data 8.2 ข้อมูลงบประมาณในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชุมชน		
Data 9.1 ข้อมูลความต้องการของเนื้อหาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชุมชน		
Data 9.2 ข้อมูลอาสาสมัคร กิจกรรม/โครงการในชุมชน		
Data 10.1 ข้อมูลมีการพัฒนาระบบ E-Learning ในการให้ความรู้ด้านต่างๆ		
Data 10.2 ข้อมูลมีการพัฒนา Website ในการให้ความรู้ด้านต่างๆ		
Data 17.1 ข้อมูลสัดส่วนของเยาวชนและประชาชนทั่วไปที่ผ่านการประเมินขีดความรู้ด้าน ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และศาสนา	- สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด	
Data 18.2 ข้อมูลของกิจกรรมด้านการเรียนรู้ในชุมชน	- สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด - สำนักงานพระพุทธศาสนา	
Data 18.3 ข้อมูลจุด/พื้นที่ที่นำเสนอเนื้อหาด้านภาษา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา ตามสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัด	- สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด - สำนักงานพระพุทธศาสนา	

3.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน

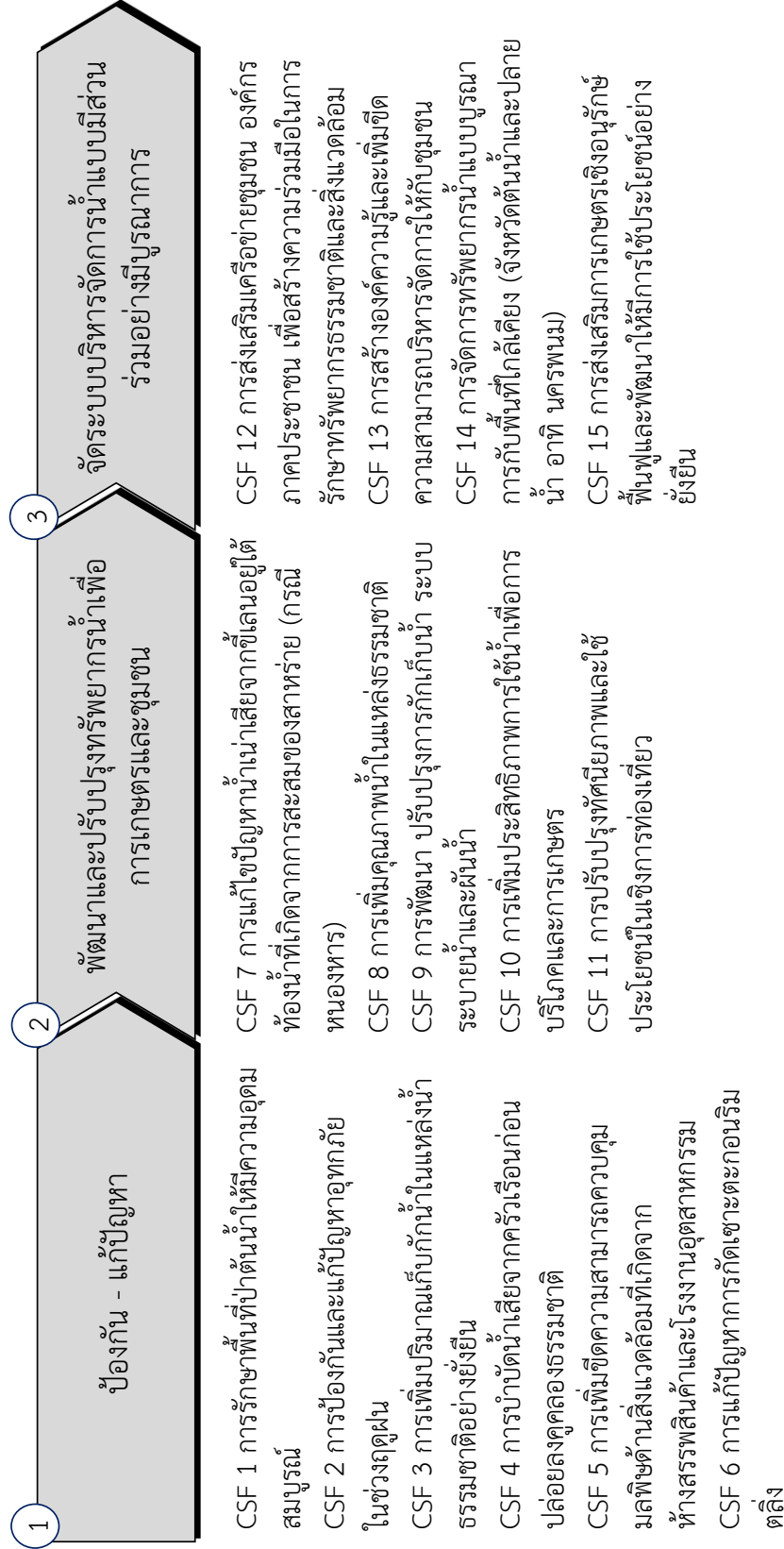
3.4.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) “การบริหารจัดการน้ำอย่างยั่งยืน”

ตารางที่ 23 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน	สิ่งแวดล้อม -> ทรัพยากรน้ำ	ทรัพยากรน้ำ
สรุปเหตุผลสนับสนุน - สกลนครมีพื้นที่ชลประทานเพียงร้อยละ 10 ของพื้นที่เกษตรกรรม และปริมาณน้ำที่กักเก็บได้มีเพียงร้อยละ 3 ของปริมาณน้ำทั้งหมด ทั้งนี้ ปัญหาทรัพยากรน้ำของจังหวัดเป็นประเด็นครบวงจรตั้งแต่การป้องกัน พื้นฟูไปจนถึงการรณรงค์เพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยเฉพาะการใช้ประโยชน์จากหนองหารและป่าไม้ต้นน้ำที่มีการบุกรุกทำลายเยาะในเขตภูพานและเต่างอย		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : Critical Issue การบริหารจัดการน้ำอย่างยั่งยืน

3.4.2 ผังสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “ทรัพยากรน้ำ”

ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ทรัพยากรน้ำ”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 1 : ป้องกัน - แก้ปัญหา						
CSF 1 การรักษาพื้นที่ป่าต้นน้ำให้มี ความอุดมสมบูรณ์	KPI 1.1 จำนวนพื้นที่ป่าไม้ต้นน้ำและจำนวน พื้นที่ป่าอนุรักษ์ของจังหวัด	Data 1.1.1 ข้อมูลพื้นที่ป่าไม้และพื้นที่ป่าอนุรักษ์	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด
		Data 1.1.2 ข้อมูลพื้นที่ปลูกป่า	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด
	KPI 1.2 จำนวนพื้นที่ที่มีการปลูกป่าไม้ ในแต่ละปี	Data 1.2.1 ข้อมูลพื้นที่ป่าที่ถูกปลูก	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด
		Data 1.2.2 ข้อมูลจำนวนคดีด้านการปลูกป่าไม้ที่มี การจับกุม	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด
	KPI 1.3 จำนวนหน่วยงาน องค์กร สมาคมใน การร่วมอนุรักษ์	Data 1.3.1 ข้อมูลจำนวนหน่วยงาน องค์กร สมาคม ในการร่วมอนุรักษ์	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด
	KPI 1.4 จำนวนอาสาสมัครในการร่วมอนุรักษ์ ป่าไม้	Data 1.4.1 ข้อมูลจำนวนอาสาสมัครในการร่วม อนุรักษ์ป่าไม้	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด

ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ทรัพยากรน้ำ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 2 การป้องกันและแก้ปัญหาอุทกภัยในช่วงฤดูฝน	KPI 2.1 พื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัยในแต่ละปี	Data 2.1.1 ข้อมูลพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัยในแต่ละปี	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด
	KPI 2.2 ปริมาณน้ำในแหล่งธรรมชาติ	Data 2.2.1 ข้อมูลปริมาณน้ำในแหล่งธรรมชาติ	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด
	KPI 2.3 ความสามารถในการรองรับน้ำของแหล่งน้ำในพื้นที่ ทั้งแหล่งธรรมชาติและอ่างเก็บน้ำ	Data 2.3.1 ข้อมูลความสามารถในการรองรับน้ำของแหล่งน้ำในพื้นที่ ทั้งแหล่งธรรมชาติและอ่างเก็บน้ำ	มี	ทะเบียน	รายปี	โครงการชลประทานสกลนคร
	KPI 2.4 ปริมาณฝนเฉลี่ยในแต่ละปี	Data 2.4.1 ข้อมูลปริมาณฝนเฉลี่ยในแต่ละปี	มี	ทะเบียน	รายปี	สถานีอุตุนิยมวิทยาสกลนคร
CSF 3 การบำบัดน้ำเสียจากครัวเรือนก่อนปล่อยลงคูคลองธรรมชาติ	KPI 3.1 ปริมาณน้ำเสียชุมชนที่เกิดขึ้นและที่เข้าระบบบำบัด	Data 3.1.1 ข้อมูลปริมาณน้ำเสียชุมชนที่เกิดขึ้นและที่เข้าระบบบำบัด	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด/เทศบาลนครสกลนคร
CSF 4 การเพิ่มขีดความสามารถควบคุมมลพิษด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากห้วงสรรพสินค้าและโรงงานอุตสาหกรรม	KPI 4.1 สถานประกอบการที่มีการบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยสู่แหล่งธรรมชาติ	Data 4.1.1 ข้อมูลสถานประกอบการที่มีการบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยสู่แหล่งธรรมชาติ	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด

ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ทรัพยากรน้ำ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 4.2 ปริมาณน้ำเสียจากสถานประกอบการที่ได้รับการบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยสู่แหล่งธรรมชาติ	Data 4.2.1 ข้อมูลปริมาณน้ำเสียจากสถานประกอบการที่ได้รับการบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยสู่แหล่งธรรมชาติ	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด
CSF 5 การแก้ปัญหการกัดเซาะตะกอนริมตลิ่ง	KPI 5.1 พื้นที่และหมู่บ้านที่ถูกอยู่ในบริเวณเสี่ยงกับกรถูกกัดเซาะริมตลิ่ง	Data 5.1.1 ข้อมูลพื้นที่และหมู่บ้านที่ถูกอยู่ในบริเวณเสี่ยงกับกรถูกกัดเซาะริมตลิ่ง	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด
	KPI 5.2 ปริมาณตะกอนที่เกิดจากการกัดเซาะริมตลิ่งในแต่ละปี	Data 5.2.1 ข้อมูลปริมาณตะกอนที่เกิดจากการกัดเซาะริมตลิ่งในแต่ละปี	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด
	KPI 5.3 โครงการป้องกันการพังทลายของดินและงบประมาณที่ใช้ในการแก้ปัญหการกัดเซาะริมตลิ่งในแต่ละปี	Data 5.3.1 ข้อมูลโครงการป้องกันการพังทลายของดินและงบประมาณที่ใช้ในการแก้ปัญหการกัดเซาะริมตลิ่งในแต่ละปี โครงการป้องกันการพังทลายของดินและงบประมาณที่ใช้ในการแก้ปัญหการกัดเซาะริมตลิ่งในแต่ละปี	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด

ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ทรัพยากรน้ำ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 2 : พัฒนาและปรับปรุงทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตรและชุมชน						
CSF 6 การแก้ไขปัญหาหน้าเสาเสีย จากเขื่อนอยู่ใต้ท้องน้ำที่เกิดจาก การสะสมของสาหร่าย (กรณี หนองหาร)	KPI 6.1 ปริมาณชีเลนสะสมในก้นหนองหาร	Data 6.1.1 ข้อมูลปริมาณชีเลนสะสมในก้นหนองหาร	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานประมง จังหวัด
	KPI 6.2 การขุดลอกและกำจัดสาหร่ายที่เป็น บ่อเกิดของมลพิษ	Data 6.2.1 ข้อมูลการขุดลอกและกำจัดสาหร่าย ที่เป็นบ่อเกิดของมลพิษ	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานประมง จังหวัด
CSF 7 การเพิ่มคุณภาพน้ำในแหล่ง ธรรมชาติ	KPI 7.1 ปริมาณวัชพืชในแหล่งน้ำธรรมชาติ	Data 7.1.1 ข้อมูลปริมาณวัชพืชในแหล่งน้ำธรรมชาติ	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานประมง จังหวัด
	KPI 7.2 มาตรฐานน้ำและปริมาณมลพิษใน แหล่งน้ำธรรมชาติ	Data 7.2.1 ข้อมูลมาตรฐานน้ำและปริมาณมลพิษ ในแหล่งน้ำธรรมชาติ	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานประมง จังหวัด
	KPI 7.3 โครงการและงบประมาณใน การพัฒนาคุณภาพน้ำในแหล่ง ธรรมชาติ	Data 7.3.1 ข้อมูลโครงการและงบประมาณในการ พัฒนาคุณภาพน้ำในแหล่งธรรมชาติ	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานประมง จังหวัด
CSF 8 การพัฒนา ปรับปรุงการกักเก็บ น้ำ ระบบระบายน้ำและผันน้ำ	KPI 8.1 ปริมาณฝนเฉลี่ยในแต่ละปี	Data 8.1.1 ข้อมูลปริมาณฝนเฉลี่ยในแต่ละปี	มี	ทะเบียน	รายปี	สถานีอุตุนิยมวิทยา สกลนคร
	KPI 8.2 พื้นที่รับน้ำฝนและพื้นที่แก้มลิงของ จังหวัด	Data 8.2.1 ข้อมูลพื้นที่รับน้ำฝนและพื้นที่แก้มลิง ของจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด
	KPI 8.3 การขุดลอกและปรับปรุงลำห้วยทาง ธรรมชาติ	Data 8.3.1 ข้อมูลการขุดลอกและปรับปรุงลำห้วย ทางธรรมชาติ	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด

ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ทรัพยากรน้ำ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 8.4 การลดจำนวนขยะจากชุมชนที่จะไปอุดตันทางระบายน้ำ	Data 8.4.1 ข้อมูลการลดจำนวนขยะจากชุมชนที่จะไปอุดตันทางระบายน้ำ	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด
	KPI 8.5 จำนวนฝาย คันกั้นน้ำและประตูระบายน้ำในพื้นที่	Data 8.5.1 ข้อมูลจำนวนฝาย คันกั้นน้ำและประตูระบายน้ำในพื้นที่	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด
CSF 9 การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำเพื่อการบริโภคและการเกษตร	KPI 9.1 ปริมาณน้ำใช้เพื่อการบริโภคและการเกษตรต่อปี	Data 9.1.1 ข้อมูลปริมาณน้ำใช้เพื่อการบริโภคและการเกษตรต่อปี	มี	ทะเบียน	รายปี	โครงการชลประทาน สกลนคร/สำนักงานประปา สกลนคร
	KPI 9.2 ปริมาณการใช้น้ำประปาอุปโภคบริโภคต่อหัวประชากร	Data 9.2.1 ข้อมูลปริมาณการใช้น้ำประปาอุปโภคบริโภคต่อหัวประชากร	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานประปา สกลนคร
CSF 10 การปรับปรุงทัศนียภาพและใช้ประโยชน์ในเชิงการท่องเที่ยว	KPI 10.1 จุดชมวิวและพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวรอบแหล่งน้ำธรรมชาติ	Data 10.1.1 ข้อมูลจุดชมวิวและพื้นที่สาธารณะเพื่อการท่องเที่ยวรอบแหล่งน้ำธรรมชาติ	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด สกลนคร
VC 3 : จัดระบบบริหารจัดการน้ำแบบมีส่วนร่วมอย่างมีบูรณาการ						
CSF 11 การส่งเสริมเครือข่ายชุมชนองค์กรภาคประชาชน เพื่อสร้างความร่วมมือในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	KPI 11.1 จำนวนเครือข่ายชุมชน และองค์กรภาคประชาชนในพื้นที่	Data 11.1.1 ข้อมูลจำนวนเครือข่ายชุมชน และองค์กรภาคประชาชนในพื้นที่	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด
	KPI 11.2 จำนวนกิจกรรมที่จัดโดยเครือข่ายชุมชน และองค์กรภาคประชาชน	Data 11.2.1 ข้อมูลจำนวนกิจกรรมที่จัดโดยเครือข่ายชุมชน และองค์กรภาคประชาชน	ไม่มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด

ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ทรัพยากรน้ำ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 12 การสร้างองค์ความรู้และเพิ่มขีดความสามารถบริหารจัดการให้กับชุมชน	KPI 12.1 จำนวนกิจกรรมสร้างการรับรู้และองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการและรักษาทรัพยากรแหล่งน้ำในชุมชน	Data 12.1.1 ข้อมูลจำนวนกิจกรรมสร้างการรับรู้และองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการและรักษาทรัพยากรแหล่งน้ำในชุมชน	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด
	KPI 12.2 งบประมาณของหน่วยงานในการสร้างการรับรู้และองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการและรักษาทรัพยากรแหล่งน้ำในชุมชน	Data 11.2.1 ข้อมูลงบประมาณของหน่วยงานในการสร้างการรับรู้และองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการและรักษาทรัพยากรแหล่งน้ำในชุมชน	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด
CSF 13 การจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการกับพื้นที่ใกล้เคียง (จังหวัดต้นน้ำและปลายน้ำ อาทิ สกลนคร)	KPI 13.1 โครงการความร่วมมือระหว่างจังหวัดในการบริหารจัดการน้ำอย่างมีบูรณาการ	Data 13.1.1 ข้อมูลโครงการความร่วมมือระหว่างจังหวัดในการบริหารจัดการน้ำอย่างมีบูรณาการ	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด
CSF 14 การส่งเสริมการเกษตรเชิงอนุรักษ์ฟื้นฟูและพัฒนาให้มีการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน	KPI 14.1 การลดปริมาณสารเคมีจากเกษตรกรที่ปล่อยลงสู่แหล่งน้ำ	Data 14.1.1 ข้อมูลการลดปริมาณสารเคมีจากเกษตรกรที่ปล่อยลงสู่แหล่งน้ำ	ไม่มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด

3.4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของประเด็นปัญหาสำคัญ “ทรัพยากรน้ำ”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 35 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 27 และที่เหลือจำนวน 8 รายการเป็นรายการสถิติที่ขาดความพร้อมในการนำมาใช้ซึ่งสามารถแยกกลุ่มตามประเภทปัญหา ดังนี้

ตารางที่ 25 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “ทรัพยากรน้ำ”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล รายการ (%)	VC 1	VC 2	VC 3
		(5 CSFs, 14 KPIs)	(5 CSFs, 13 KPIs)	(4 CSFs, 6 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	27 (77.14%)	12	12	3
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนากระบวนการจัดเก็บ	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	8 (22.86%)	4	1	3
รวม	35 (100%)	16	13	6

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ แสดงดังตารางที่ 26

ตารางที่ 26 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 4.1.1 ข้อมูลสถานประกอบการที่มีการบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยสู่แหล่งธรรมชาติ	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดคำนิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่าง ๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บการประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
Data 4.2.1 ข้อมูลปริมาณน้ำเสียจากสถานประกอบการที่ได้รับการบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยสู่แหล่งธรรมชาติ	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	
Data 5.2.1 ข้อมูลปริมาณตะกอนที่เกิดจากการกัดเซาะริมตลิ่งในแต่ละปี	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	
Data 5.3.1 ข้อมูลโครงการป้องกันการพังทลายของดินและงบประมาณที่ใช้ในการแก้ปัญหาการกัดเซาะริมตลิ่งในแต่ละปีโครงการป้องกันการพังทลายของดินและงบประมาณที่ใช้ในการแก้ปัญหาการกัดเซาะริมตลิ่งในแต่ละปี	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	
Data 8.4.1 ข้อมูลการลดจำนวนขยะจากชุมชนที่จะไปอุดตันทางระบายน้ำ	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	
Data 11.1.1 ข้อมูลจำนวนเครือข่ายชุมชน และองค์กรภาคประชาชนในพื้นที่	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	
Data 11.2.1 ข้อมูลจำนวนกิจกรรมที่จัดโดยเครือข่ายชุมชน และองค์กรภาคประชาชนในพื้นที่	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	
Data 14.1.1 ข้อมูลการลดปริมาณสารเคมีจากเกษตรกรที่ปล่อยลงสู่แหล่งน้ำ	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	

บทที่ 4

บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ

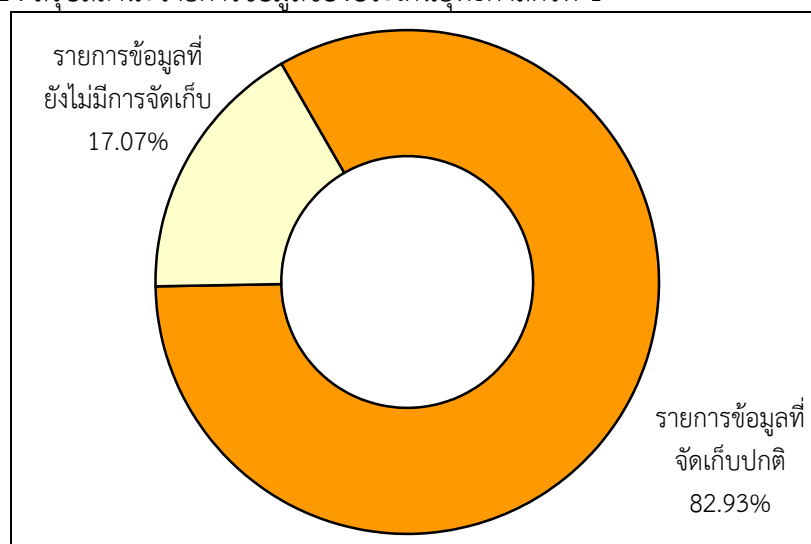
4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดในปัจจุบัน

จากการตรวจสอบสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการที่ได้นำเสนอในบทที่ 3 สามารถสรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด แยกเป็นกลุ่มรายการข้อมูลปกติ รายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ โดยมีรายละเอียดสรุปในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

4.1.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรม
การเกษตรตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “ข้าว” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 41 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 34 รายการ คิดเป็นร้อยละ 82.93
- ไม่มีรายการสถิติที่ต้องพัฒนากระบวนการจัดเก็บ
- รายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 7 รายการ คิดเป็นร้อยละ 17.07

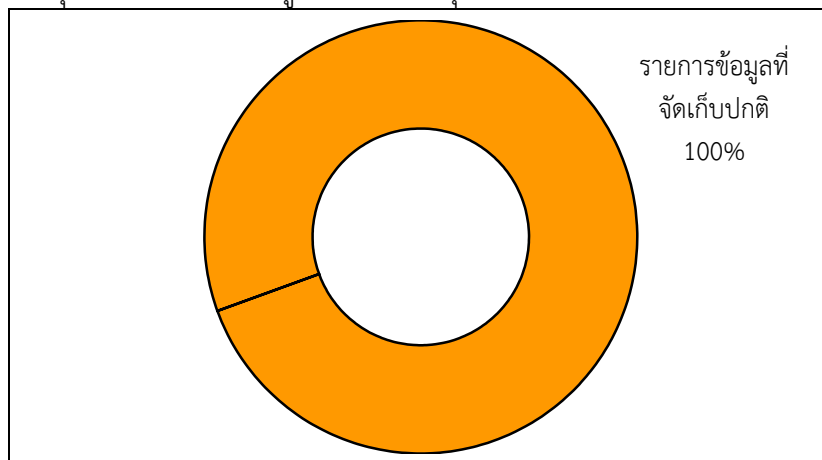
แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

4.1.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว
ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “ผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)” มีรายการสถิติ
ทางการทั้งหมด 22 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- ร้อยละ 100
- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 22 รายการ คิดเป็น
 - ไม่มีรายการสถิติที่ต้องพัฒนากระบวนการจัดเก็บ
 - ไม่มีรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล

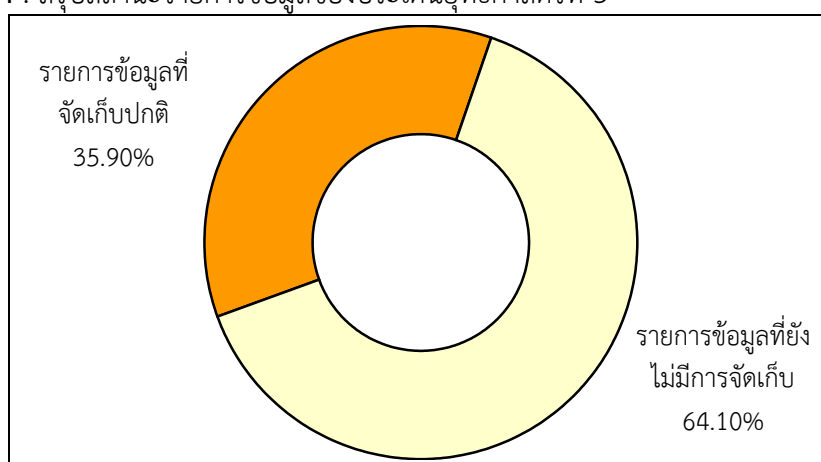
แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

4.1.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขัน ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “สังคมแห่งการเรียนรู้” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 39 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 14 รายการ คิดเป็นร้อยละ 35.90
- ไม่มีรายการสถิติที่ต้องพัฒนากระบวนการจัดเก็บ
- รายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 25 รายการ คิดเป็นร้อยละ 64.10

แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

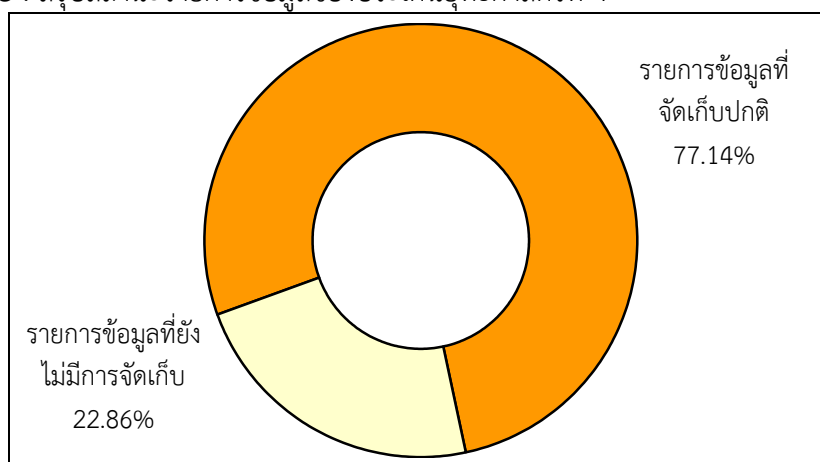
4.1.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรม
 การเกษตรตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงยั่งยืน ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “ทรัพยากรน้ำ” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 35 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 27 รายการ คิดเป็นร้อยละ 77.14

- ไม่มีรายการสถิติที่ต้องพัฒนากระบวนการจัดเก็บ

- รายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 8 รายการ คิดเป็นร้อยละ 22.86

แผนภาพที่ 5 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4

4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนา ในอนาคต

คณะทำงานขอเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการที่มุ่งเน้นในเรื่องของการพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว ดังนี้

1) ด้านการพัฒนากลไก และการบริหารจัดการสถิติทางการ มุ่งเน้นการสร้างความรู้ เข้าใจและเห็นถึงผลประโยชน์ในการใช้ข้อมูลสถิติมาช่วยในการขับเคลื่อนทิศทางการเชิงยุทธศาสตร์ของ จังหวัด โดยมีกรอบกิจกรรม ดังนี้

- การสร้างความเข้าใจถึงทิศทาง เป้าหมาย และแนวทางการดำเนิน ยุทธศาสตร์ทางการพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวของจังหวัดสกลนครให้กับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ พร้อมทั้งแนวทางของการใช้ข้อมูลทางสถิติมาปรับใช้ในการช่วย สนับสนุนการวิเคราะห์ และเชื่อมโยงต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ดังกล่าว

- ขอความร่วมมือในการเพิ่มบทบาทหน้าที่เพิ่มเติมให้กับหน่วยงาน ด้านการท่องเที่ยวที่ไม่ใช่ภาครัฐ อาทิ ชมรมผู้ประกอบการโรงแรม ร้านอาหาร ธุรกิจสปา หรือสมาคม โรงแรม ในการเก็บข้อมูล และจัดส่งมาให้อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากภาคส่วนเหล่านี้จะเป็นผู้ที่มี ข้อมูลจริง

- จัดทำเอกสารประชาสัมพันธ์และคู่มือด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ ทางด้านการพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว ผ่านการใช้ประโยชน์ข้อมูลสถิติของจังหวัด สกลนครขึ้นมาโดยเฉพาะ และแจกจ่ายให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการทำหน้าที่ขับเคลื่อน ยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวทั้งหมด โดยเนื้อหาจะต้องครอบคลุมรายละเอียดทุกอย่างเกี่ยวกับ แผนงานด้านการพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวของจังหวัดสกลนคร และแนวทาง การพัฒนาและจัดเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ดังกล่าว ซึ่งรวมถึงบทบาทหน้าที่ ของแต่ละหน่วยงาน และรายละเอียดข้อมูลสถิติสำคัญทางด้านการท่องเที่ยว

- ทำการนำเสนอสถานการณ์ทางการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นการนำเสนอ ความคืบหน้าของการดำเนินตามยุทธศาสตร์ของจังหวัด โดยใช้ข้อมูลสถิติที่มีการรวบรวมมาเป็น ประจําอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้เห็นถึงประโยชน์ของข้อมูลที่มีการรวบรวมมา

- หลังจากที่ได้รับข้อมูลมาแล้ว อาจต้องมีการแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญ ด้านการท่องเที่ยว ที่จะมาทำหน้าที่ร่วมกับสถิติจังหวัดในการแปลข้อมูลด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับ และวิเคราะห์ออกเป็นนัยเชิงยุทธศาสตร์ เพื่อนำไปเป็นข้อคิดเห็นเสนอต่อผู้บริหาร หรือหน่วยงาน ด้านการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้อง

2) ด้านการพัฒนาการผลิตสถิติทางการ มุ่งเน้นการพัฒนากระบวนการเพื่อให้ สามารถจัดเก็บ และรวบรวมข้อมูลสถิติสำคัญอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

- จัดทำคู่มือในการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลขึ้นมา ซึ่งจะต้องระบุ คำนิยาม คำอธิบาย ตัวชี้วัด ผู้จัดเก็บข้อมูล วิธีการจัดเก็บ และการรับส่งข้อมูล เป็นต้น ทั้งนี้ในแต่ละหน่วยงานที่ต้องรับผิดชอบด้านการจัดเก็บก็จะต้องมีการจัดทำแนวทางในการจัดเก็บข้อมูลเหล่านี้ภายในหน่วยงานขึ้นมาเองด้วย

- ทำการอบรม และให้ความรู้ทางด้านกระบวนการและขั้นตอนในการจัดเก็บข้อมูลกับหน่วยงานหลักที่ต้องทำหน้าที่ในการจัดเก็บข้อมูลเพิ่มเติม อาทิ แนวทางการทำการสำรวจ สำหรับการจัดเก็บรายงานการวิเคราะห์นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายของจังหวัด หรือแนวทางการจัดเก็บ และเพิ่มข้อมูลอื่นๆ เข้าไปในระบบทะเบียนของหน่วยงาน เช่น จำนวนสถานให้บริการด้านการท่องเที่ยวอื่นๆ ที่ผ่านมาตรฐานการรับรองคุณภาพ เป็นต้น

- ด้วยลักษณะของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่ต้องมีการปรับเปลี่ยน ยุทธศาสตร์ และแนวทางการดำเนินงานให้สอดคล้องกับปัจจัยหลายๆอย่างที่เกิดขึ้นบนโลก ดังนั้นเพื่อให้จังหวัดสามารถปรับแนวทางการดำเนินยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด จึงควรที่จะต้องมีการปรับปรุงกระบวนการจัดเก็บข้อมูลให้เป็นปัจจุบันให้มากที่สุด โดยเฉพาะข้อมูลในเรื่องของจำนวนนักท่องเที่ยว รายได้ หรืออัตราการเข้าพัก เป็นต้น เนื่องจากปัจจุบัน การเผยแพร่ข้อมูลเหล่านี้ มักจะช้ากว่าปัจจุบันประมาณ 6 เดือนเป็นอย่างน้อย ซึ่งตามหลักแล้วผู้บริหารควรจะต้องมีข้อมูลมีใกล้เคียงกับปัจจุบันมากที่สุด เพื่อที่จะสามารถนำข้อมูลเหล่านี้ มาใช้ในการประเมินร่วมกับข้อมูลด้านสถานการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้น ณ ขณะนั้น และสามารถตัดสินใจดำเนินการในด้านต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม

- เพื่อให้หน่วยงานที่รับผิดชอบในการรวบรวมข้อมูล มีการดำเนินการรวบรวม และจัดเก็บข้อมูลเหล่านี้อย่างต่อเนื่อง จึงอาจต้องมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ด้านการจัดเก็บข้อมูลเหล่านี้ขึ้นมาอย่างเป็นทางการ ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อภาระงาน และอัตรากำลังของบุคลากรในการทำงานด้วย

3) ด้านการพัฒนาคุณภาพของข้อมูลและการประสานข้อมูล มุ่งเน้นการพัฒนากระบวนการประสานงานและระบบเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลต่างๆให้ง่ายต่อการจัดเก็บ และการนำมาใช้ประโยชน์มากยิ่งขึ้น

- จัดทำทะเบียน รายชื่อ เบอร์ติดต่อของเจ้าหน้าที่ในการทำหน้าที่จัดเก็บข้อมูลจากหน่วยงานต่างๆ และแจกจ่ายให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องรับรู้ทั้งหมด

- จัดการประชุมคณะกรรมการสถิติทางการในเรื่องของการท่องเที่ยวเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง เพื่อทำหน้าที่ทบทวนคุณภาพของข้อมูลที่ได้รับ และพิจารณาการเพิ่ม/ลดชุดข้อมูลที่เป็นต่อไป

- พัฒนาระบบฐานข้อมูลในการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเข้าด้วยกัน และระหว่างจังหวัดต่างๆ ในกลุ่ม เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ สามารถเข้าถึงและนำไปใช้ประโยชน์ต่อไปได้

- ในการดำเนินงานจัดเก็บข้อมูลสถิติเหล่านี้ พบว่ามีกิจกรรมที่ต้องดำเนินการค่อนข้างมาก ไม่ว่าจะเป็น การทำสำรวจ การพัฒนาศักยภาพบุคลากรจากหน่วยงานต่างๆ ในการจัดเก็บข้อมูลสถิติ การเดินทาง การประสานงาน หรือแม้แต่การจัดประชุมต่างๆ ดังนั้นเพื่อให้สำนักงานสถิติของจังหวัดสามารถดำเนินการเหล่านี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความเหมาะสมมากที่สุด จะต้องมีการพิจารณาที่จะจัดสรรงบประมาณมาเพื่อดำเนินกิจกรรมเหล่านี้โดยตรง

ตารางที่ 27 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก

[illegible]

ตารางที่ 27 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก (ต่อ)

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	รายละเอียด	ปี 2558											
			เดือนที่ 1	เดือนที่ 2	เดือนที่ 3	เดือนที่ 4	เดือนที่ 5	เดือนที่ 6	เดือนที่ 7	เดือนที่ 8	เดือนที่ 9	เดือนที่ 10	เดือนที่ 11	เดือนที่ 12
	สำนักงานสถิติ จังหวัด	- จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผล ข้อมูลและการใช้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวให้กับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง												
การดำเนินงานและ การติดตามผล	สำนักงานสถิติ จังหวัด	- ติดตามความคืบหน้าของข้อมูล และการสำรวจปัญหา/อุปสรรคในการรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานต่าง												
	สำนักงานสถิติ จังหวัด และ คณะกรรมการสถิติ ด้านการท่องเที่ยว	- การประเมินผลสำเร็จ และการประมวลคุณภาพของข้อมูล และปรับความเหมาะสมของการจัดเก็บข้อมูล												
	สำนักงานสถิติ จังหวัด และผู้ที่ เกี่ยวข้อง	- การประมวล และรายงานผลเชิงยุทธศาสตร์ที่ได้จากข้อมูลให้ผู้บริหารรับทราบ												
	สำนักงานสถิติ จังหวัด และผู้ที่ เกี่ยวข้อง	- การวางแผนงาน และกำหนดงบประมาณในการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลภายใต้ยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสกลนคร สำหรับปี 2559												

บรรณานุกรม

กลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด, สำนักงานจังหวัดสกลนคร. (2556). แผนพัฒนาจังหวัดสกลนคร 4 ปี (พ.ศ. 2558 – 2561).

ดร.สุรัชย์ ศรีสารคาม ผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายก เอกสารประกอบการบรรยาย “จังหวัดอัจฉริยะต้นแบบ” การพัฒนาจังหวัดนครนายก เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) และเติบโตอย่างยั่งยืน” (พฤศจิกายน 2555)

นิตยสาร eLEADER. ประจำเดือน NOVEMBER 2012. ขับเคลื่อน Smart Province วางเป้าก้าวสู่โครงการระดับชาติ, (หน้า 50-51)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559). กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2553). แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 – 2558. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

ภาคผนวก ก

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)

การดำเนินงานโครงการคณะที่ปรึกษาได้จัดทำห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดทั้งหมด โดยแบ่งห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ออกเป็น 3 ด้าน ที่สอดคล้องกับรายการสถิติ 3 ด้าน คือด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งดำเนินการทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา เพื่อนำมากำหนดรายการสถิติทางการที่เกี่ยวข้อง (Data Mapping) ลงในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปรูปแบบทั้ง 14 รูปแบบ หลังจากนั้นได้ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์จัดทำห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยการประชุมหารือหรือพร้อมการจัดทำแผนผังสถิติทางการที่แปลงรายการข้อมูลสำคัญและจำเป็นจากการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์และคัดเลือกรายการที่เป็นปัจจัยสู่ความสำเร็จ(Critical Success Factor : CSF) จึงจะมาจัดทำตารางแผนผังสถิติทางการตัวอย่างระดับจังหวัด โดยห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) มีดังนี้

ตารางที่ 1 : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)

เศรษฐกิจ	สังคม	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
1. เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) 2. เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์ 3. เกษตร - อุตสาหกรรม การประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ 4. อุตสาหกรรมการผลิต 5. การค้า การส่งออก และ การลงทุน 6. การบริการและการ ท่องเที่ยว	7. การจัดการโครงสร้าง พื้นฐานเมืองน่าอยู่ 8. การพัฒนาสุขภาวะ 9. การสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ 10. การพัฒนาคุณภาพชีวิตและ ครอบครัว 11. การสร้างความมั่นคง ชายแดน	12. การอนุรักษ์และพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) 13. การบริหารจัดการน้ำ 14. การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่ดี

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านเศรษฐกิจ

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านเศรษฐกิจ

การวิเคราะห์ประเด็นด้านเศรษฐกิจครั้งนี้ ดำเนินการทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านเศรษฐกิจที่ได้ตั้งไว้ ดังนี้

1) ด้านการเกษตรกรรม : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเกษตรเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

- ยุทธศาสตร์ข้าวไทย ของกรมการข้าว

2) ด้านการปศุสัตว์ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

3) ด้านการประมง และการเลี้ยงสัตว์น้ำ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ของคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ

- แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ของกรมประมง

- ยุทธศาสตร์การพัฒนารูขี้น้ำและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

4) ด้านอุตสาหกรรมการผลิต : ดำเนินการทบทวนด้านอุตสาหกรรมการผลิต จากแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

5) ด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน : ดำเนินการทบทวนด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 ของสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

- แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

6) ด้านการบริการและการท่องเที่ยว : ดำเนินการทบทวนด้านการบริการและการท่องเที่ยวจากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

- ยุทธศาสตร์พัฒนารัฐกิจท่องเที่ยว ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าด้านเศรษฐกิจทั้ง 6 รูปแบบมีรายละเอียดดังนี้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 1 (Generic Value Chain : GVC 1) เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านเกษตรกรรมที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรกรรมที่แสดงถึงกิจกรรมที่สำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ที่มีวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาระบบการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุล และยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรผู้เพาะปลูกด้วย ซึ่งคณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

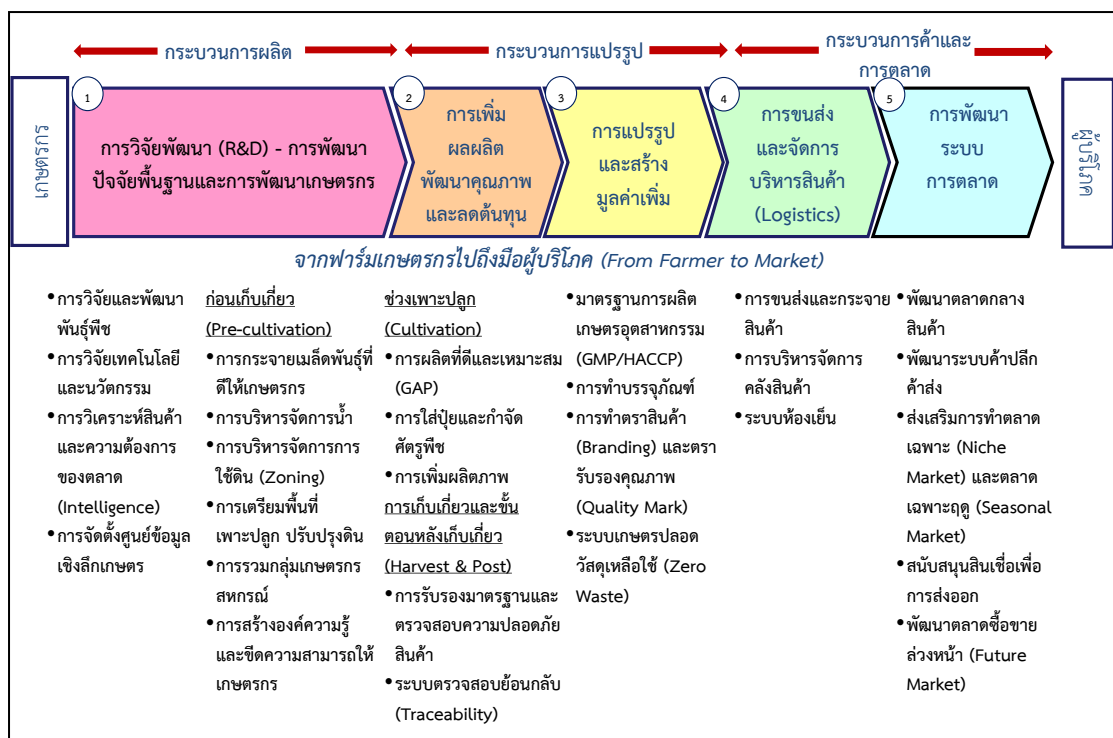
1) ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เพื่อพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการผลิตและจำหน่ายอาหารที่ปลอดภัย มั่นคง และยั่งยืนต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่วนของประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องนั้น มุ่งเป้าไปที่การผลิตอาหารปลอดภัยทั้งระบบห่วงโซ่มูลค่า การสร้างความมั่นคงทางด้านวัตถุดิบและการพัฒนาสินค้าตลาดเกษตรและอาหาร ซึ่งที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมด้วย

2) ยุทธศาสตร์ข้าวไทย เป็นยุทธศาสตร์ที่ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ของการผลิต การแปรรูปและการจัดจำหน่ายข้าวไทยในฐานะผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเทศในปัจจุบัน เพื่อกำหนดเป้าหมาย และสร้างภาพห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ข้าวไทยที่ครอบคลุมตั้งแต่การวิเคราะห์ความต้องการของตลาด การทำวิจัยและพัฒนาขึ้นตอนก่อนการเพาะปลูก

การเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว ขั้นตอนหลังการเก็บเกี่ยว การแปรรูปและสร้างมูลค่า การขนส่งสินค้า ไปจนถึงการทำการตลาดและจัดจำหน่าย อันจะนำไปสู่การระบุนความสัมพันธในเชิงยุทธศาสตร์ และบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้อย่างครอบคลุมและชัดเจน ทั้งนี้ ที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าข้าวมาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมครั้งนี้ด้วย

อย่างไรก็ตามการเกษตรกรรมในประเทศไทยไม่ได้มีความสำคัญเฉพาะในมิติด้านการพัฒนาเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางสังคมของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาและยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกรไทยที่ยังมีฐานะยากจน โดยมีตัวแปรที่สำคัญ (Key Policy Parameters) ที่จะต้องส่งเสริม ประกอบด้วย การพัฒนาคุณภาพ (Quality) การเพิ่มผลผลิตภาพ (Productivity) และการรังสรรค์มูลค่า (Value Creation) ทั้งนี้ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านคุณภาพสินค้าเกษตรตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่ตั้งไว้ได้อย่างแท้จริง จากการศึกษาพบว่า กระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาสินค้าเกษตรเพาะปลูกของไทย สามารถแบ่งได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 : GVC 1 เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 2 (Generic Value Chain : GVC 2) เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการปศุสัตว์นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์เกษตรกรรม (ด้านปศุสัตว์) ที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาทบทวนการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้าง

ภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาศักยภาพการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรด้วย ซึ่งขณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

2) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้านการผลิตโคเนื้อ (2) ยุทธศาสตร์ด้านการควบคุมและป้องกันโรคระบาดสัตว์ (3) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบตลาด (4) ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาวิจัย และ (5) ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการองค์กร ทั้งนี้ จะเห็นว่ายุทธศาสตร์ให้ความสำคัญกับห่วงโซ่มูลค่าตั้งแต่การผลิตไปจนถึงการตลาด และแม้จะเป็นยุทธศาสตร์เฉพาะของโคเนื้อ แต่ก็สามารถสะท้อนภาพรวมของปศุสัตว์ได้เป็นอย่างดี

3) แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะอนุกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา 3 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการผลิต ที่เน้นการปรับปรุงฟาร์ม โรงฆ่า และโรงงานแปรรูปตามมาตรฐาน (Good Manufacturing Practice GMP) (2) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค โดยเน้นข้อมูลสารสนเทศ ระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับ และ (3) ยุทธศาสตร์การสร้างนวัตกรรม ที่เน้นการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต เพื่อลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ การสร้างมูลค่าเพิ่ม การสร้างแบรนด์ เป็นต้น

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ คณะที่ปรึกษาสามารถแบ่งห่วงโซ่มูลค่าปศุสัตว์ออกเป็น 5 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 : GVC 2 เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 3 (Generic Value Chain : GVC 3) เกษตร - อุตสาหกรรมการประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำ

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการประมงและการเลี้ยงสัตว์น้ำนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

2) แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ที่จัดทำโดยคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ กลยุทธ์ที่ 1 ปรับปรุงระบบการจัดการประมงทะเลให้มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม กลยุทธ์ที่ 2 การปรับปรุงโครงสร้างและศักยภาพองค์กรภาคประมง กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ทรัพยากรประมงทะเลอย่างรับผิดชอบและยั่งยืน กลยุทธ์ที่ 4 การฟื้นฟูระบบนิเวศและพัฒนาแหล่งประมงทะเลเพื่อรักษาความหลากหลายทางชีวภาพและคุณภาพสิ่งแวดล้อมทางทะเล และกลยุทธ์ที่ 5 การส่งเสริมและพัฒนากิจการประมงนอกล่าหน้าไทย

3) แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ซึ่งมีวิสัยทัศน์ไปสู่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ยั่งยืน ผลผลิตมั่นคงและปลอดภัย อันจะเห็นได้ว่าแผนแม่บทให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลของทรัพยากร ธรรมชาติทั้งระบบ ความมั่นคงของอาชีพเกษตรกร และให้ผลผลิตสัตว์น้ำมีคุณภาพและปลอดภัยสำหรับการบริโภค ภายใต้กลยุทธ์ทั้งสิ้น 7 กลยุทธ์ ได้แก่ (1) การเพิ่มผลผลิตการเพาะเลี้ยงจากทุกแหล่งผลิต (2) ฟื้นฟูแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่เสื่อมโทรม (3) วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (4) พัฒนาการเพาะเลี้ยงให้มีคุณภาพ มาตรฐานและความปลอดภัย (5) ส่งเสริมการพัฒนาตลาดการค้าสัตว์น้ำ (6) สร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของเกษตรกร และองค์กรเกษตรกร (7) พัฒนาศักยภาพองค์กรและบุคลากรด้านการบริหารจัดการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ซึ่งจากประเด็นยุทธศาสตร์ทั้งหมดที่มีความครอบคลุมตั้งแต่ต้นน้ำไปจนถึงปลายน้ำนี้ ทำให้คณะที่ปรึกษานำไปใช้เป็นกรอบในการกำหนดห่วงโซ่มูลค่าการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

4) ยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง จัดทำและเผยแพร่โดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2554 โดยมีเป้าหมายจะผลักดันให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการประมงและผลิตภัณฑ์ประมงของโลกอย่างยั่งยืน ผ่านยุทธศาสตร์ 5 ประการ ได้แก่ (1) การสร้างฐานผลิตเพื่อความมั่นคงและยั่งยืน (2) การสร้างโอกาสทางการค้าและการลงทุน (3) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (4) การปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบ (5) การบริหารจัดการ ใฝ่ระวัง และเตือนภัย ซึ่งที่ปรึกษาได้หยิบยกตัวอย่างของกิจกรรมและโครงการสำคัญในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำในภาพรวมด้วย

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ ทำให้คณะที่ปรึกษาพบว่า กิจกรรมในอุตสาหกรรมนี้มีความแตกต่างกันในรายละเอียดเนื่องจากรูปแบบของการได้มาซึ่งสัตว์น้ำนั้น มีทั้งที่มาจาก

- การเพาะเลี้ยงเอง ซึ่งก็มีทั้งการเพาะเลี้ยงในบ่อธรรมชาติ และเพาะเลี้ยงในกระชัง
- การจับจากแหล่งน้ำ ทั้งแหล่งน้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็ม (ประมง)
- การนำเข้าเพื่อบริโภคโดยตรง หรือแปรรูป เช่น กรณีของปลาทูน่า ซึ่งประเทศไทย

นำเข้าก็จริง แต่เป็นการนำเข้าเพื่อแปรรูป ในฐานะผู้แปรรูปปลาทูน่ากระป๋องเพื่อส่งออกอันดับหนึ่งของโลก อย่างไรก็ตาม แม้จะมีรายละเอียดปลีกย่อยที่ต่างกัน แต่ก็สามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของไทยได้ โดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่า การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ คือ การนำสัตว์น้ำประเภทต่างๆ ที่ได้มา ไม่ว่าจะเป็นการเพาะเลี้ยง การจับจากแหล่งธรรมชาติ หรือการนำเข้าไปจัดจำหน่ายโดยตรง หรือแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่า ก่อนที่จะนำไปจัดจำหน่ายให้กับผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าของสินค้าประมงสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 : GVC 3 เกษตร - อุตสาหกรรมการประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 4 (Generic Value Chain : GVC 4) อุตสาหกรรมการผลิต

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านอุตสาหกรรมการผลิตนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่ แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 จัดทำขึ้นโดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ที่ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศไทย เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ทั้งนี้ ภายใต้แผนแม่บทนี้ มีทั้งแผนยุทธศาสตร์ของอุตสาหกรรมในภาพรวมและแผนยุทธศาสตร์รายสาขา ซึ่งเป็นสาขาที่ได้รับการคัดเลือกแล้วว่ามีมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมยางแปรรูป และอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน ซึ่งที่ปรึกษาได้รวบรวมและประยุกต์ใช้ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ มากำหนดเป็นกระบวนการหลักและกิจกรรมสำคัญในแต่ละห่วงโซ่มูลค่าได้อย่างครอบคลุมในทุกขั้นตอน

จากการศึกษาทบทวนแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรม ทำให้คณะที่ปรึกษาสามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตโดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมการผลิตสามารถแบ่งออกได้เป็น 7 กระบวนการหลักแสดงดังแผนภาพที่ 4

แผนภาพที่ 4 : GVC 4 อุตสาหกรรมการผลิต

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 5 (Generic Value Chain : GVC 5) การค้า การส่งออก และการลงทุน

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการค้าการลงทุนนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาการค้าการลงทุนที่สำคัญของประเทศ เพื่อกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่

1) แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 จัดทำโดยสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

2) แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

กระบวนการการพัฒนาภาคธุรกิจการค้า ไม่ได้มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตหรือพัฒนาผลิตภัณฑ์แต่อย่างใด หากแต่มุ่งเน้นการอำนวยความสะดวก และลดข้อจำกัดในการเข้าถึงสินค้าของผู้บริโภคเป็นหลัก ดังนั้น กิจกรรมหลักจะเกี่ยวข้องกับการยกระดับขีดความสามารถทางการค้าของภาคธุรกิจในพื้นที่ การอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การเจรจาทางการค้า การส่งเสริมการค้าและระบบการบริหารจัดการ การพัฒนาตลาดและช่องทางการค้า รวมไปถึงการส่งเสริมพัฒนาแรงงาน หรือแรงงานระหว่างประเทศ (ในกรณีของการค้าชายแดน) เป็นสำคัญ ซึ่งจากการศึกษาทบทวนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องสามารถพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าการค้าการลงทุน โดยแบ่งเป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 5

แผนภาพที่ 5 : GVC 5 การค้า การส่งออก และการลงทุน

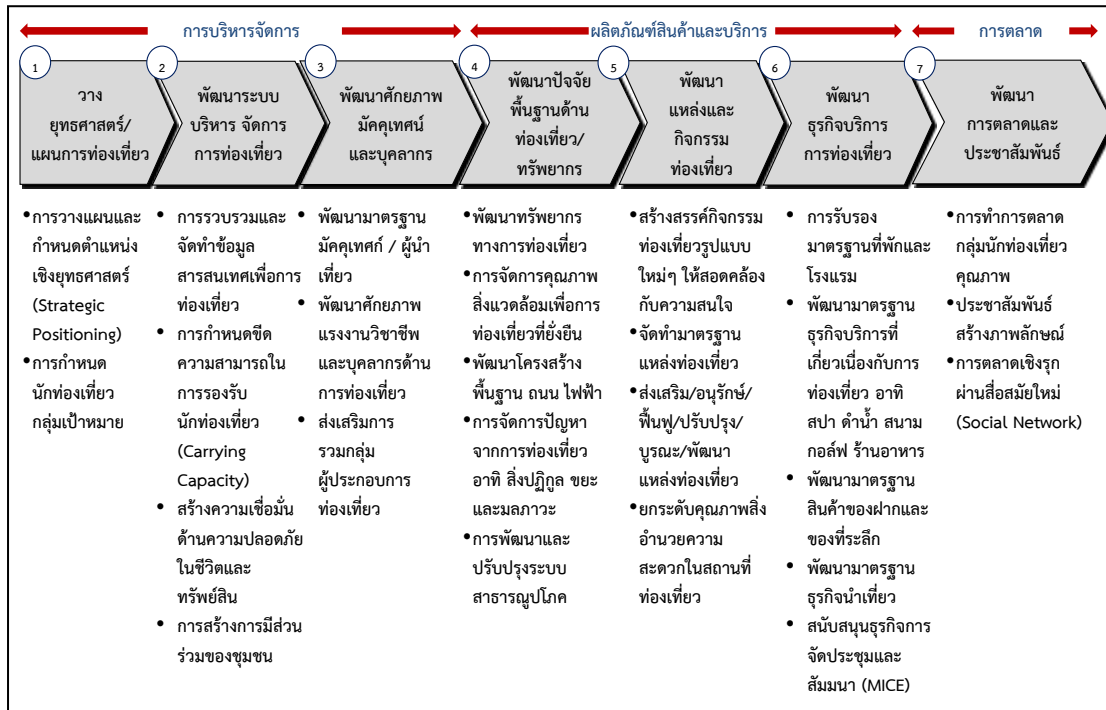
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 6 (Generic Value Chain : GVC 6) การบริการ และการท่องเที่ยว

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ไปจนถึงปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำขึ้นโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อกำหนดให้ทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศเป็นไปในทางเดียวกัน รวมถึงให้สอดคล้องกับสถานการณ์และการแข่งขันที่เกิดขึ้นในโลก ทั้งนี้ แผนยุทธศาสตร์ได้กำหนดกลยุทธ์ไว้ 6 กลยุทธ์ ซึ่งกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ได้แก่ กลยุทธ์ที่หนึ่ง การพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและปลอดภัย กลยุทธ์ที่สอง การส่งเสริมนักท่องเที่ยวคุณภาพให้เติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืน และกลยุทธ์ที่หก การพัฒนาระบบบริหารจัดการและพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

2) ยุทธศาสตร์พัฒนารัฐกิจท่องเที่ยว จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ 4 ประเด็น คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 กระตุ้นตลาดการท่องเที่ยวทั้งตลาดภายในและตลาดต่างประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาและพัฒนาศูนย์ท่องเที่ยว รวมถึงยกระดับคุณภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว เพื่อใช้เป็นฐานในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวไทย ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อสร้างโอกาสในการขยายตลาดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ และสร้างรายได้ให้แก่ธุรกิจท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว เพื่อสร้างความมั่นคงในทรัพยากรบุคคลทางการท่องเที่ยว จากการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว สามารถแบ่งได้เป็น 7 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 6

แผนภาพที่ 6 : GVC 6 การบริการ และการท่องเที่ยว

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านสังคม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านสังคม

การวิเคราะห์ประเด็นด้านสังคมครั้งนี้ ได้อาศัยกรอบตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย เป็นกรอบในการวิเคราะห์ เนื่องจากเป็นดัชนีที่ใช้ประเมินภาพรวมของการพัฒนาคนระดับจังหวัด เพื่อสะท้อนความไม่เท่าเทียมกันในระดับพื้นที่ โดยจะคัดเลือกจากประเด็นที่มีความสำคัญและมีผลกระทบต่อภาพรวมของการพัฒนาคน ชุมชน สังคม เพื่อเป็นกรอบในการประเมิน และวางแนวทางการพัฒนาสังคม ให้เกิดความเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

ดัชนีความก้าวหน้าของคนเป็นดัชนีรวม ประกอบด้วยดัชนีย่อย 8 ด้าน 40 ตัวชี้วัด ซึ่งแสดงวงจรชีวิตของคน เริ่มตั้งแต่เรื่องสุขภาพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ ตั้งแต่ลืมตาดูโลก ต่อจากนั้น คือ เรื่องการศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่สุดในวัยเด็กของทุกคน เมื่อสำเร็จการศึกษา คนเราจะทำงานเพื่อให้มีรายได้เพียงพอที่จะมีที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมที่ดี มีครอบครัวและชีวิตชุมชนที่ดี และท้ายที่สุด ทุกคนย่อมต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นและมีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกของสังคม แสดงดังแผนภาพที่ 7

แผนภาพที่ 7 : ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI)

สุขภาพ	• ประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัด คือ ทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ ประชากรที่เจ็บป่วย ประชากรที่พิการและ/หรือทุพพลภาพ ผู้ป่วยโรคจิตประสาท ประชากรที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ ประชากรที่ออกกำลังกาย และจำนวนประชากรต่อแพทย์
การศึกษา	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย อัตราการเข้าเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายคะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-Net ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และจำนวนนักเรียนต่อห้องระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ชีวิตการทำงาน	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ การว่างงาน การทำงานต่ำระดับ แรงงานที่มีประกันสังคม และการบาดเจ็บจากการทำงาน
รายได้	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ รายได้ของครัวเรือน สัดส่วนประชากรยากจน อัตราส่วนครัวเรือนที่มีหนี้ และค่าดัชนีความเสมอภาคของรายได้ (จินี)
ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม	• ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด คือ ครัวเรือนที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง ครัวเรือนที่มีผู้เย็นครัวเรือนที่ใช้เตาไฟฟ้าหรือเตาแก๊ส ประชากรที่ประสบภัยแล้ง และประชากรที่ประสบอุทกภัย
ชีวิตครอบครัวและชุมชน	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ เด็กที่ประสบภาวะยากลำบาก เด็กอายุ 15-17 ปี ที่ทำงานหัวหน้าครัวเรือนเดี่ยว ผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียว คดีอุกฉกรรจ์และสะท้อนขวัญที่ได้รับแจ้ง และการจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
การคมนาคมและการสื่อสาร	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ หมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดทั้งปี จำนวนยานยนต์จดทะเบียน อุบัติเหตุทางถนน ครัวเรือนที่มีโทรทัศน์ ประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือ และประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต
การมีส่วนร่วม	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ ผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวนองค์กรชุมชน ครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กรในท้องถิ่น และครัวเรือนที่มีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน

จากการศึกษาวิเคราะห์ถึงประเด็นที่สำคัญจากดัชนีดังกล่าวที่เป็นตัวสะท้อนถึงการพัฒนาและเสริมสร้างความมั่นคงของประชาชน สังคม และชุมชน และสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น สามารถแบ่งรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปได้เป็น 5 แบบ ดังนี้

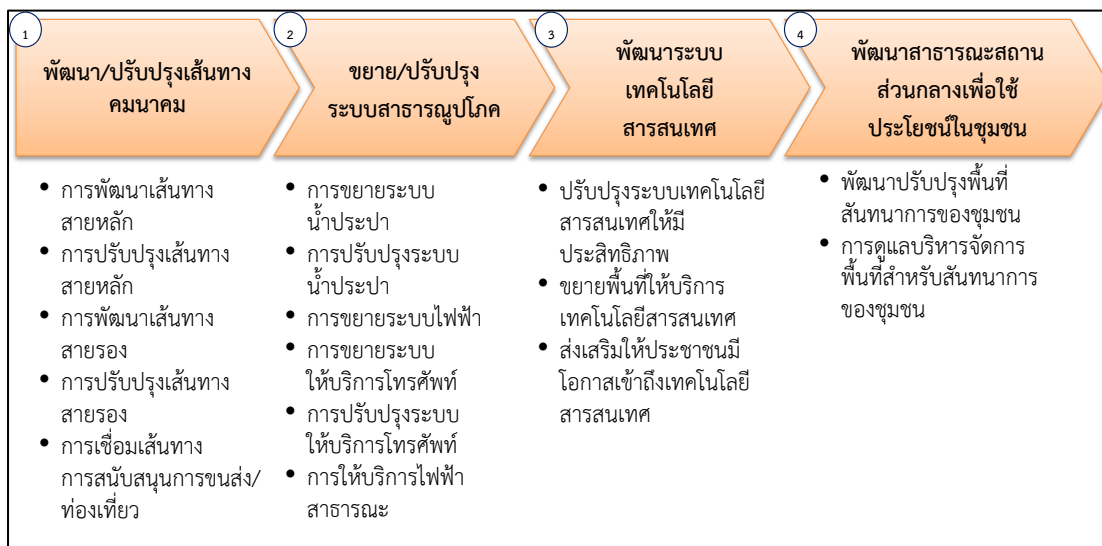
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 7 (Generic Value Chain : GVC 7) การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

โครงสร้างพื้นฐาน เป็นปัจจัยสำคัญในการเป็นฐานการพัฒนาต่อยอดไปยังเรื่องอื่นๆ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิต ความปลอดภัย เป็นต้น ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น ความต้องการโครงสร้างพื้นฐานมีทั้งในรูปแบบของ

- 1) ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมทั้งทางสายหลักและรอง พัฒนาเส้นทางคมนาคมใหม่ รวมถึงเส้นทางที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่
- 2) การปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค ขยายการให้บริการสาธารณูปโภค ไฟฟ้า น้ำประปา ให้สามารถเข้าถึงทุกครัวเรือน รวมถึงระบบไฟฟ้าสาธารณะที่จะเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของคนในชุมชน
- 3) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งในการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพของเทคโนโลยี และการขยายพื้นที่ให้บริการเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่เข้าถึงซึ่งข้อมูลข่าวสาร หรือการสื่อสารต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง เพราะข้อมูลข่าวสารเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งในการพัฒนาคน
- 4) การพัฒนาพื้นที่สาธารณประโยชน์ส่วนกลาง เพื่อให้ชุมชนได้อาศัยเป็นพื้นที่สันทนาการ ร่วมกัน

ซึ่งกรอบการพัฒนาต่างๆ เหล่านี้ จะเป็นกรอบในการกำหนดแนวทางการวางกลยุทธ์ หรือโครงการเพื่อวางแผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้พื้นที่ดังกล่าวได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ มีความสะดวกปลอดภัย ในการเดินทาง รวมถึงคุณภาพชีวิตพื้นฐานที่ดีขึ้นต่อไปได้ ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่ แบ่งได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 8

แผนภาพที่ 8 : GVC 7 การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

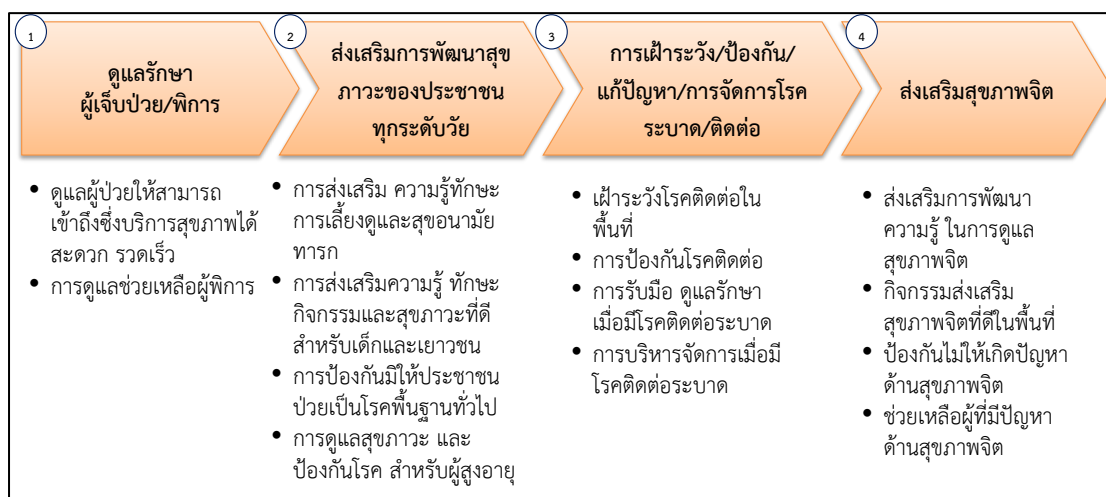
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 8 (Generic Value Chain : GVC 8) การพัฒนาสุขภาพ

ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ซึ่งทำให้เกิดการเข้าถึงซึ่งการรับบริการ ด้านสาธารณสุขเพิ่มมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามไม่ได้หมายความว่าประชาชนจะอยู่ในสภาวะสุขภาพดีในทุกคน หรือทุกพื้นที่ เนื่องจากปัจจุบันโรคภัยไข้เจ็บมีวิวัฒนาการแปรเปลี่ยนในหลายรูปแบบ เนื่องจากสิ่งแวดล้อมและรูปแบบการใช้ชีวิตของคนในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งจะมีนัยที่สำคัญต่อการเข้าสู่ความมั่นคงด้านสุขภาพ ดังนั้น ประเด็นหลักในด้านสุขภาพคือ

- 1) การดูแลผู้เจ็บป่วยให้สามารถเข้าถึงซึ่งการรักษาและฟื้นคืนสู่การมีสุขภาพดีอย่างครบถ้วน รวมถึงผู้พิการให้สามารถใช้ชีวิตได้เสมอเหมือนประชาชนคนปกติ
- 2) การส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย ป้องกันให้ประชาชนมีโอกาสนในการเจ็บป่วยให้น้อยที่สุด
- 3) การเฝ้าระวัง ป้องกัน หรือมีแนวทางบริหารจัดการด้านโรคระบาดหรือโรคติดต่อที่จะเข้ามาโดยไม่คาดคิด ให้พร้อมรับกับสถานการณ์ได้ทันห่วงที่
- 4) นอกจากสุขภาพกายแล้ว สุขภาพจิตก็เป็นปัจจัยชี้วัดถึงสุขภาพที่ดีของประชาชนปัจจัยหนึ่ง ดังนั้นการส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดีในชุมชนหรือการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพจิตนับเป็นประเด็นหนึ่งในการดูแลสุขภาพของประชาชนให้ครบวงจร

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าด้านการพัฒนาสุขภาพ แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลักแสดงดังแผนภาพที่ 9

แผนภาพที่ 9 : GVC 8 การพัฒนาสุขภาพ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 9 (Generic Value Chain : GVC 9) การสร้างสังคมการเรียนรู้

จากแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 ที่จัดทำขึ้นภายใต้กรอบทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 และสอดคล้องเชื่อมโยงกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552 - 2559) ตลอดจนสภาพปัญหาจากการจัดและพัฒนาศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในระยะที่ผ่านมา พบว่าปัจจุบันระบบการศึกษาทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนของไทย ยังมีปัญหาที่จำเป็นต้องปรับปรุงและพัฒนาทั้งด้านการส่งเสริมโอกาสทางการศึกษา ด้าน

คุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ตลอดจนการส่งเสริมให้เกิดการศึกษาเรียนรู้นอกห้องเรียนตลอดชีวิต ทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป ดังนั้นปัจจัยที่จะเป็นองค์ประกอบของกลยุทธ์ให้เกิดการต่อยอดในการพัฒนาการศึกษาในบทบาทของพื้นที่ จึงไม่ควรละเว้นในประเด็นต่างๆ เหล่านี้ เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

1) ลดปัญหาเด็กขาดโอกาสทางการศึกษา ยังมีปัญหาเด็กและเยาวชนขาดโอกาสทางการศึกษาเนื่องจากปัญหาครอบครัวและปัญหาเศรษฐกิจในหลายๆ พื้นที่ การส่งเสริมให้เด็กมีโอกาสเข้าถึงซึ่งการศึกษาและสร้างความเท่าเทียมกันทางการศึกษา จึงยังเป็นประเด็นสำคัญในปัญหาเด็กและเยาวชน

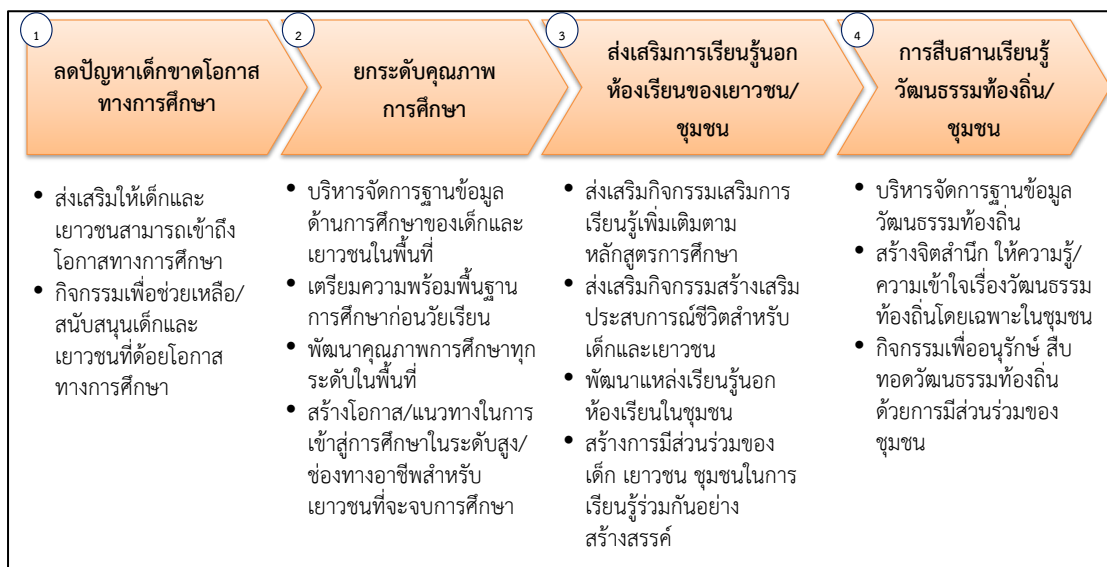
2) ยกระดับคุณภาพการศึกษา ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นด้วยการบริหารจัดการฐานข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่เพื่อให้ทราบถึงศักยภาพของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ เมื่อมีข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่แล้ว การเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางการศึกษาก่อนวัยเรียนก็จะเป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีให้กับเด็กก่อนเข้าสู่วัยเรียน ประเด็นสำคัญต่อไป คือ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในพื้นที่ร่วมกับหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบโดยตรง เนื่องจากในพื้นที่จะมีประเด็นปัญหาคุณภาพการศึกษาลึกซึ้งและไม่เหมือนกัน นอกจากนี้การสร้างโอกาสและแนวทางในการเข้าสู่การศึกษาในระดับสูงหรือสร้างช่องทางอาชีพสำหรับเยาวชนที่จะจบการศึกษาก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้เยาวชนที่ผ่านจากระบบการศึกษาแล้วออกไปเป็นบุคลากรที่สำคัญในการเข้าสู่การประกอบอาชีพการงานต่อไปในอนาคต

3) ส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียนของเยาวชน/ชุมชน เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยยกระดับศักยภาพของคนในพื้นที่ กิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมตามหลักสูตรการศึกษา การส่งเสริมกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชน การพัฒนาแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนในชุมชนซึ่งไม่เพียงแต่เด็กและเยาวชนเท่านั้น ประชาชนทั่วไปก็ควรได้รับการส่งเสริมให้ได้มีโอกาสเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา และสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ต้องสร้างการมีส่วนร่วมของเด็ก เยาวชน ชุมชนในการเรียนรู้ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์

4) วัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงอยู่ของชุมชน การสืบสานเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นหรือชุมชน เป็นประเด็นหนึ่งที่จะช่วยสร้างความสามัคคีผ่านการมีกิจกรรมจากวัฒนธรรมท้องถิ่นร่วมกัน รวมถึงเป็นการสร้างการเรียนรู้ถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ จากรุ่นสู่รุ่นในท้องถิ่น ดังนั้นจึงควรมี การบริหารจัดการฐานข้อมูลวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นเพื่ออนุรักษ์รักษาไว้ และสร้างจิตสำนึก ให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยเฉพาะในชุมชน การมีกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์ สืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชนทุกระดับวัย จะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยทำให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ร่วมกันได้

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ แบ่งออกได้ 4 กระบวนงานหลักแสดงดังแผนภาพที่ 10

แผนภาพที่ 10 : GVC 9 การสร้างสังคมการเรียนรู้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 10 (Generic Value Chain : GVC 10) การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ตัวชี้วัดด้านคุณภาพชีวิตที่สำคัญที่เป็นปัจจัยพื้นฐานไปสู่เรื่องอื่นๆ คือ ปัจจัย 4 โดยองค์ประกอบสำคัญของปัจจัย 4 นั้น มีพื้นฐานมาจากเรื่องของเศรษฐกิจ และความปลอดภัย ทั้งด้านร่างกายและทรัพย์สิน นอกจากนี้แล้วการมีรากฐานของครอบครัวที่อบอุ่นก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้ปัจเจกชนมีชีวิตที่มีคุณภาพได้อย่างสมบูรณ์ สำหรับประเด็นสำคัญที่จะสะท้อนคุณภาพชีวิตและครอบครัวนั้น ประกอบไปด้วย

1) การจัดการแรงงานในพื้นที่ เป็นตัวชี้วัดด้านรายได้ของประชาชน ดังนั้น การเข้าไปเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้ประชาชนในพื้นที่ ประกอบไปด้วย การลดปัญหาการว่างงานในพื้นที่ ลดปัญหาการขาดแคลนแรงงานในพื้นที่ เนื่องจากบางพื้นที่อาจมีปัญหการว่างงานและการขาดแคลนแรงงานไปพร้อมกัน เนื่องจากความรู้ความสามารถของแรงงานไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด การดูแลสุขภาวะของแรงงานในสถานประกอบการ การลดอุบัติเหตุของแรงงานในสถานประกอบการ นอกจากนี้ การส่งเสริมกิจกรรมเสริมสร้างรายได้แรงงานก็เป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้เกิดรายได้ที่เพิ่มขึ้นให้กับแรงงานในชุมชนได้

2) การส่งเสริมพัฒนาอาชีพและรายได้ การให้ความรู้และทักษะให้ชุมชนมีอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้ หรือการสร้างอาชีพที่เหมาะสมกับชุมชนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ สิ่งแวดล้อมก็จะทำให้ชุมชนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้อย่างสอดคล้องกับความสามารถ ชีวิต และความเป็นอยู่ได้ นอกจากนี้การให้ความรู้ด้านการบริหารจัดการทางการเงินหรือจัดกิจกรรมส่งเสริมการออมในชุมชน ก็จะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ประชาชนในชุมชนสามารถมีสถานภาพทางเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพได้

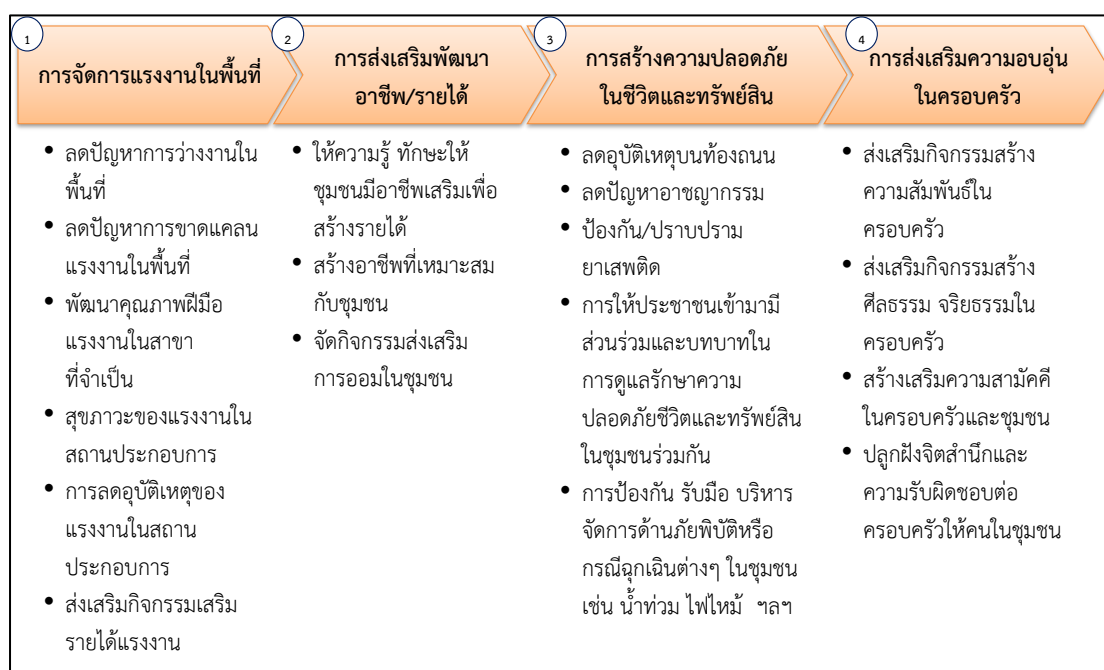
3) การสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเป็นตัวชี้วัดสำคัญในด้านคุณภาพชีวิตของคน สำหรับประเทศไทยปัญหาความไม่ปลอดภัยในประเด็นชีวิตและทรัพย์สินในด้านต่างๆ ที่เป็นประเด็นสำคัญ ได้แก่ อุบัติเหตุบนท้องถนน อาชญากรรม ยาเสพติด ดังนั้น การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและมีบทบาทในการดูแลรักษาความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนร่วมกัน จึงเป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างความสามัคคีและรับผิดชอบ ในสังคมร่วมกัน รวมถึงการมีแผนงานป้องกัน รับมือ

บริหารจัดการด้านภัยพิบัติหรือกรณีฉุกเฉินต่างๆ ในชุมชน เช่น น้ำท่วม ไฟไหม้ ฯลฯ ที่อาจเกิดขึ้นได้ โดยไม่สามารถทราบล่วงหน้า ก็เป็นประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่ง ที่สะท้อนให้เห็นถึงการวางแผน เพื่อคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่

4) การส่งเสริมความอบอุ่นในครอบครัวนั้นเป็นปัจจัยส่งเสริมให้คุณภาพชีวิตในระดับปัจเจกมีคุณภาพยิ่งขึ้น ดังนั้น การส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว การส่งเสริมกิจกรรมสร้างศีลธรรม จริยธรรมในครอบครัว สร้างเสริมความสามัคคีในครอบครัวและชุมชน รวมถึงการปลูกฝังจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อครอบครัวให้คนในชุมชน จึงเป็นประเด็นที่ไม่ควรละเลย เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนในพื้นที่

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 11

แผนภาพที่ 11 : GVC 10 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 11 (Generic Value Chain : GVC 11) การสร้างความมั่นคงชายแดน

ในประเด็นทางสังคมของพื้นที่จังหวัดที่เป็นพื้นที่ชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านนั้น นอกจากประเด็นด้านเศรษฐกิจที่จะสามารถเป็นช่องทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านแล้ว ประเด็นด้านสังคม ไม่ว่าจะเป็นเชิงพื้นที่ แรงงาน หรือความปลอดภัย ก็เป็นสิ่งที่สำคัญที่ต้องมีการวางยุทธศาสตร์ เพื่อสร้างความมั่นคงและปลอดภัย รวมถึง การรักษาระดับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านให้ราบรื่น และร่วมกันพัฒนาให้เกิดประโยชน์ร่วมกันได้

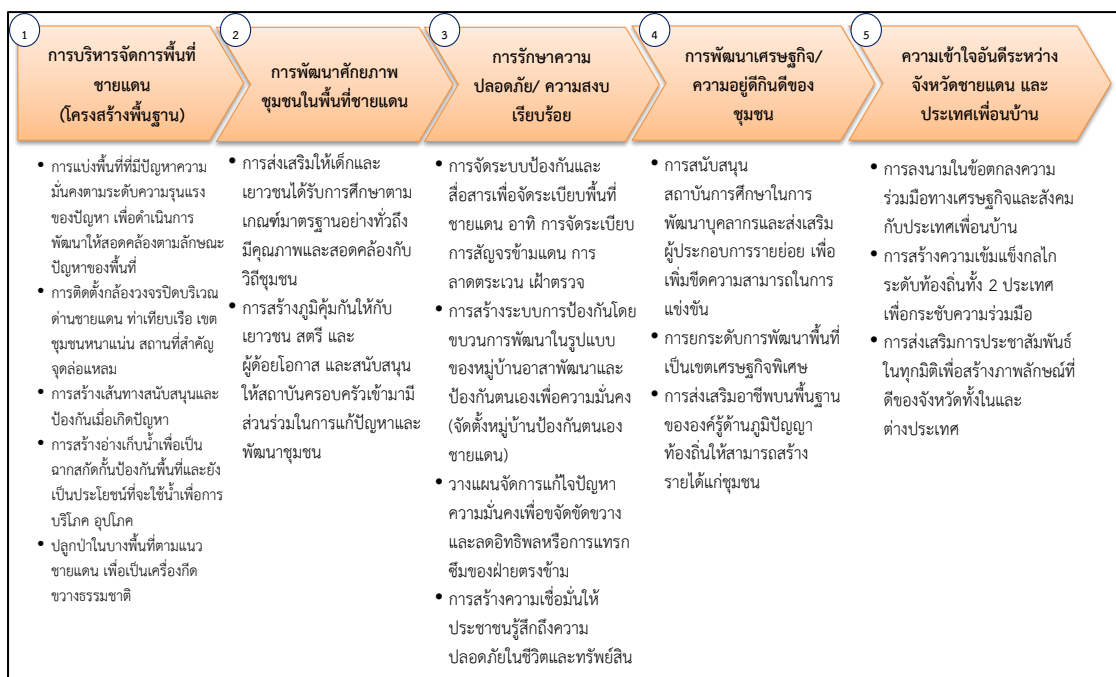
1) การบริหารจัดการพื้นที่ชายแดน โดยการแบ่งพื้นที่ที่มีปัญหาความมั่นคงตามระดับความรุนแรงของปัญหา เพื่อดำเนินการพัฒนาให้สอดคล้องตามลักษณะปัญหาของพื้นที่ สร้างระบบการป้องกันโดยขบวนการพัฒนาในรูปแบบของหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเองเพื่อความมั่นคง จัดระบบป้องกันและสื่อสารเพื่อจัดระเบียบพื้นที่ชายแดน อาทิ การจัดระเบียบการสัญจรข้ามแดน การลาดตระเวน ฝ้าตรวจ เป็นต้น

2) การพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานและคนในพื้นที่ชายแดน โดยการพัฒนาคน ชุมชน พื้นที่ ด้วยการมีส่วนร่วม การสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชน หมู่บ้านชายแดน เพื่อร่วมกัน สอดส่องดูแลพื้นที่ชายแดน เฝ้าระวังการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลในกรณีของแรงงาน หรือการเข้ามาอาศัยอยู่ในเขตแดนไทยของประชาชนจากประเทศเพื่อนบ้าน การจัดระบบ/ระเบียบ พื้นที่ทำกินในบริเวณพื้นที่ทับซ้อนหรือพื้นที่ใกล้เขตแดน

3) ประเด็นสุดท้ายคือ การสร้างความสัมพันธ์ระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยการสร้างความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือด้านต่างๆ ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ชายแดน การพัฒนาความร่วมมือเศรษฐกิจและการค้า โดยเฉพาะการค้าระดับประชาชน การสร้างความเข้มแข็ง กลไกระดับท้องถิ่นทั้ง 2 ประเทศ เพื่อกระชับความร่วมมือ ซึ่งประเด็นต่างๆ เหล่านี้จะเป็นยุทธศาสตร์ สำคัญในการลดปัญหาพื้นที่ชายแดนและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหา ชายแดนต่างๆ ร่วมกันในระดับท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างความมั่นคงชายแดน แบ่งออกได้ 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 12

แผนภาพที่ 12 : GVC 11 การสร้างความมั่นคงชายแดน

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำหรับการวิเคราะห์ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมนั้น ตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย ได้กล่าวถึงความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อมว่าเป็นหนึ่งในประเด็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาทั้งในระดับบุคคลและระดับพื้นที่ ซึ่งปัจจัยคุกคามต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ภัยธรรมชาติ ป่าไม้ ทะเล น้ำมลภาวะของเสีย อันจำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบบนพื้นฐานการดำเนินงานแบบบูรณาการ

การวางแผนการจัดกลุ่มของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมครั้งนี้ จึงได้ยึดเอากรอบจากรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 ดังกล่าว¹ เป็นฐานในการวิเคราะห์หาประเด็นสำคัญ รวมถึงให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้ข้อมูลระดับยุทธศาสตร์จากหน่วยงานหลักในการบริหารจัดการทรัพยากรของประเทศ คือ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาทิ

- 1) แผนแม่บทการฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าและระบบนิเวศ (25 ลุ่มน้ำ) (ภายใต้ยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เงินกู้ 350,000 ล้านบาท)
- 2) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2555 - 2559
- 3) แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 12 (Generic Value Chain : GVC 12) การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

กรอบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ของดิน ป่าไม้ และทรัพยากรธรรมชาติทะเลและชายฝั่ง เป็นแนวทางปฏิบัติเดียวกัน ดังนี้

- 1) การป้องกันและแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ ด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า ป้องกันการพังทลายของดิน ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเล เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกัน ดูแลป่าไม้ พื้นดิน และทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ทั้งชายฝั่งและใต้น้ำทะเล ป้องกันการบุกรุกพื้นที่ป่า และทรัพยากรชายฝั่งทะเลไม่ให้เสื่อมโทรม
- 2) การฟื้นฟูและปรับปรุงคุณภาพดินโดยเฉพาะในพื้นที่เกษตรกรรม การฟื้นฟูสภาพป่าระบบนิเวศเพื่อให้ทรัพยากรสามารถพึ่งพาอาศัยกันได้อย่างยั่งยืน ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่าย

¹ รายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย (หรือ UNDP) ได้กล่าวสรุปถึงความสำคัญของ “ความเสี่ยงต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม” ว่า “ความเสี่ยงเหล่านี้เกิดขึ้นได้หลายรูปแบบ บ้างเกิดจากความไม่มั่นคงทางกายภาพของสิ่งแวดล้อม รวมถึงภัยธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหว คลื่นสึนามิ และการเปลี่ยนแปลงอื่นๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศในแต่ละปี ซึ่งทำให้เกิดภัยแล้ง น้ำท่วม และอื่นๆ ความเสี่ยงรูปแบบที่สอง คือ การเปลี่ยนแปลงอุปสงค์อุปทานของทรัพยากรอันเนื่องมาจากการเติบโตของประชากรและเทคโนโลยีใหม่ และการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ เช่น พื้นที่ป่าไม้ลดลง น้ำสะอาดหายากขึ้น และการตกตวงใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เช่น ปลาในทะเล ในอัตราที่มากเกินไป ความเสี่ยงรูปแบบที่สาม เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมซึ่งมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การพัฒนาเป็นชุมชนเมืองทำให้เกิดปัญหามลพิษทางอากาศ หรืออุตสาหกรรมก่อให้เกิดของเสียปริมาณมหาศาล สุดท้าย คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากความขัดแย้งในการแย่งชิงทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด จากการขยายตัวของความเป็นเมือง” กรอบแนวคิดเหล่านี้เป็นหนึ่งในกรอบความคิดของคณะทำงานที่ปรึกษาในการกำหนดรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปให้ครอบคลุมประเด็นสำคัญทั้งหมด

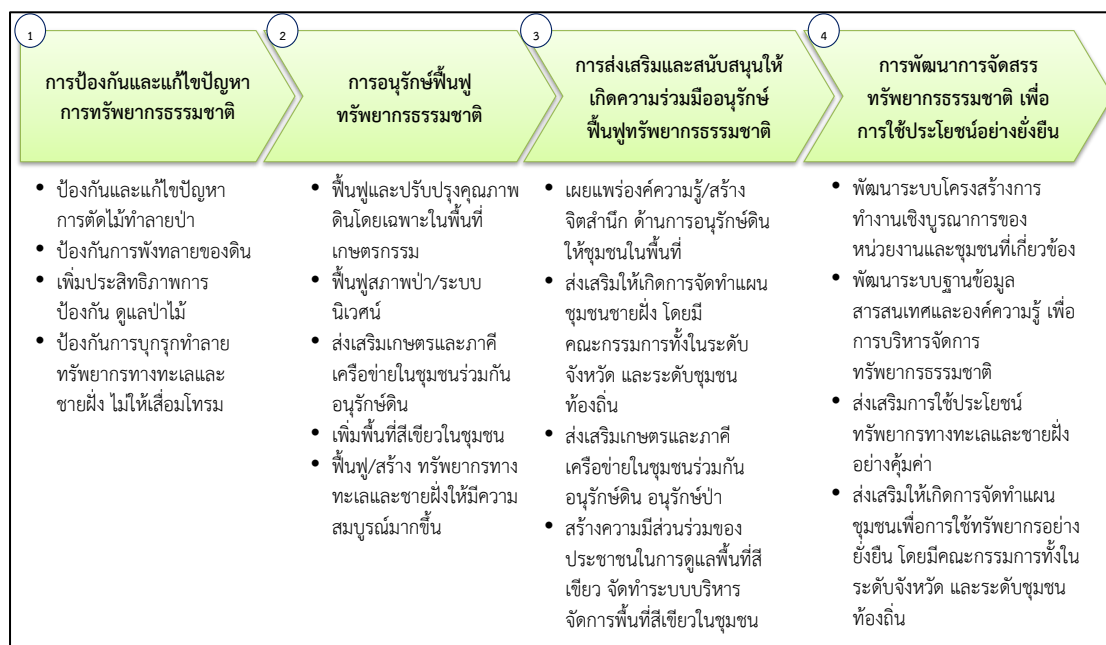
ในชุมชนให้มีส่วนร่วมกันอนุรักษ์ดิน การเพิ่มพื้นที่สีเขียวของป่าไม้และต้นไม้ในชุมชน ฟื้นฟูและสร้างทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

3) การส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยเริ่มจากการเผยแพร่องค์ความรู้และสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้ชุมชนในพื้นที่ ส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนชายฝั่ง โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่ายในชุมชนร่วมกันอนุรักษ์ดิน อนุรักษ์ป่า สร้างความมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลพื้นที่สีเขียว จัดทำระบบบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวในชุมชน

4) พัฒนาจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยเฉพาะการสร้างและพัฒนาระบบโครงสร้างการทำงานเชิงบูรณาการของหน่วยงานและชุมชนที่เกี่ยวข้อง พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและองค์ความรู้ เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างคุ้มค่า รวมถึงการส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนเพื่อการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) โดยแบ่งออกเป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 13

แผนภาพที่ 13 : GVC 12 การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 13 (Generic Value Chain : GVC 13) การบริหารจัดการน้ำ

ทรัพยากรน้ำนอกจากปัญหาน้ำเสีย ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญสำหรับทรัพยากรน้ำของไทยที่มีการสะสมกันมานาน จากปัจจัยทางด้านโรงงานอุตสาหกรรม บ้านพักอาศัยและชุมชน หรือในภาคเกษตรเองก็ตาม ปัจจุบันยังมีอีกประเด็นหนึ่งที่ต้องให้ความสำคัญในการแก้ไขอย่างจริงจัง คือ ปัญหาน้ำท่วมและภัยแล้ง ซึ่งที่ผ่านมาได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าประเทศไทยต้องมีแผนสำหรับการบริหารจัดการน้ำอย่างจริงจังและบูรณาการทุกภาคส่วน เนื่องจากเรื่องแหล่งน้ำนั้นเป็นประเด็นที่ครอบคลุมในหลายภาคส่วนทั้งในเชิงพื้นที่และเชิงภารกิจ หน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน แนวทางของห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำที่ยั่งยืนนั้น ในกรอบการศึกษาครั้งนี้ มีดังนี้

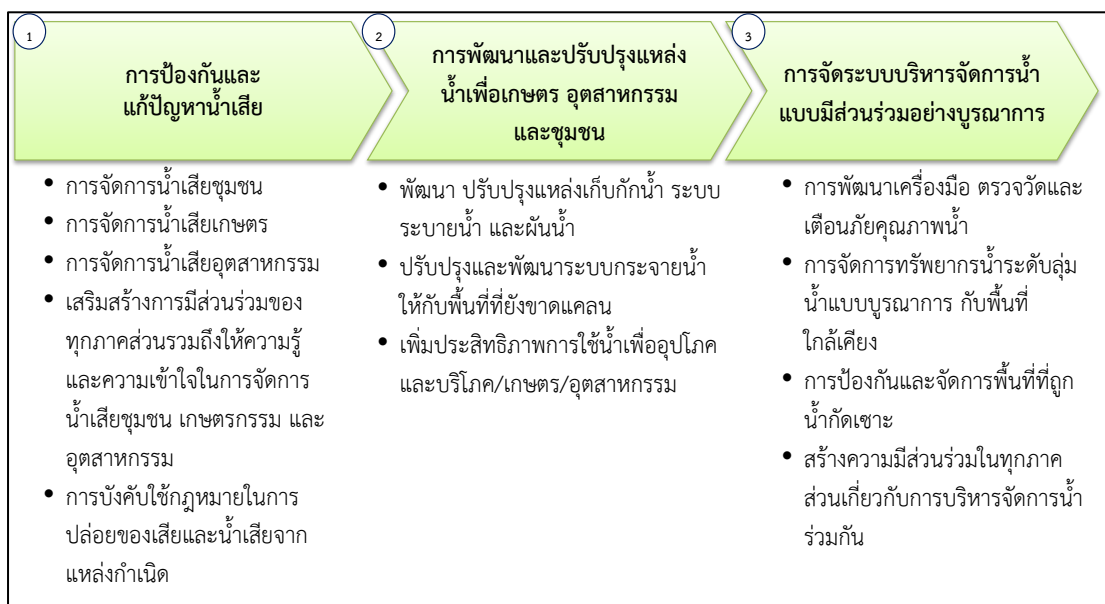
1) การป้องกันและแก้ไขปัญหา น้ำเสีย ด้วยการจัดการน้ำเสียชุมชน/เกษตร/อุตสาหกรรม การป้องกันโดยการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนรวมถึงให้ความรู้และความเข้าใจในการจัดการน้ำเสียชุมชน เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายในการปล่อยของเสีย และน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด

2) การพัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และชุมชน ในหลายๆ รูปแบบ อาทิการพัฒนา ปรับปรุงแหล่งเก็บกักน้ำ ระบบระบายน้ำ และการผันน้ำ ปรับปรุงและพัฒนา ระบบกระจายน้ำให้กับพื้นที่ที่ยังขาดแคลน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำเพื่ออุปโภค บริโภค ในการเกษตร และอุตสาหกรรม เป็นต้น

3) การจัดระบบบริหารจัดการน้ำด้วยการมีส่วนร่วมอย่างบูรณาการ ด้วยการพัฒนา เครื่องมือ ตรวจวัดและเตือนภัยคุณภาพน้ำ การจัดการทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำแบบบูรณาการกับ พื้นที่ใกล้เคียง การป้องกันและจัดการพื้นที่ที่ถูกน้ำกัดเซาะ การสร้างความมีส่วนร่วมในทุกภาคส่วน เกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำร่วมกัน

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำ แบ่งออกเป็น 3 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพแผนที่ 14

แผนภาพที่ 14 : GVC 13 การบริหารจัดการน้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 14 (Generic Value Chain : GVC 14) การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

การบริหารจัดการเพื่อให้เกิดสิ่งแวดล้อมที่ดีนั้นมีหลายประเด็นที่สำคัญ ทั้งในเรื่องของมลพิษทางอากาศ เสียง กลิ่น และเพื่อให้การดำเนินงานครอบคลุมทั้งในด้านการป้องกันและพัฒนา จึงได้วางกรอบการศึกษา ดังนี้

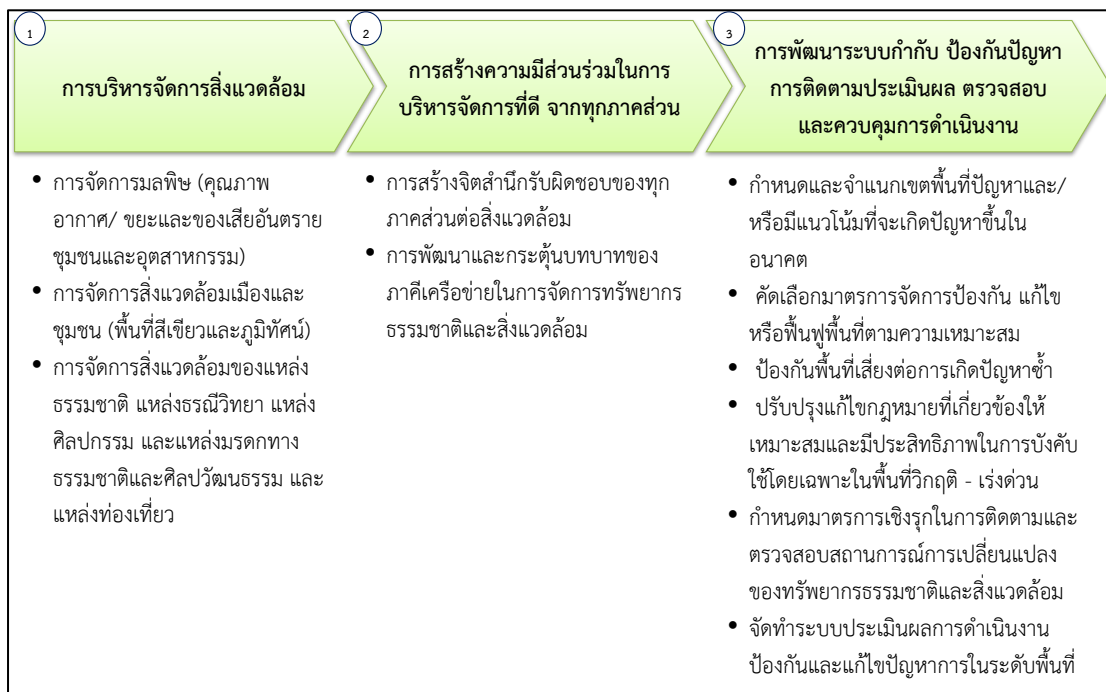
1) การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและบูรณาการในทุกมิติ ควรเริ่มจากการจัดการมลพิษ (คุณภาพอากาศ/ขยะ และของเสียอันตรายชุมชน และอุตสาหกรรม) การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชน (พื้นที่สีเขียวและภูมิทัศน์) การจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งธรรมชาติ แหล่งธรณีวิทยาแหล่งศิลปกรรม และแหล่งมรดกทางธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

2) สร้างความร่วมมือในการบริหารจัดการที่ดี จากทุกภาคส่วน ด้วยการสร้างจิตสำนึกรับผิดชอบของทุกภาคส่วนต่อสิ่งแวดล้อม การพัฒนาและกระตุ้นบทบาทของภาคีเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และรับผิดชอบต่อร่วมกัน

3) การพัฒนาระบบกำกับ ป้องกันปัญหา การติดตาม/ประเมินผล ตรวจสอบ และควบคุมการดำเนินงาน ด้วยการกำหนดและจำแนกเขตพื้นที่ปัญหาและ/หรือมีแนวโน้มที่จะเกิดปัญหาขึ้นในอนาคต จากนั้นคัดเลือกมาตรการจัดการป้องกัน แก้ไข หรือฟื้นฟูพื้นที่ตามความเหมาะสม วางแผนป้องกันพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาซ้ำ และท้ายที่สุดคือการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการบังคับใช้ โดยเฉพาะในพื้นที่วิกฤติ/เร่งด่วน กำหนดมาตรการเชิงรุกในการติดตามและตรวจสอบสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ทราบสถานะและวางแผนรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา และเพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาและพัฒนาอย่างบูรณาการและยั่งยืนควรจัดทำระบบประเมินผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหในระดับพื้นที่

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี แบ่งออกเป็น 3 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 15

แผนภาพที่ 15 : GVC 14 การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

ภาคผนวก ข

ตารางเปรียบเทียบตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะ
(Smart Province)

ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (P : Gross Provincial Product)			
ตัวชี้วัดที่ 1 : ผลผลิตมวลรวมเพิ่มขึ้น			
1. การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง, ภูมิภาค, ท้องถิ่น)			
2. การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น		อยุธยา	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการลงทุนภาคอุตสาหกรรมการค้าและบริการ
		นนทบุรี	มูลค่าการค้าการลงทุนเพิ่มขึ้น
		นครพนม	อัตราการขยายตัวภาคการค้าการลงทุนในจังหวัด
3. คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น	อัตราการย้ายถิ่น		
	อัตราการย้ายถิ่นสุทธิ		
	ร้อยละของการย้ายถิ่น จำแนกตามสาเหตุการย้ายถิ่น		
2. รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี ของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (I : Per Capita Income)			
ตัวชี้วัดที่ 2 : รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)	ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้ (ต่อ)	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	ร้อยละของพนักงาน		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
2. การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)	จำนวนอาคารโรงงานที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างใหม่ (หลัง)		
	อัตราการขยายตัวของผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ก่อสร้างอาคารโรงงานใหม่		
	อัตราการขยายตัวของสิ่งก่อสร้างอาคารโรงงานใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการขยายตัวของพื้นที่ก่อสร้างอาคารโรงงานใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน		
3. การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชากร 6 ปีขึ้นไปที่เคยจองหรือซื้อสินค้า และบริการทางอินเทอร์เน็ต		
	มูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (ล้านบาท)		
	มูลค่ารายรับของการประกอบธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ	บึงกาฬ อุดรธานี	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้า
4. จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไปที่เดินทางท่องเที่ยว		
	จำนวนครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคนต่อปีเดินทางท่องเที่ยว		
	ค่าใช้จ่ายในการเดินทางต่อครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคน	สิงห์บุรี	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของนักท่องเที่ยว
5. จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
3. การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (D : Distribution of Income)			
ตัวชี้วัดที่ 3 : การกระจายรายได้เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบล สหกรณ์เทศบาล และสหกรณ์จังหวัด			
2. การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น			
3. การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์ เพิ่มขึ้น			
4. การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล่างสู่บน และบนสู่ล่าง เพิ่มขึ้น			
5. การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละ จังหวัด และภูมิภาคอาเซียน เพิ่มขึ้น			
4. ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (H : Gross Happiness Index)			
ตัวชี้วัดที่ 4 : ดัชนีความผาสุกเพิ่มขึ้น			
1. สุขภาพแข็งแรง	สุขภาพกาย		
	ร้อยละของผู้ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือนก่อนวัน สัมภาษณ์		
	จำนวนครั้งเฉลี่ยที่ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือน ก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของผู้ได้รับบาดเจ็บระหว่าง 1 เดือนก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ ด้วยตนเองที่เป็นโรคเบาหวาน		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ ด้วยตนเองที่เป็นโรคความดันโลหิตสูง		
	ร้อยละของประชากรที่มีการตรวจสุขภาพประจำปี		
	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรที่อายุ 60 ปี		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สุขภาพแข็งแรง (ต่อ)	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรแรกเกิด		
	ร้อยละของผู้สูงอายุที่สามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องมีคน/อุปกรณ์ช่วย จำแนกตามประเภทกิจกรรม		
	<u>สุขภาพจิต</u>		
	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	<u>พฤติกรรมสุขภาพ</u>		
	ร้อยละของผู้สูบบุหรี่		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	อายุเฉลี่ยที่เริ่มสูบบุหรี่ (ปี)		
	จำนวนบุหรี่ที่สูบเฉลี่ยต่อวันต่อคน (มวน)		
	ร้อยละของผู้ดื่มสุรา		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 11 ปีขึ้นไป ที่ออกกำลังกาย		
	จำนวนวันเฉลี่ยที่ออกกำลังกายต่อสัปดาห์ (ไม่รวมไม่สม่ำเสมอ)		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป จำแนกตามความถี่ในการทานอาหารในแต่ละกลุ่มต่อสัปดาห์ (มีประโยชน์)		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป ที่บริโภคอาหารมื้อหลักครบ 3 มื้อ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. มีความรู้สอดคล้องกับทักษะ	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานต่ำกว่าระดับด้านการศึกษา		
3. ใช้ชีวิตแบบพอเพียง	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย		
4. ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน
		สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
5. มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น	ร้อยละของครัวเรือนที่มีที่อยู่อาศัยเป็นวัสดุถาวร		
	ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีส้วมถูกสุขลักษณะ		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำดื่มสะอาด		
	สัดส่วนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้	ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้าภูมิภาค
		เลย	การเข้าถึงไฟฟ้า (ร้อยละ)
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
6. มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่เก็บออมเงิน		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
7. ไม่มีหนี้สิน	สัดส่วนครัวเรือนที่เป็นหนี้		
	อัตราส่วนหนี้สินต่อรายได้		
8. มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ	ร้อยละของประชากรที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย และที่ดิน		
	ร้อยละของผู้ถือครองทำการเกษตรที่เป็นเจ้าของเนื้อที่ถือครอง		
9. มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้า		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำประปา	เลย	การเข้าถึงน้ำประปา
		บุรีรัมย์	ครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปาเพิ่มขึ้น
10. มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน	ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปา
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีแหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายในชุมชน/หมู่บ้าน		
11. อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี			
12. มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน			
13. ไม่มีความผิด			
14. ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
15. ได้รับการบริการของรัฐที่ดี	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
	- บัตรประกันสุขภาพ (บัตรทอง)		
	- ประกันสังคม/กองทุนเงินทดแทน	ปัตตานี	ร้อยละของสัดส่วนผู้อยู่ในระบบประกันสังคมเพิ่มขึ้น
		เลย	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		บุรีรัมย์	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		สุรินทร์	ร้อยละของประชาชนที่อยู่ในระบบประกันสังคม
		กำแพงเพชร	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		อุทัยธานี	ร้อยละของกำลังแรงงานที่อยู่ในระบบประกันสังคม
	- สวัสดิการข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ		
16. ได้รับการคุ้มครองรักษาสีห์	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
	ร้อยละของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ		
	ร้อยละของคนที่ได้เบี้ยคนพิการ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 - 15 ปี ที่เข้ารับการศึกษภาคบังคับ (ม.ต้น)		
17. มีจิตอาสา	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือแม้ไม่ใช่ญาติ		
18. เลี้ยงลูกได้ดี	ขณะตั้งครรภ์		
	ร้อยละของสตรีที่ฝากครรภ์		
	ร้อยละของสตรีอายุ 15 - 49 ปี ที่ได้รับการดูแลระหว่างตั้งครรภ์โดยผู้มีความชำนาญ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของสตรีตั้งครรภ์ที่ได้รับการตรวจครรภ์อย่างน้อย 1 ครั้ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่มีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับประทานยาบำรุงเลือด (ยาธาตุเหล็ก) ตามแพทย์สั่ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับการตรวจเลือดเพื่อหาการติดเชื้อ HIV		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) ที่สามีได้รับคำแนะนำและความรู้เกี่ยวกับการดูแลแม่และบุตรจากบุคลากรสาธารณสุข		
	การคลอด		
	ร้อยละของสตรีสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่คลอดโดยผู้มีความชำนาญ		
	ร้อยละของสตรีที่คลอดบุตรโดยบุคลากรทางสาธารณสุข		
	ร้อยละของหญิงอายุ 15 - 49 ปี ที่มีบุตรคนสุดท้องที่ยังมีชีวิตอยู่อายุ 2 - 11 เดือนได้รับการดูแลหลังคลอดครบ 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	วัยทารก		
	ร้อยละของทารกที่มีน้ำหนักแรกคลอดต่ำ		
	ร้อยละของทารกอายุ 0 - 5 เดือน ที่ดื่มนมแม่อย่างเดียว		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของทารกแรกเกิดอายุ 2 - 11 เดือน ที่รับการดูแลหลังคลอด 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	อัตราการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียว (เฉพาะเด็กอายุต่ำกว่า 6 เดือน)		
	ร้อยละของเด็กอายุ 12 - 23 เดือนที่ได้รับวัคซีนป้องกันโรค		
	ร้อยละของสตรีที่ให้นมลูกภายในชั่วโมงแรกหลังคลอด		
	วัยเด็ก/วัยรุ่น		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนอายุ 3 - 24 ปี ที่กำลังเรียนในระบบ		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนที่ไม่เรียนต่อ		
	อัตราการอ่านหนังสือของประชากร		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		
	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่ไม่ได้อยู่กับพ่อและแม่		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่เป็นเด็กกำพร้า		
	ดัชนีพัฒนาการของเด็กปฐมวัย		
19. ครอบครัวอบอุ่น	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปี ที่อยู่อาศัยกับพ่อแม่		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
20. จิตใจเบิกบาน	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	ร้อยละของประชากรที่มีคะแนนสุขภาพจิตสูงกว่าคนทั่วไป		
5. ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง (E : Government Expense)			
ตัวชี้วัดที่ 5 : ค่าใช้จ่ายการบริหารงานลดลง			
1. บุคลากร			
2. มอบอำนาจและกระจายอำนาจ			
3. ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง			
4. ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์			
5. ลดการเดินทาง			
6. ลดเวลาการปฏิบัติ			
7. จ้างงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน (Outsource - Contact out - PPP)			
8. ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร			

ตัวชี้วัดสังคมคุณภาพ (PARKS)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สันติภาพและสันติสุข คือ เป้าหมายร่วม : Peaceful			
1. P : สันติสุข คือ เป้าหมาย			
1. เข้าใจในสัจธรรมทุกคนเป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น			
2. เชื่อในกฎแห่งกรรม			
3. ยอมรับความแตกต่างในสถานะ			
4. สามัคคีและความพร้อมเพรียงกัน			
5. โอบอ้อมอารี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือแม่ไม่ไยญาติ		
6. ปลอดภัยเสพติด และอบายมุข	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีแหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายในชุมชน/หมู่บ้าน		
7. ปลอดภัยอาชญากรรม และโจรผู้ร้าย	ร้อยละของการประสบเหตุอาชญากรรม	ลพบุรี	ร้อยละของการจับกุมผู้กระทำความผิดในคดีร้ายแรง
8. มีความกตัญญู และรักถิ่น	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ตอบแทนผู้มีพระคุณหรือช่วยเหลือเรา		
9. ร่วมกันรับผิดชอบให้สังคมอยู่ได้ เราจึงจะอยู่ได้	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ทิ้งขยะในที่สาธารณะ		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน/หมู่บ้าน		
10. ตระหนักถึงการไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไปที่ไม่แข่งคิว		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. ปรับตัว คือ สิ่งที่ต้องกระทำ : Adjustment			
2. A : ทุกคนต้องปรับตัวเพื่อรักษาสันติสุข			
1. กำหนดกฎและวัฒนธรรมในการอยู่ร่วมกัน			
2. ยอมรับผิดและแก้ไขปรับปรุง			
3. มีความกรุณาและให้อภัย	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงจัง		
4. มีความเมตตาและให้ความช่วยเหลือ	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเกี่ยวกับเงินบริจาคเพื่อสาธารณกุศลของศาสนาพุทธต่อคนต่อปี (บาท)		
5. ชื่นชมยินดีในความสำเร็จของเพื่อนบ้าน			
6. มีความสงบกาย สงบใจ และยอมรับกับทุกขัณขัที่ประสบ	ร้อยละของประชากรที่เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา		
7. เอาใจเขามาใส่ใจเรา ไม่เอาแต่ใจตนเอง			
8. มีการประนีประนอมและใช้สันติวิธี			
9. ไม่หุบปาก กล้าเผชิญความจริง ทุกอย่างพูดจากันได้			
10. ทุกปัญหามีทางออกด้วยสันติวิธี ถอยกันคนละก้าว			
3. เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน : Reason			
3. R : ใช้เหตุผลยึดความถูกต้อง			
1. ยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก			
2. ใช้หลักประชาธิปไตยเคารพเสียงส่วนใหญ่			
3. ไม่ละเลยเสียงส่วนน้อย ปรับความเข้าใจ ให้ความช่วยเหลือเยียวยา			
4. ค้นหาสาเหตุ แก้ไขปัญหาให้ตรงจุด			
5. ยอมรับความเห็นที่แตกต่าง			
6. ค้นหาข้อมูล วิเคราะห์ หาทางออก และประเมินผลกระทบ			
7. ให้ความรู้และโอกาสแก่ทุกฝ่ายโดยเท่าเทียมกัน			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
8. เคารพในสิทธิของแต่ละบุคคล			
9. ประเมินสถานการณ์และวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรค อยู่ตลอด			
10. ชี้แจงข้อมูลและประชุมร่วมกันอยู่เป็นเนืองนิจ			
4. เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต : Knowledge			
4. K : หมั่นศึกษาหาความรู้และเป็นผู้ใฝ่การเรียนรู้			
1. จำนวนและระดับการอ่านออกเขียนได้ภาษาไทย	ร้อยละของประชากรที่อ่านออกเขียนได้		
2. จำนวนและระดับการศึกษาในแต่ละชั้น	ร้อยละของประชากร จำแนกตามระดับการศึกษา		
3. จำนวนและระดับการพูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ	ร้อยละของประชากรที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้		
	ร้อยละของประชากรที่สามารถอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้		
4. จำนวนและระดับการใช้ Internet	ร้อยละของประชากรที่ใช้อินเทอร์เน็ต	นครนายก	อัตราการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตของประชาชน เพิ่มขึ้น
		ระนอง	ร้อยละของประชากรที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต
		เลย	อัตราการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของประชากร (ร้อยละ)
5. จำนวนและระดับการศึกษาต่อผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต			
6. จำนวนและระดับการเป็นผู้รักการอ่าน			
7. จำนวนและระดับรักการคิดและเขียน			
8. จำนวนและระดับการค้นหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจ			
9. จำนวนและระดับการเข้าฝึกอบรมเพิ่มเติม			
10. จำนวนและระดับการศึกษาดูงานเพิ่มเติม			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
5. พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ : Sufficiency			
5. S : การใช้ชีวิตอย่างพอเพียงและก้าวสู่ชีวิตที่เจริญ			
1. มีอาชีพเหมาะสมกับความรู้	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานตำแหน่งระดับด้านการศึกษา		
2. มีการลงทุนประกอบอาชีพสอดคล้องกับทรัพย์สินที่มีอยู่			
3. ประกอบอาชีพที่ถูกกฎหมายและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม			
4. มีรายรับสุทธิเหมาะสมกับการดำรงชีพ	สัดส่วนคนจน		
5. มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่เก็บออมเงิน		
6. เป็นสมาชิกวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ เพื่อทำธุรกิจร่วมกัน			
7. ให้อภัยและปลดปล่อยศัตรู	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงใจ		
8. เลี้ยงลูกด้วยปัญญา			
9. จัดทำมรดกไว้อย่างเหมาะสม			
10. ระลึกถึงความตายและเตรียมพร้อมสู่ความตาย			

ภาคผนวก ค

รายละเอียดสถิติทางการ

(Official Statistics Metadata : OS Metadata)

รายละเอียดสถิติทางการ
(Official Statistics Metadata : OS Metadata)
อยู่ระหว่างการจัดทำโดยสถิติจังหวัด

แบบฟอร์ม
OS Metadata
รายละเอียดสถิติทางการ

1. สถิติทางการและรายการสถิติทางการ

- ด้าน :
- สาขา :
- หมวด :
- หมู่ (ถ้ามี) :
- หมู่ย่อย (ถ้ามี) :
- ชื่อสถิติทางการ :

รายการสถิติทางการ	หน่วยนับ	วิธีการคำนวณสถิติทางการ (ถ้ามี)
1.		
2.		
3.		

- ปีเริ่มต้นที่มีการจัดทำข้อมูล :
- ระดับการนำเสนอ :
 - ☐ ประเทศ ☐ ภาค ☐ จังหวัด ☐ อำเภอ ☐ ตำบล
 - ☐ เขตการปกครอง ☐ อื่นๆ (ระบุ)

2. การเผยแพร่

- 1) ความถี่ในการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ รายชั่วโมง ☐ รายวัน ☐ รายสัปดาห์ ☐ รายเดือน
 - ☐ รายไตรมาส ☐ ราย 6 เดือน ☐ รายปี ☐ ราย 2 ปี
 - ☐ ราย 3 ปี ☐ ราย 5 ปี ☐ ราย 10 ปี ☐ อื่นๆ (ระบุ).....
- 2) เงื่อนไขการเผยแพร่
 - ☐ เผยแพร่ได้ ☐ เผยแพร่ได้เมื่อมีคำขอและอนุมัติ
- 3) วัน/เดือน/ปี ที่คาดว่าจะเผยแพร่ (ระบุ)
- 4) วิธีการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ เอกสาร/รายงาน/สิ่งพิมพ์ (ระบุ).....
 - ☐ เว็บไซต์/URL ที่เข้าถึงข้อมูลได้โดยตรง (ระบุ)
 - ☐ อื่นๆ (ระบุ)
- 5) ภาษาที่ใช้ในการเผยแพร่
 - ☐ ไทย ☐ อังกฤษ ☐ ไทย - อังกฤษ

6) นิยามที่เกี่ยวข้อง

คำนิยาม	ความหมาย	กฎหมาย/กฎระเบียบ/มาตรฐานที่อ้างอิง
		☐ กฎหมาย กฎระเบียบ ระบุ ☐ มาตรฐานที่อ้างอิง ระบุ ☐ กำหนดเอง

3. การผลิต/การจัดทำข้อมูล

- 1) ชื่องาน/รายงาน/ทะเบียน/โครงการ
- 2) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - ☐ สัมภาษณ์
 - ☐ สำรวจ (ให้ระบุรายการดังต่อไปนี้ ด้วย)
 - ☐ ระเบียบวิธีทางสถิติ (ระบุระเบียบวิธีในการเลือกตัวอย่าง).....
 - ☐ ขนาดตัวอย่าง.....
 - ☐ อื่นๆ (เช่น วิธีประมาณค่า.....)
 - ☐ ทะเบียน
 - ☐ รายงาน
 - ☐ อื่นๆ (ระบุ)
- 3) รายละเอียดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - ☐ คุ่มรวม/ขอบเขตของประชากร.....
 - ☐ คาบเวลาอ้างอิง/วันที่สรุปข้อมูล.....
- 4) ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)...
- 5) ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)..
- 6) รูปแบบการจัดเก็บข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ จัดเก็บในรูปแบบเอกสาร/รายงาน (ระบุ)
 - ☐ จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูล (เช่น doc, xls, pdf, txt ฯลฯ)
 - ☐ .doc, docx ☐ .xls, .xlsx ☐ .csv ☐ .pdf ☐ .txt
 - ☐ อื่นๆ (ระบุ)
 - ☐ ฐานข้อมูล (ชนิดของฐานข้อมูล เช่น oracle, MySQL ฯลฯ)
 - ☐ Oracle ☐ DB2 ☐ MS SQL ☐ My SQL
 - ☐ อื่นๆ (ระบุชื่อ)
 - ☐ รูปแบบอื่นๆ (ระบุ)

4. หน่วยงานรับผิดชอบ

กระทรวง :
 กรม/หน่วยงาน :
 สำนัก/ศูนย์/กอง :
 กลุ่ม/ฝ่าย :
 ชื่อผู้รับผิดชอบ :
 ตำแหน่ง :
 โทรศัพท์ :
 โทรสาร :
 E-mail address :

5. รายละเอียดมาตรฐานการจัดจำแนกที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรที่มี การจัด จำแนก	รายการรหัส การจัดจำแนก (Code list)*	มาตรฐานการจัดจำแนกที่นำมาอ้างอิง			
		ชื่อมาตรฐานที่อ้างอิง	หน่วยงานที่รับผิดชอบ ในการจัดทำมาตรฐาน อ้างอิง	ลักษณะการใช้งาน	ตารางเปรียบเทียบ ระหว่างการจำแนกที่ใช้ กับมาตรฐานที่อ้างอิง * (Mapping Table)
1)		☐ ไม่มี ☐ มี (ระบุมาตรฐานการจัด จำแนกทั้งหมดที่ใช้ เช่น TSIC 2009, ISO- 316)	ระบุชื่อหน่วยงาน : โทรศัพท์ : เว็บไซต์ : e-mail :	☐ ใช้เหมือนมาตรฐานที่อ้างอิง โดยไม่เปลี่ยนแปลง ☐ นำมาตรฐานที่อ้างอิงมา ปรับบางส่วนแต่สามารถ เปรียบเทียบได้ทั้งหมด ☐ นำมาตรฐานมาปรับโดยไม่ สามารถเปรียบเทียบได้	
2)					

หมายเหตุ * แนบเอกสารหรือ Attach file

ติดต่อสอบถาม : สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักบริหารจัดการระบบสถิติ

ด้าน	Email	โทรศัพท์
กลุ่มประสานสถิติด้านสังคม (สาขาสถิติด้านสังคม และ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	pechtida.p@nso.go.th, suwannika@nso.go.th, natpatson@nso.go.th	02-141-7445-6 091-774-6962
กลุ่มประสานสถิติด้านเศรษฐกิจ (สาขาสถิติด้านเศรษฐกิจ)	umaporns@nso.go.th, aphon@nso.go.th, nattanan.w@nso.go.th	02-141-7443 02-142-1311 091-774-7309
กลุ่มมาตรฐานสถิติ	pstand@nso.go.th	02-141-7447

ภาคผนวก ง

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- ประมวลภาพการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

อยู่ระหว่างรอไฟล์ข้อมูลเพื่อบันทึกลง CD

